

จัดแผนการไว้

หน้าที่รับผิดชอบของครู การจัดกิจกรรมในชั้น
การตั้งเป้าหมายในการสอน หน้าที่ของครูภายนอกชั้น
การเตรียมการสอน การนำนักเรียนให้มาใช้อุปกรณ์การสอน
เชื้อเพลิงพระเยซูการสอนบทเรียน แบบแผนในการสอน

คู่มือครู – ผู้ร่วมงาน

รวีวารศึกษา

จัดแผนการไว้

เรียงเรียงโดย

เมวิส วัตต์แมน

เลขธิการ โรงเรียนรวีวารศึกษา

คณะ ซี. เอ็ม. เอ. มิชชัน

ทั่วสหรัฐอเมริกา

จัดพิมพ์ และจำหน่ายโดย

กองคริสเตียนบรรณศาสตร์

201 ซอยศึกษาวิทยา ถนนสาทรเหนือ พระนคร

คำนำ

ผู้เขียนได้เขียนหนังสือเล่มนี้ เพื่อเป็นแนวทางและเพื่อหนุนน้ำใจของครูผู้สอน ในโรงเรียนรื้อการศึกษาโดยเฉพาะ การที่ครูจะสามารถสั่งสอนถ่ายทอดความรู้ให้แก่นักเรียนได้ อย่างมีประสิทธิภาพ นั้น ก็จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องได้รับการฝึกฝนอบรมมาเป็นอย่างดีเสียก่อน ไม่มีผู้ใดที่จะมีความเชี่ยวชาญ มีอัจฉริยภาพ และความปราดเปรื่องมาแต่กำเนิด ต้องอาศัยการศึกษาค้นคว้าและฝึกฝนเอาเองทั้งสิ้นแม้ว่าจะมีบางคนมีความสามารถในการสอนเป็นพิเศษ แต่แท้จริงแล้ว ความสามารถนั้นหาใช่เกิด จากสติปัญญาหรือความเป็นอัจฉริยภาพของบุคคลผู้นั้นไม่ หากแต่เป็นพระพรที่พระเจ้าทรงโปรดประทาน ให้นั้นเอง ฉะนั้นครูทุกคนควรถวายกายและใจแก่พระองค์ และทูลแก่พระองค์ด้วยความนอบน้อมยินดี ว่า “พระองค์เจ้าข้า ข้าพระองค์อยู่ที่นี้แล้วจงใช้ข้าพเจ้าเถิด”

ปัจจุบันนี้การทำงานของพระเจ้า ได้แพร่ขยายไปอย่างกว้างขวาง ความต้องการครูวิชาวารศึกษาจึงมีมากขึ้นเป็นเงาตามตัว แต่เนื่องจากปริมาณของครูไม่เพียงพอ จึงเกิดปัญหาขาดแคลนครูขึ้น จนคริสตจักรบางแห่งต้องแต่งตั้งบุคคลซึ่งมิได้รับการฝึกฝนอบรมในด้านนี้มาก่อน ให้ทำการสอนก็มี ฉะนั้นจึงมักเกิดปัญหาขึ้นกับครูเช่นว่านี้หลายประการ นับตั้งแต่การเลือกบทเรียนที่จะสอน การดึงดูดจิตใจของนักเรียนให้สนใจต่อบทเรียน การสอนให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนและนักเรียน การสอนให้รู้จักรับผิดชอบต่อการทำงานของคริสตจักร และสุดท้ายคือจุดหมายที่สำคัญที่สุดของการสอน คือการนำวิญญาณของนักเรียนเหล่านั้นเข้ามาหาพระคริสต์ หากว่าครูผู้สอนไม่มีเป้าหมาย ความชำนาญ หรือไม่สามารถดำเนินงานตามหัวข้อดังกล่าวให้ลุล่วงไปด้วยดี ก็จะไม่อาจทำให้การสอนนั้น บรรลุผลตามความมุ่งหมายได้ อุปมาดังเรือที่ปราศจากหางเสือนั่นเองหนังสือเล่มนี้เปรียบเสมือนที่ปรึกษา ที่ช่วยชี้แนวให้ครูทุกคนผ่านพ้นอุปสรรคเหล่านั้น สามารถดำเนินการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดผลสมเจตจำนงได้เท่าที่ควร ภายใต้การทรงนำของพระเจ้า

สารบัญ

	หน้า
บทที่หนึ่ง การรับผิดชอบของท่านในโครงการของพระเจ้า	5
บทที่สอง การตั้งเป้าหมายในการสอน	13
บทที่สาม การเตรียมการสอน	20
บทที่สี่ การใช้อุปกรณ์การสอน	27
บทที่ห้า การสอนบทเรียน	36
บทที่หก การจัดการกิจกรรมในชั้น.....	45
บทที่แปด การรู้จักรับผิดชอบในหน้าที่การงานของท่าน.....	59
บทที่เก้า การนำนักเรียนในชั้นของท่านให้มาเชื่อฟังพระเยซูคริสต์.....	66
บทที่สิบ แบบแผนในการสอน ตามหลัก พระคริสตธรรมคัมภีร์.....	75

บทที่หนึ่ง การรับผิดชอบของท่านในโครงการของพระเจ้า

ผู้ที่เป็นครุสสอนในโรงเรียนรวีวารศึกษา ก็คือผู้ที่ได้ถวายชีวิตเป็นผู้รับใช้พระเจ้านั้นเอง ผลแห่งการสั่งสอนและการนำวิญญานของผู้อื่นเข้ามาหาพระเจ้า ก็คือบาเหน็จอันล้ำค่า ไม่มีผู้ใดอาจประมาณได้ การรอกงเขยทวิจำนวนของเมล็ดแห่งความเชื่อ ที่เขาได้หว่านลงไปนั้น เป็นสิ่งที่เราต้องยอมรับ และมองดูด้วยความยกย่องและสรรเสริญ ตัวอย่างเช่นการที่ เอ็ดเวิร์ด คิมบอล ได้นำเอาจิตวิญญานของนักเรียนในชั้นของเขาผู้หนึ่ง ให้หันมาเชื่อพระคริสต์ ซึ่งต่อมากายหลังในชั้นของผู้หนึ่ง ให้หันมาเชื่อพระคริสต์ ซึ่งต่อมากายหลังประชากรหลายประเทศ เขาคือ ดี. แอล. มูดี นักเทศน์เรื่องนามคนหนึ่งของโลก ท่านจะหาอ่านเรื่องนี้ได้ในหนังสือ “ประสบการณ์ของคริสเตียนคนสำคัญ” มูดีได้เดินทางไปเทศนาตามประเทศต่าง ๆ เป็นระยะทางเกือบหนึ่งล้านไมล์ ได้เป็นพยานให้ประชากรมากกว่าหนึ่งร้อยล้านคน ได้อธิษฐานร่วมกับคนบาปเป็นรายบุคคล ถึงเจ็ดแสนห้าหมื่นคน และตลอดชีวิตของท่านผู้นี้ได้มีประสบการณ์ในด้านนี้มาจากกล่าวได้ว่า ท่านได้ช่วยจิตวิญญานของคนบาปให้พ้นจากแหวนนรกได้ถึงหนึ่งล้านดวง คุณค่าอันมหาศาลเช่นนี้มีใครหรือที่จะประมาณได้

ตัวอย่างเช่นนี้ยังมีอีกมากมายนัก ล้วนแสดงให้เห็นฤทธานุภาพของพระเจ้าในการทำงาน จนบรรลุผลสำเร็จเพื่อพระองค์อยู่เสมอ ไม่ว่าจะงานที่เรากระทำอยู่นั้นจะยากง่ายสักเพียงใดและเราจะอยู่ในสภาพใดก็ตาม ดังเช่นครุคนหนึ่งก่อนที่ท่านจะสิ้นใจ ท่านได้ตัดเดือนและปลุกจิตวิญญานของเด็กหนุ่มผู้หนึ่ง ขอให้เขาปฏิบัติพระคริสต์ด้วยความสม่ำเสมอ เป็นกิจวัตรประจำวัน อย่าให้เป็นเพียงการเริ่มต้นแล้วก็หยุด คำเตือนของครุผู้นี้เอง ได้ทำให้เด็กหนุ่มผู้นั้นเปลี่ยนวิถีชีวิตไปอีกแบบหนึ่ง เป็นผู้รับใช้พระเจ้าที่ซื่อสัตย์ และมีความกระตือรือร้นมาก ชีวิตและงานของเขาเป็นที่รู้จักกับแทบทุกมุมโลก ท่านผู้นั้นคือ เดวิด ลิฟวิงสโตน นั่นเอง จากการปฏิบัติงานด้วยความเชื่อ ซื่อสัตย์ และขยันหมั่นเพียรของบุคคลคนเดียว จนงอกงเขยเกิดผลอย่างน่าชื่นชม จากผลของการปฏิบัติพระเจ้า ของเดวิดลิฟวิงสโตนผู้นี้แหละที่ทำให้ผู้ประกาศเผยแผ่พระคริสต์ธรรม มีโอกาสดีในการปฏิบัติพระเจ้าทั่วไปทุกหนทุกแห่งในทวีปอัฟริกา ทรายเท่าทุกวันนี่ลองดูเถิดว่า การสอนพระวาจาของพระเจ้าประจำวันอาทิตย์ ในโครงการของพระเจ้า และมีมูลคำมหาศาลสักเพียงใด หากครุรวีวารศึกษาทุกคนตระหนักถึงหน้าที่รับผิดชอบของตน ในการที่จะทำให้โครงการของพระเจ้าสัมฤทธิ์ผลเร็วยิ่งขึ้น ถวายตัวให้แก่พระเจ้า และปฏิบัติหน้าที่ของตนด้วยความซื่อสัตย์และขยันขันแข็งแล้ว ก็จะเป็นที่น่ายินดีไม่น้อย แต่เพื่อให้เข้าใจหน้าที่รับผิดชอบภาระที่จะต้องปฏิบัตินั้น ครุรวีวารศึกษาทุกคน ควรคำนึงถึงหลักสำคัญตามประการดังต่อไปนี้

1. โครงการของพระเจ้าสำหรับคริสตจักรคืออะไร
2. โรงเรียนรวีวารศึกษา มีความสำคัญอย่างไรในโครงการของพระเจ้าสำหรับคริสตจักร

3. ข้าพเจ้ามีส่วนเกี่ยวข้องกับโครงการนี้อย่างไรบ้าง

1. โครงการของพระเจ้าสำหรับคริสตจักร

“พระบิดาได้ทรงใช้เรามาฉันใด เราใช้ท่านทั้งหลายไปฉันนั้น” (ยอห์น 20:21) ศูนย์กลางของศาสนาคริสต์ คริสตจักร และโรงเรียนรวีวารพระองค์ คือพระเยซูคริสต์ การเผยแผ่พระกิตติคุณของพระองค์ จึงมิใช่เพียงการประชุมฟื้นฟูชั่วคราว หากแต่เป็นการกระทำที่ดำเนินไปด้วยความกระตือรือร้น ในอันที่จะขยายการงานให้กว้างขวางออกไปทุกขณะ โดยไม่มีการหยุดยั้ง เพื่อเห็นแก่มนุษย์โลกที่หลงไปจากพระเจ้า และเน้นให้เขาเข้าใจถึงความรักที่พระเจ้า ทรงมีต่อมนุษย์ว่า มีมากเพียงใด พระเจ้าทรงรักมนุษย์ จนได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ลงมาไถ่โทษความผิดบาปของมนุษย์ เพื่อว่าเราจะได้รับชีวิตและมีชีวิตที่ครบบริบูรณ์

พระเยซูทรงทราบว่า พระองค์จะต้องมอบพระราชกิจของพระองค์และโครงการในการไถ่โทษความผิดบาปของโลก ตลอดจนความเมตตากรุณาของพระองค์ ให้แก่ผู้ติดตามพระองค์ จึงได้ตรัสว่า “พระบิดาได้ทรงใช้เรามาฉันใด เราใช้ท่านทั้งหลายไปฉันนั้น” และคำตรัสสุดท้ายของพระองค์ ซึ่งก้องอยู่ในโสตประสาทของอัครสาวกตลอดเวลาก็คือ “ท่านทั้งหลายจงเป็นพยานฝ่ายเรา ในกรุงเยรูซาเลม ... และจนถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก” (กิจการ 1:8)

โครงการของพระคริสต์ ที่ได้ทรงมอบให้แก่คริสตจักรก็คือ ให้คริสเตียนทุกคนใช้สติปัญญา กำลัง ความสามารถที่มีอยู่ นำเอาจิตวิญญาณของมนุษย์ ไม่ว่าจะเป็เด็ก คนหนุ่ม หรือคนชรา ให้มาหาพระเจ้าโดยทางพระคริสต์ และเมื่อบุคคลเหล่านั้นมีความเชื่อแข็งแรงดีแล้ว ก็ให้เขาออกไปประกาศพระกิตติคุณ ให้ผู้อื่นรับเชื่ออีกต่อไปหากว่าคริสเตียนทุกคนกระทำเช่นนี้อย่างสม่ำเสมอ ภายในไม่กี่ปีก็จะมีคริสเตียนเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว แต่คริสตจักรจะทำให้โครงการของพระเจ้าสำหรับโลก ที่เต็มไปด้วยคนบาปนี้สำเร็จ ก็ต่อเมื่อยอมฟังคำเรียกร้องของพระเจ้า เชื่อฟังทำตาม และรับเอาอำนาจจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ เท่านั้น

2. ความสำคัญของโรงเรียนรวีวารศึกษาในโครงการของพระเจ้า สำหรับคริสตจักร

ก่อนที่เราจะศึกษาความสำคัญของโรงเรียนรวีวารศึกษาว่า มีความจำเป็นต่อคริสตจักรเพียงใด นั้น เราจำเป็นต้องรู้เสียก่อนว่า คริสตจักร คืออะไร ตามความหมายในพระคริสตธรรมใหม่นั้น คริสตจักรก็คือ กลุ่มผู้เชื่อซึ่งพระเจ้าได้ทรงเรียกให้มาหาพระองค์ ให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับพระองค์ โดยความเชื่อในพระเยซูคริสต์ คริสตจักรท้องถิ่นแต่ละแห่งต่างก็เป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักรสากล อันเป็นพระกายของพระคริสต์ ซึ่งประกอบด้วยผู้เชื่อทุกยุคทุกสมัย ซึ่งเปรียบเสมือนอวัยวะแห่งพระกายของพระองค์

คริสตจักรคือเครื่องมือที่สำคัญของพระเจ้า ในการดำเนินพระราชกิจของพระองค์ ตามที่พระเยซูได้ทรงมอบหมายไว้กับคนของพระองค์ว่า “จงออกไปสั่งสอนชนทุกประเทศให้เป็นสาวก” ให้สัมฤทธิ์ผลโดยได้รับอำนาจและการทรงนำจากพระวิญญาณบริสุทธิ์

บัดนี้ขอให้เราย้อนกลับมาพิจารณาปัญหาที่ว่า โรงเรียนรวีวารศึกษามีความสำคัญต่อคริสตจักรอย่างไร เมื่อเริ่มก่อตั้งโรงเรียนรวีวารศึกษาขึ้นมาใหม่ ๆ นั้น กิจการไม่สู้จะได้ผลเท่าใดนัก มีหน้าซ้ำยังถูกคูหมิ่นเหยียดหยาม และได้รับการคัดค้านจากผู้ที่ไม่เห็นด้วย ตลอดจนต้องฟันฝ่าอุปสรรคนานาประการ แต่ในที่สุดก็สามารถเอาชนะอุปสรรคเหล่านั้นไปได้ที่น่าภาคภูมิใจตราบนานาประการ วันนี้ โรงเรียนรวีวารศึกษา ได้เผยแพร่กิจการไปทั่วทุกมุมโลก จนกล่าวได้ว่าที่ใดมีคริสเตียน ที่นั่นก็จะต้องมีโรงเรียนรวีวารศึกษา หากเราจะพิจารณากันอย่างถ่องแท้แล้วจะเห็นได้ว่าโรงเรียนรวีวารศึกษานั้นมิใช่เป็นเพียงส่วน หรือกิ่งหนึ่งของคริสตจักร หากแต่เป็นคริสตจักรโดยตรงปฏิบัติหน้าที่ในการสอนพระวจนะของพระเจ้า เพราะว่าทั้งคริสตจักรและโรงเรียนรวีวารศึกษา ต่างก็มีจุดมุ่งหมายเดียวกันคือการสั่งสอนชนทุกประเทศให้เป็นสาวกของพระคริสตนั้นเอง แต่การวางรูปแบบปฏิบัติงานอาจแตกต่างกันอยู่บ้าง กล่าวคือการสอนในโรงเรียนรวีวารศึกษานั้นเป็นการฝึกฝนอบรม และให้การศึกษาแก่ประชาชนตั้งแต่วัยเด็กจนถึงผู้ใหญ่ ให้มีความเชื่อในพระเจ้า กลับใจใหม่ รู้ซึ่งถึงความรักที่พระเจ้าทรงมีต่อมนุษย์และตระหนักถึงหน้าที่รับผิดชอบของตน ในโครงการของพระเจ้าและมีใจกล้าที่จะเป็นพยานอย่างจริงจัง โดยดำเนินรูปการทำงานองเดียวกันกับโรงเรียนพระคริสตธรรม อันเป็นรากฐานแห่งการเตรียมคนของพระองค์ ให้ออกไปประกาศพระกิตติคุณของพระเจ้าโดยตรง ฉะนั้นการที่คริสตจักรจะเจริญก้าวหน้า มีเจ้าหน้าที่ปกครอง ศิษยาภิบาล เป็นที่เชื่อถือของประชาชนมากน้อยเพียงใด ก็อยู่ที่การดำเนินงานของโรงเรียนรวีวารศึกษาเป็นสำคัญ หากครูรวีวารศึกษาสมาชิกสำคัญของโรงเรียนรวีวารศึกษา ให้ความร่วมมือในการอบรมสั่งสอนอยู่ในความดูแลของตน อย่างแข็งขันด้วยกันทุกฝ่ายแล้ว คริสตจักรก็จะเจริญก้าวหน้าไปอย่างไม่มีที่สิ้นสุด ดังที่พระคริสตธรรมคัมภีร์กล่าวไว้ว่า “มีชายหญิงเป็นอันมากที่เชื่อถือ ได้เข้าเป็นสาวกของพระเจ้า” (กิจการ 5:14) “การประกาศพระคำของพระเจ้าจึงเจริญขึ้นและศิษย์ได้ทวีขึ้นเป็นอันมากในกรุงเยรูซาเล็ม และพวกปุโรหิตเป็นอันมากก็ได้เชื่อฟังในศาสนา” (กิจการ 6:7) “และพระหัตถ์ของพระเจ้าได้อยู่กับเขา คนเป็นอันมากที่ได้เชื่อก็กลับมาหาพระเจ้า” (กิจการ 11:21) “คนทั้งปวงที่เชื่อนั้นก็มีใจอันหนึ่งอันเดียวกัน” (กิจการ 4:32) การนำวิญญาณผู้คนให้มาหาพระเจ้าในสมัยของอัครสาวกนั้นมิได้กระทำอย่างหละหลวม หรือกระทำแต่ในเวลาว่าง ตามความสะดวกสบายของตน หากแต่พระเจ้าได้ทรงเร่งเร้าพวกเขาให้กระทำกันอย่างจริงจัง โดยถือเป็นหน้าที่

ในสมัยนี้โรงเรียนรวีวารศึกษามีความสำคัญต่อคริสตจักรมาก จนกล่าวได้ว่าโรงเรียนรวีวารศึกษา ก็คือคริสตจักรนั่นเอง ในการปฏิบัติหน้าที่สั่งสอนพระวจนะของพระเจ้าการสั่งสอนพระวจนะของพระเจ้านี้ มีความจำเป็นต่อชีวิตมนุษย์อย่างยิ่ง เพราะพระวจนะของพระองค์ เป็นอาหารสำหรับหล่อเลี้ยงวิญญาณจิต ซึ่งผู้เชื่อจะขาดเสียมิได้ มนุษย์จำเป็นต้องได้รับการสั่งสอนพระวจนะของพระองค์อยู่ตลอดเวลา นับตั้งแต่เริ่มรู้ความคือประมาณ 2-3 ขวบเป็นต้นไป ตราบจนสิ้นชีวิต โดยเหตุนี้ คริสตจักรจึงต้องหาทางสอนให้แก่ประชาชนทุกชั้นทุกวัย ฉะนั้นโรงเรียนรวีวารศึกษาจึงเป็นสถาบันแห่งเดียวที่เหมาะสมสำหรับงานด้านนี้ เพราะสามารถสอนให้แก่สมาชิกทุกคนในครอบครัวได้อย่างดี โดยการแบ่งชั้นตามวัยความรู้ และกำหนดจำนวนนักเรียนในแต่ละชั้นอย่างเหมาะสม เพื่อให้สามารถสอนได้เป็นบุคคล โดยเหตุที่โรงเรียนรวีวารศึกษามีหนทาง ที่จะสอนนักเรียนได้เป็นรายบุคคลซึ่งเป็นการสอนที่ตรงกับเป้าหมายที่พระองค์ทรงตั้งไว้ กล่าวคือทรง ต้องการให้คนของพระองค์ทุกคนรับผิดชอบในการเป็นพยานฝ่ายพระคริสต์ ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าโรงเรียนรวีวารศึกษาเป็นเครื่องมือที่ดีที่สุดของพระเจ้า ในการเตรียมมนุษย์ให้รับใช้พระองค์ ผลประโยชน์ที่ได้จากคริสตจักร โดยทางโรงเรียนรวีวารศึกษามีดังนี้

ก. เป็นสถาบันฝึกฝนให้สมาชิกคริสตจักรทุกคนปฏิบัติพระเจ้าเป็นรายบุคคล คริสเตียนจำนวนไม่น้อยที่ผิดพลาดในเรื่องนี้ กล่าวคือคริสเตียนหลายคนมีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะรับใช้พระเจ้า แต่ยังขาดความกล้าหาญ ขาดความรู้ และหลักเกณฑ์ที่ดีพอ ไม่รู้ว่าการรับใช้พระเจ้าจะต้องทำอย่างไร ควรเริ่มที่ใดก่อน ขอบกพร่องเหล่านี้จะหมดสิ้นไป หากได้รับการอบรมในโรงเรียนรวีวารศึกษาเพราะโรงเรียนได้เตรียมผู้ทางไว้อย่างรัดกุม ในอันที่จะฝึกฝนอบรมนักเรียน ให้พร้อมไปด้วยคุณลักษณะในการปฏิบัติพระเจ้าตามพระบัญชาของพระองค์ซึ่งว่า “สอนให้เขาถือรักษาสิ่งสารพัด ซึ่งเราได้สั่งพวกท่านไว้” ฉะนั้นหากผู้ใดปรารถนาที่จะรับใช้พระเจ้า แต่ยังขาดความรู้และหลักการที่ดีพอ ก็ขอให้รับการอบรมจากโรงเรียนรวีวารศึกษาแล้วท่านจะสามารถรับใช้พระองค์ได้อย่างเกิดผล

ข. ทำให้คริสตจักรมีอิทธิพลแผ่คุณไปทั่วทุกวงสังคม จุดมุ่งหมายของการสอนของโรงเรียนรวีวารศึกษาก็คือการเตรียมตัวสมาชิก ให้ออกไปเป็นพยานและประกาศข่าวประเสริฐของพระเจ้า อันเป็นการปฏิบัติตามบัญชาของพระองค์ ซึ่งตรัสตั้งไว้ว่า “จงออกไปสั่งสอนชนทุกประเทศให้เป็นสาวก” แน่นอนเหลือเกินหากเราไม่ออกไปแสวงหาผู้ที่หลงหายไปจากพระเจ้าแล้ว เราก็จะไม่สามารถนำเขามาหาพระองค์ได้ โรงเรียนรวีวารศึกษาสามารถขจัดปัญหานี้ให้หมดสิ้นไป โดยดำเนินตามแบบของอัครสาวกในศตวรรษแรกทุกอย่าง กล่าวคือได้ปฏิบัติต่อทุกคนรวมทั้งที่อยู่ในละแวกคริสตจักรและที่อยู่ไกลออกไป โดยการสำแดงพระเมตตาของพระเจ้า พร้อมทั้งความอดทน ขยันหมั่นเพียรของผู้เลี้ยงที่ดีคือพระเยซูคริสต์ การปฏิบัติทั้งทางตรงและทางอ้อมของโรงเรียนรวีวารศึกษา ทั้งการเปลี่ยนแปลงใน

ชีวิตของนักเรียน ย่อมทำให้บิดามารดาผู้ปกครองนักเรียนเกิดความประทับใจ และเปิดประตูต้อนรับ คริสตจักรซึ่งถ้าทำโดยวิธีอื่นแล้ว อาจไม่ได้รับผลสำเร็จเช่นนี้เลย

ค. เป็นกำลังอันสำคัญของคริสตจักร ในการนำวิญญาณมาหาพระเจ้า เพราะการสอนใน โรงเรียนรวีวารศึกษาเป็นการสอนรายบุคคล และแม้พระองค์เองก็ทรงปฏิบัติเช่นนั้นเช่นเดียวกัน บางครั้งพระองค์ต้องใช้เวลาานมากในการนำวิญญาณของบุคคล ๆ เดียว จนกระทั่งเหล่าสาวกเองก็ พลอยแปลกใจไปด้วย แต่พระองค์ทรงเห็นคุณค่าของวิญญาณว่ามีมากมายเพียงใด แม้จะเป็นวิญญาณ ดวงเดียวก็ตาม โดยทางโรงเรียนรวีวารศึกษา คริสตจักรจึงสามารถสอนทุกคนได้โดยไม่จำเป็นต้อง คำนึงถึงอายุ ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าโรงเรียนรวีวารศึกษา มีส่วนช่วยในการยกระดับจิตใจของมนุษย์ทั่วโลก ให้อยู่ในศีลธรรมและมีความรู้เกี่ยวกับพระเจ้ายิ่งขึ้น บทบาทที่สำคัญของโรงเรียนรวีวารศึกษาคือ เตรียมคนงานของพระเจ้า นำคนมาเชื่อพระคริสต์เป็นส่วนตัวเพื่อเข้าเป็นสมาชิกสมบรูณ์ของคริสตจักร ดังนั้นถ้าท่านสามารถปรับปรุงงานของโรงเรียนรวีวารศึกษา ให้เจริญรุดหน้าไปได้เท่าใด คริสตจักรก็จะเจริญเป็นเงาตามตัวยิ่งขึ้นเท่านั้น

3. หน้าที่ของท่านในโครงการของพระเจ้า

ก. พระเจ้าทรงเรียกท่าน

ในฐานะที่ท่านเป็นครูในโรงเรียนรวีวารศึกษา ก็จงภูมิใจเถิดว่า พระเจ้าได้ทรงเรียกท่านให้ ปฏิบัติหน้าที่รับผิดชอบในคริสตจักร ร่วมกันกับผู้รับใช้ของพระเจ้าคนอื่น ๆ ซึ่งพระองค์ได้เลือกตั้งไว้ แล้ว ให้ช่วยกันทำนุบำรุงคริสตจักรให้เจริญก้าวหน้าสืบ ๆ ไป สำหรับท่านนั้นพระองค์ได้ทรง มอบหมายหน้าที่ให้เป็นผู้สอนโดยเฉพาะ ดังจะเห็นได้จากข้อพระธรรมต่อไปนี้ จงศึกษาและ ไตร่ตรองให้ละเอียดแล้วปฏิบัติหน้าที่ให้สุดความสามารถ ด้วยการถ่อมใจถ่อมกายให้สมกับที่พระองค์ ทรงยกย่องตำแหน่งงานของท่าน และไว้วางใจในตัวท่าน “ฝ่ายท่านทั้งหลายเป็นกายของพระคริสต์ และต่างก็เป็นอวัยวะของพระองค์ ฝ่ายพระเจ้าได้ทรงโปรดตั้งบางคนไว้ในคริสตจักร คืออัครสาวกเป็น ชั้นเอก ศาสดาพยากรณ์เป็นชั้นโท อาจารย์เป็นชั้นตรีแล้วต่อนั้นมากก็มีผู้กระทำการอิทธิฤทธิ์ต่าง ๆ ผู้รักษาโรคต่าง ๆ ผู้อุปการะและผู้ครอบครองและผู้รู้ภาษาแปลก ๆ” (1 โครินธ์ 12:27-28) “คือเนื่องจาก พระองค์นั้น ร่างกายทั้งสิ้นที่ติดต่อกันและผูกพันกัน โดยที่ทุก ๆ ข้อต่อ ได้ช่วยชูกำลังตามขนาดแห่ง อวัยวะทุกส่วน จึงได้จำเจริญเติบโตขึ้นเองด้วยความรัก” (เอเฟซัส 4:16)

อาจารย์เปาโลได้เกิดเกียรติ ของครูอาจารย์ไว้ในพระธรรมโค린ธ์ว่า มีความสำคัญเป็นอันดับ สาม คือรองลงมาจากอัครสาวกและศาสดาพยากรณ์ ที่เรายกย่องให้เกียรติอัครสาวกและศาสดา พยากรณ์ไว้สูงส่งเช่นนั้น ก็เป็นการชอบด้วยเหตุผลแล้ว เพราะว่าท่านเหล่านั้นเป็นผู้ที่พระเจ้าทรงใช้ให้ ออกไปประกาศสั่งสอนให้มนุษย์คืนดี และสามัคคีธรรมกับพระเจ้าโดยตรง ซึ่งในสมัยนี้ผู้ที่ทำหน้าที่

แทนอักษรสาวก และศาสดาพยากรณ์ก็คือ ศิษยาภิบาล และผู้ประกาศ ส่วนครูอาจารย์นั้น แม้ว่าจะมิได้ปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวโดยตรง แต่ก็ยังเป็นหลักสำคัญในการสร้างตัวแทนออกไป ประกาศข่าวประเสริฐสืบเนื่องจากพระเยซูคริสต์พระบุตร และอักษรสาวก ชำรงไว้ซึ่งพระธรรมโอวาทของพระเจ้าที่สืบมาจนทุกวันนี้

ฉะนั้นอย่าได้ท้อใจพร่ำบ่นว่า “ข้าพเจ้าเป็นแค่เพียงครูรวีวารศึกษาเท่านั้น หากมีความสำคัญอะไรไหม” จงถ่อมตนปฏิบัติหน้าที่ของท่านด้วยดี ให้สมกับที่พระเจ้าทรงวางพระทัยในตัวท่านเถิด เพราะแม้แต่ศาสดาพยากรณ์เอง ก็มีได้พร่ำบ่นน้อยยกน้อยใจว่า ท่านเป็นเพียงผู้พยากรณ์เท่านั้นเราจึงได้รับมอบหมายให้ทำงานสำคัญเท่าใด ก็ควรจะถ่อมใจมากขึ้นเท่านั้น จงยึดเอาโยฮันบัพติศโตผู้ถ่อมตัวเป็นตัวอย่างเถิด ขอร้องไม่เคຍออกตัวหรือบ่นท้อถอยเลย ท่านเรียกตัวท่านเองว่า “เสียงผู้ร้องในป่า” ผู้เตรียมทางของพระเจ้า (มัทธิว 3:3) ในฐานะที่เป็นครู ท่านเองก็เป็นเสียงของพระเจ้าเช่นเดียวกัน ซึ่งจะต้องอบรมถ่ายทอดพระวจนะของพระเจ้าให้แก่ นักเรียน นักศึกษา ซึ่งเป็นผู้ที่พระองค์ได้ทรงเลือกให้ท่านสอนอีกทอดหนึ่ง

ครูอาจารย์หนึ่ง พระเจ้าได้ทรงเรียกท่าน และแต่งตั้งท่านให้ทำหน้าที่สูงส่ง และบริสุทธิ์ ขณะนี้ท่านกำลังปฏิบัติหน้าที่ร่วมกับอักษรสาวก ศาสดาพยากรณ์ ศิษยาภิบาลผู้ประกาศเผยแผ่ เพื่อที่จะทำให้อัครศาสนเป็นคณดิรอบคอบ เพื่อปฏิบัติกรงานและบำรุงกายของพระคริสต์ให้เจริญขึ้น” ท่านกำลังหว่านพืชดีเพื่อพระเจ้า เพื่อรับพระพรนิรันดร์ในสวรรค์

ข. หน้าที่ของท่าน ในวิถีชีวิตของนักเรียนของท่าน

ถ้าหากว่าท่านจะนำเอาความยุ่งยาก ในการควบคุมเด็กที่ชุกชนจำนวนไม่กี่คน ในชั้นของท่านไปเปรียบเทียบกับความหนักใจ ในการที่จะต้องควบคุมสมาชิกคริสตจักรนับร้อยให้อยู่ในธรรมวินัยอันดี และอบรมให้รู้ซึ่งในพระวจนะของพระเจ้าแล้ว ปัญหาการควบคุมเด็กนักเรียนของท่านเป็นเพียงเรื่องเล็กน้อยเท่านั้น แต่การที่ท่านมีนักเรียนไม่กี่คนในชั้น ก็ทำให้ท่านมีโอกาสดี ที่จะดัดเตือนสั่งสอนได้เป็นพิเศษตามความจำเป็นได้ทุกเมื่อ

ในฐานะที่ท่านเป็นครู หน้าที่ประการแรกที่ท่านจะต้องทำก็คือ การตีความหมายของพระวจนะของพระเจ้าให้นักเรียนเข้าใจ เพื่อให้พวกเขาเห็นว่าจะต้องดำเนินชีวิตเช่นใดจึงจะถูกต้องตามพระวจนะ และน้ำพระทัยของพระองค์ สิ่งสำคัญในการที่ท่านจะถ่ายทอดความรู้ให้แก่ นักเรียนของท่าน โดยที่ไม่ทำให้พวกเขาเกิดความเบื่อหน่าย ก็คือ ท่านจะต้องหาทางเอาชนะจิตใจเขาให้ได้ จงพยายามปรับตัวให้เข้ากับนักเรียนให้เขาพอใจในวิธีการสอนของท่าน ถ้ามีเช่นนั้นแล้ว การที่จะนำวิญญูณของเขาให้มาหาพระเจ้า จะไม่ได้รับผลสำเร็จเท่าที่ควรเลย ดังเช่นนักปราชญ์ชาวกรีกสมัยโบราณผู้หนึ่งต้องถึงกับส่งนักเรียนคนหนึ่งให้กลับบ้าน จะไม่ได้รับผลสำเร็จเท่าที่ควรเลย ดังเช่นนักปราชญ์ชาวกรีกสมัยโบราณผู้

หนึ่งต้องถึงกับส่งนักเรียนคนหนึ่งให้กลับบ้าน ท่านกล่าวว่า “ข้าพเจ้าไม่สามารถสอนเขาได้เลยเพราะเขาไม่รักข้าพเจ้า” ถ้าหากท่านสามารถเป็นเพื่อน ปลอดภัยคนหงอยเหงาได้สามารถให้คำแนะนำ หรือเป็นที่ปรึกษาของคนที่ไม่มีความเข้าใจตัวเขา สามารถเป็นผู้ประกาศข่าวแสงสว่างมาสู่คนบาปและเป็นผู้เลี้ยงที่ดีให้แก่ผู้หลงหายได้แล้ว ท่านก็จะเป็นครูได้อย่างแท้จริง งานครูที่แท้จริงเป็นงานที่หนักและต้องรับผิดชอบมาก เพราะต้องปฏิบัติต่อมนุษย์เป็นส่วนบุคคล

การสอนรวีวารศึกษาที่แท้จริงนั้น มิใช่เป็นเพียงแต่การประกาศศาสนา หากแต่เป็นการสำแดงพระชนม์ชีพของพระเยซูคริสต์เจ้า และชีวิตของท่านเองให้แก่ผู้อื่น ไม่ว่าท่านจะพูดเช่นนี้อย่างเปิดเผยหรือไม่ก็ตาม แต่ท่าทีของท่านที่สำแดงออกมานั้นก็เสมือนว่า ท่านกำลังประกาศแก่นักเรียนของท่านว่า “จงตามเรามาเถิด” ความประพฤติหรือท่าทีของท่านเป็นสิ่งที่สำคัญมาก นักเรียนรวีวารศึกษาในชั้นของท่านจะเลียนแบบท่านทุกอย่าง ทุกอิริยาบถ ไม่ว่าจะดีหรือชั่วขณะนั้นจึงพึงตระหนักถึงความสำคัญ ในการดำเนินชีวิตของท่านให้ดี เพราะมีความหมาย ไม่ผิดอะไรกับการที่ท่านพูดว่า “จงตามเรามาเช่นเดียวกับเราติดตามพระองค์” ความเป็นครูและศิษย์ย่อมมีโอกาสใกล้ชิดสนิทสนมกันมาก จึงเป็นธรรมดาที่นักเรียนของท่านจะรับเอาอุปนิสัย ความรู้สึกและคุณลักษณะต่าง ๆ จากท่านไว้ได้มากกว่าผู้อื่น เมื่อเป็นเช่นนี้ ท่านจะปล่อยให้เขาเป็นคนชนิดใด

หน้าที่ของท่านในโครงการของพระเจ้า มีความสำคัญยิ่งกว่าสิ่งใด ๆ และเนื่องด้วยความสำคัญนี้เอง อาจจะทำให้ท่านรู้สึกท้อถอยอยู่บ้าง หากท่านมีความรู้สึกเช่นนั้น ก็ขอให้ทำใจให้สบายและมั่นใจเถิดว่า พระเจ้าจะประทานทุกสิ่งทุกอย่างที่จำเป็นให้ท่าน “พระเจ้าแห่งพระเยซูคริสต์เจ้าของเราคือพระบิดาแห่งสง่าราศี จะทรงโปรดประทานให้ทั้งหลาย มีวิญญาณจิตประกอบด้วยสติปัญญา และให้ความรู้ถึงพระองค์ปรากฏแจ้ง... ตามพระกำลัง และฤทธิ์เดชของพระองค์ซึ่งพระองค์ได้ทรงกระทำในพระคริสต์” (เอเฟซัส 1:17-19)

เนื่องจากพระเจ้าผู้ทรงมีฤทธานุภาพ ทรงเป็นผู้บังคับบัญชาครู และอำนวยการปฏิบัติงานของครู ฉะนั้นหน้าที่การงานของครูรวีวารศึกษาจึงกว้างขวางยิ่งนัก หากอธิบายตามคำของศาสนาพยากรณ์ดานีเอลจะได้รับความดังนี้ หากอธิบายตามคำของศาสนาพยากรณ์ดานีเอลจะได้รับความดังนี้ “ฝ่ายคนมีสติสัมปชัญญะ (ครู) จะรุ่งโรจน์ดังดารา ผู้ที่ชักนำคนมากมายให้กลับมาถึงความชอบธรรม จะโชติช่วงดังดวงดาวเป็นนิรันดร์” (ดานีเอล 12:3)

สรุป

1. โครงการของพระเจ้าสำหรับคริสตจักร จะสัมฤทธิ์ผลโดยการเชื่อฟัง ทำตามพระบัญชาของพระเยซูคริสต์เท่านั้น

2. โรงเรียนรวิวารศึกษา ก็คือคริสตจักรนั่นเอง ในการปฏิบัติหน้าที่ อบรมสั่งสอนพระวณะของพระเจ้า ให้สมาชิกทุกวัย

3. อาจารย์เปาโลได้ยกย่องการสอน ไว้เป็นอันดับสาม ในการลำดับการแต่งตั้งของพระเจ้าในคริสตจักร (1 โครินธ์ 12: 27, 28) ฉะนั้นจึงสมควรอย่างยิ่งที่ท่านจะต้องปฏิบัติหน้าที่ ให้สมกับที่พระเจ้าทรงเรียกท่านให้กระทำนั้น

4. การที่ท่านเข้ารับตำแหน่งครู ในโรงเรียนรวิวารศึกษานั้น เป็นการให้ความร่วมมือเข้าเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน กับกองทัพของพระเจ้า เพื่อปฏิบัติหน้าที่อย่างเดียว กับกองทัพของพระเจ้า เพื่อปฏิบัติหน้าที่อย่างเดียวกัน คือการแสวงเพื่อนมนุษย์ ให้เป็นสมาชิกคริสตจักร แห่งพระเยซูคริสต์เจ้า

ข้อควรคิด

ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร เกี่ยวกับโครงการพระเจ้าสำหรับคริสตจักร โรงเรียนรวิวารศึกษา และครูรวิวารศึกษา ท่านมีส่วนเกี่ยวข้องกับข้อกับโครงการนี้อย่างไร

บทที่สอง การตั้งเป้าหมายในการสอน

ครูในโรงเรียนรัฐบาล หรือสถาบันการศึกษาโดยทั่ว ๆ ไป ย่อมมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนในการสอนของตน ในอันที่จะส่งเสริมและผลักดันนักเรียนไปสู่ความสำเร็จ และมีอนาคตที่แจ่มใส โดยอาชีพที่ต้องคลุกคลีอยู่กับนักเรียนอยู่ตลอดเวลา ฉะนั้นความอึดเอิบใจและความสุขที่ครูทุกคนได้รับ จึงไม่มีอะไรดีมีค่าประทับใจไปกว่าเมื่อลูกศิษย์ของตนสามารถสอบไล่ได้ มีโอกาสเรียนในชั้นสูงขึ้นไป นี่คือการรู้สึกของครูโดยทั่วไป แต่สำหรับครูที่สอนในโรงเรียนรวิวารศึกษานั้น น้อยคนนักที่จะมีประสบการณ์อันน่าประทับใจเช่นนี้ น้อยคนนักที่จะมีประสบการณ์อันน่าประทับใจเช่นนี้ ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะส่วนมากยังขาดหลักเกณฑ์ที่ดีไม่มีเป้าหมายในการสอนที่แน่นอน ขาดการรับผิดชอบในหน้าที่การงาน ครูบางคนสอนไปตามอารมณ์สุดแท้แต่ความตั้งใจของนักเรียน ถ้านักเรียนมีความกระตือรือร้นเขาก็จะตั้งใจสอนเป็นอย่างดี แต่ถ้าชั่วโมงใดนักเรียนไม่ตั้งใจเรียนเขาก็ไม่เต็มใจสอน เพียงแต่กระทำไปพอเป็นพิธีเท่านั้นเอง มิได้สำรวจตนเอง หรือค้นหาสาเหตุที่ทำให้ให้นักเรียนเบื่อหน่าย ไม่ชอบเรียนว่าเกิดจากอะไร และพยายามปรับปรุงการสอนของตน มีความรับผิดชอบต่อให้ดีพอ ดำเนินงานด้วยความสุจริตรอบคอบ หากครูทุกคนพยายามขจัดข้อบกพร่องต่าง ๆ ดังกล่าวแล้ว เชื่อแน่ว่ากิจการของโรงเรียนรวิศึกษา คงจะเจริญรุ่งเรือง และสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายอย่างแน่นอน

เนื่องจากเป้าหมายของการศึกษาของคริสเตียนทุกอย่างมีจุดศูนย์กลางอยู่ที่พระคริสต์ ฉะนั้นหน้าที่ที่ท่านจะต้องกระทำก็คือ การนำนักเรียนของท่านให้เชื่อพระองค์ คอยแนะนำให้ความสว่างแก่เขา ในปัญหาต่าง ๆ ที่เขายังไม่เข้าใจ ส่งเสริมและเกื้อกูลให้เขามีความเข้มแข็งยิ่งขึ้น ดังพระธรรม

เอเฟซัส 4: 13 ซึ่งว่า "...จนเราทั้งปวง จะมีความเชื่อ และมีความรู้ถึงพระบุตรของพระเจ้าอย่างเดียวกัน จนถึงโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่เต็มที่ คือเต็มถึงขนาดความบริบูรณ์ของพระคริสต์"

แต่การที่ท่านจะสอนผู้อื่นให้รู้ถึงพระคริสต์ บรรลุผลตามเป้าหมายของท่านได้อย่างแท้จริงนั้น ก็ต้องอยู่ที่ตัวนักเรียนว่า เขามีพื้นฐานความสัมพันธ์กับพระเจ้าพระเยซูคริสต์ พระวิญญาณบริสุทธิ์ พระคริสตธรรมคัมภีร์คริสตจักรกับตัวเองและกับผู้อื่น ฉะนั้นจึงเป็นหน้าที่ของท่านที่จะสร้างรากฐานเหล่านี้ ให้เกิดขึ้นในจิตใจของเขาให้ดีเสียก่อน ซึ่งจะได้แยกกล่าวดังต่อไปนี้

1. ความสัมพันธ์ ระหว่างนักเรียนกับพระเจ้า

"โอ้พระบิดาเจ้าข้า ข้าพเจ้าทั้งหลายเป็นเหมือนดินเหนียว พระองค์เป็นช่างปั้นหม้อ ข้าพเจ้าทั้งหลายล้วนเป็นหัตถกิจของพระองค์" (อิสยาห์ 64:8)

ความสัมพันธ์ระหว่างพระบิดากับมนุษย์นั้น มีความหมายสิ่งซึ่งมาก นับตั้งแต่เด็กที่เพิ่งรู้ความจนกระทั่งผู้ใหญ่ซึ่งผ่านประสบการณ์มามาก ต่างตระหนักดีว่า พระเจ้าเท่านั้นที่จะช่วยเราได้ วิธีท่านจะ

นำให้นักเรียนมีความสัมพันธ์กับพระเจ้ามากยิ่งขึ้น ก็โดยการสั่งสอนให้พวกเขาเห็นถึง ความจำเป็นที่ จะต้องอธิษฐานฝึกฝนให้เขาอธิษฐานอยู่เสมอ และสนับสนุนให้อธิษฐานเป็นประจำทุกวัน ทั้งนี้ท่าน จะต้องดำเนินเป็นลำดับขั้นดังนี้

ก. อธิบายให้นักเรียนแต่ละคนเข้าใจว่า พระเจ้าทรงเป็นผู้เนรมิตสร้าง ทรงเป็นผู้ดูแลรักษา และ ทรงเป็นผู้ครอบครอง ทั้งตัวนักเรียนเอง และทุกสิ่งทุกอย่างที่ทั่วทั้งจักรวาล

ข. แนะนำให้นักเรียนแต่ละคน รู้จักพระเจ้าเป็นส่วนตัว จนกระทั่งมีความเชื่อมั่นในพระองค์

ค. นำนักเรียนทุกคนให้สัมผัสการพระเจ้า และให้สามัคคีธรรมกับพระบิดาเจ้าในสวรรค์ ด้วยการอธิษฐานเพื่อตัวเอง

ง. ช่วยให้นักเรียนแต่ละคนแสวงหาน้ำพระทัยของพระเจ้า และสอนให้ปฏิบัติตามน้ำพระทัย นั้น

2. ความสัมพันธ์ ระหว่างนักเรียน กับพระเยซูคริสต์เจ้า

“พระเยซูคริสต์แก่เราว่า เราเป็นทางนั้น เป็นความจริง และเป็นชีวิต ไม่มีผู้ใดมาถึงพระบิดา เว้น ใ้วามาทางเรา”

การแนะนำให้นักเรียนรู้ถึงสัมพันธ์ข้อนี้ มีความสำคัญมาก ในตำราเล่มนี้ได้แยกไว้เป็นบทหนึ่ง โดยเฉพาะ (ดูบทที่เก้า) แต่ในที่นี้จะกล่าวสรุปเพียงย่อๆ เพื่อความสะดวกในการจดจำว่า ท่านควรจะทำกระทำได้ดังนี้

ก. สอนให้นักเรียนรู้ว่า พระเยซูคริสต์ผู้เดียวทรงเป็นผู้เปิดเผยให้เรา รู้จักพระเจ้า และทรงเป็น ทางเดียวเท่านั้นที่เราจะเข้าไปถึงพระเจ้าได้

ข. นำนักเรียนทุกคนให้รับเอาพระเยซูคริสต์ เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเขา เป็นส่วนตัว

ค. นำให้นักเรียนทุกคนยอมมอบชีวิตจิตใจทุกอย่างให้กับพระเยซูคริสต์ ให้พระองค์ทรงเป็น ศูนย์กลางแห่งชีวิตจิตใจของเขา

3. ความสัมพันธ์ ระหว่างนักเรียน กับพระวิญญาณบริสุทธิ์

“...จงประกอบด้วยพระวิญญาณ (เอเฟซัส 5:18)

การชี้แจงให้นักเรียนรู้ถึงความสัมพันธ์ ระหว่างนักเรียนกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ มีความสำคัญ อย่างใหญ่หลวงเพราะว่าเป็นน้ำพระทัยที่สูงสุดของพระเจ้าสำหรับมนุษย์ทั้งปวงบุคคลที่บังเกิดใหม่ก็คือ บุคคลที่พระองค์ทรงเลือกตั้งไว้ ให้สำแดงสง่าราศีของพระองค์ แต่การที่ท่านจะสำแดงสง่าราศีของ พระเจ้าให้ได้ผล เป็นที่เคารพเชื่อถือของคนทั้งปวงอย่างแท้จริงนั้น ท่านก็ต้องรับอำนาจจากพระ วิญญาณบริสุทธิ์ประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ให้พระองค์ทรงนำทางและครอบครองท่านทุก ๆ

อย่าง พระคริสตธรรมคัมภีร์ได้อธิบายไว้อย่างชัดเจนว่า การที่พระเจ้าทรงช่วยชนชาติอิสราเอล ให้อรอดพ้นจากการเป็นทาสของประเทศอียิปต์นั้น มิใช่เพื่อให้รอดพ้นสู่อิสรภาพตามธรรมดาเท่านั้น หากแต่เพื่อให้เขาเข้าไปอยู่ในแผ่นดินแห่งพระสัญญา กลายเป็นชนชาติที่ถวายพระเกียรติแก่พระเจ้า ครูที่เคร่งครัดและอุทิศเวลาให้กับการสอนนั้น เป็นผู้ที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงใช้เป็นเครื่องมือ ในการนำนักเรียนให้มีประสบการณ์ฝ่ายวิญญาณจิต ในอันที่จะทำให้น้ำพระทัยที่สูงสุดของพระเจ้าสำหรับพวกเขาแต่ละคน สำเร็จได้อย่างดีที่สุดในอันที่ท่านควรกระทำอย่างเคร่งครัดก็คือ

ก. แนะนำให้นักเรียนทุกคนเข้าใจถึงตำแหน่ง และพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์

ข. นำนักเรียนให้รับเอาพระวิญญาณบริสุทธิ์ เพื่อให้เขาสามารถดำรงชีวิตที่บริสุทธิ์ และเพื่อรับเอาอำนาจในการปฏิบัติพระเจ้า

ค. สอนให้นักเรียนทราบถึง การที่พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงสถิตอยู่ด้วย เพื่อช่วยให้พ้นจากการดำเนินชีวิตที่พึ่งตนเอง และเพื่อนำเขาให้เข้าถึงความจริง ทุกประการ

4. ความสัมพันธ์ ระหว่างนักเรียน กับพระคริสตธรรมคัมภีร์

“พระวาทะของพระองค์ เป็นโคมสำหรับเท้าของข้าพเจ้า และเป็นแสงสว่างตามทางของข้าพเจ้า” (สดุดี 119:105)

เนื่องจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ เป็นพระวาทะของพระเจ้า และเป็นคำสอนของพระองค์โดยตรง ฉะนั้นจึงมีความสำคัญต่อชีวิตของมนุษย์มาก เพราะเป็นแสงสว่างนำทางชีวิตของเรา ให้สามารถดำรงอยู่ในวิถีทางที่ถูกต้อง และเป็นที่ยอมรับของพระเจ้า ซึ่งมนุษย์ทุกคนควรศึกษาค้นคว้าพระธรรมโอวาทอันประเสริฐสุด และล้ำค่านี้จนตลอดชีวิตและนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ ดังที่ศาสดาพยากรณ์เยเรมีย์กล่าวว่า “คำโอวาทของพระองค์ ข้าพเจ้าได้พบแล้ว และข้าพเจ้าได้กินคำนั้น และคำโอวาทของพระองค์เป็นที่ให้เกิดความอภิรมย์ ยินดีในใจข้าพเจ้า” (เยเรมีย์ 15:16) ฉะนั้นท่านควรที่จะชี้แจงสั่งสอนให้นักเรียนของท่าน รู้ถึงคุณค่าของพระธรรมอันใหญ่หลวงนี้ และเทิดคุณค่ามันไว้ให้สูงที่สุดในชีวิต ฝึกฝนให้พวกเขาหมั่นอ่านพระคริสตธรรมคัมภีร์ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความเคยชิน และเกิดความซาบซึ้งในรสพระธรรมและเห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างพระคริสตธรรมคัมภีร์ กับชีวิตของเขามากยิ่งขึ้น เพราะว่าทุกอิริยาบถในชีวิตประจำวันของเรา เกี่ยวเนื่องกับพระคัมภีร์อย่างไม่อาจแยกจากกันได้เลย แม้แต่ครูซึ่งสอนเด็กเล็ก ๆ ก็จะต้องแสดงให้เห็นนักเรียนรู้ว่า ท่านมีความเคารพพระคริสตธรรมคัมภีร์ และต้องย้ำแก่พวกเขาเสมอว่า เรื่องที่ท่านสอนนั้น มีในพระคริสตธรรมคัมภีร์เพื่อให้พวกเขาซึมซับทีละน้อย ว่าพระคริสตธรรมคัมภีร์เป็นหนังสือประเสริฐจริง ๆ ขอให้ท่านนำนักเรียนของท่านให้ค้นพบความจริง ในขณะที่ท่านสอนและอ่านพระคริสตธรรมคัมภีร์ ร่วมกับนักเรียนของท่าน สรุปแล้วหน้าที่ของท่านในขั้นนี้มีดังนี้

ก. สอนให้นักเรียนรู้จักคุณค่า ของพระคริสตธรรมคัมภีร์และให้รู้ว่าเป็นพระคริสตธรรมคัมภีร์ บริสุทธิ์ ที่พระเจ้าทรงเป็นผู้บันดาลให้เขียนขึ้น

ข. สอนให้นักเรียนรู้จักศึกษา ค้นคว้า และเข้าใจพระคริสตธรรมคัมภีร์

ค. สอนให้นักเรียนรู้จักนำความรู้ ที่ได้จากพระคริสตธรรมคัมภีร์ ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ใน ชีวิตประจำวันเพื่อให้คำสั่งสอนของพระคริสตธรรมคัมภีร์ เป็นส่วนสำคัญในชีวิตจิตใจของเขาโดยตรง

5. ความสัมพันธ์ ระหว่างนักเรียน กับคริสตจักร

“เนื่องจากพระองค์นั้น ร่างกายทั้งสิ้นที่ติดต่อกัน และผูกพันกันโดยที่ทุก ๆ ข้อต่อ ได้ช่วยชู กำลังตามขนาดแห่งอวัยวะทุกส่วน จึงได้จำเริญเติบโตขึ้นเองด้วยความรัก” (เอเฟซัส 4:16)

เนื่องจากสมาชิกคริสตจักรส่วนใหญ่ ไม่ให้ความร่วมมือต่อคริสตจักรอย่างจริงจัง ไม่ว่าจะเป็นการบริหารคริสตจักร ให้เจริญก้าวหน้า หรือการรับผิดชอบด้านหนึ่งด้านใดนอกจากคอยแสวงหา ผลประโยชน์จากคริสตจักร เมื่อเป็นเช่นนี้ การงานของคริสตจักรจึงไม่ค่อยเจริญก้าวหน้า ทั้งนี้อาจจะ เป็นเพราะสมาชิกคริสตจักรส่วนมาก ไม่ได้รับการอบรมสั่งสอนให้มีความรับผิดชอบต่อคริสตจักร ซึ่ง ทำให้เขาขาดความรู้ ความชำนาญ หรือไม่กล้าแสดงออกมา อาจเป็นเพราะยังมีความกระดากอาย ไม่มี ใครส่งเสริมเป็นกำลังใจและอธิษฐานเผื่อเขาก็ได้

แต่จะเป็นด้วยเหตุผล ประการหนึ่งประการใดก็ตามหากปล่อยให้คริสตจักรต้องอยู่ใน สถานการณ์เช่นนี้ โดยไม่มีการแก้ไขปรับปรุงให้ดีขึ้นแล้ว ย่อมเป็นผลเสียต่อคริสตจักรอย่างมหันต์ ใน ฐานะที่ท่านเป็นครู โรงเรียนรวีวารศึกษาโอกาสที่ท่านจะช่วยขจัดปัญหานี้จึงมีอยู่มาก โดยการอบรมสั่ง สอนนักเรียนของท่าน ให้รู้ถึงความสัมพันธ์และความรับผิดชอบต่อคริสตจักร และชี้ให้เห็นถึง ความจำเป็นที่จะต้องให้ความร่วมมือโดยริบด่วน และเร่งเร้าให้ทุกคนร่วมมือร่วมใจกัน ออกไปปฏิบัติ หน้าที่การงานเพื่อพระเจ้าอย่างกล้าหาญ ขจัดความกระดากอายให้สูญสิ้นไป ดังข้อพระธรรมที่ว่า “จง อุตส่าห์สำแดงตนให้เป็นที่พอพระทัยพระเจ้าเป็นคนที่ไม่ต้องอาย” (2 ทิโมธี 2:15) เพื่อนำความ เจริญรุ่งเรืองมาสู่คริสตจักร ถ้าทุกคนให้ความร่วมมือกันอย่างจริงจัง และยอมให้พระคริสต์ทรงนำแล้ว โครงการของพระเจ้าสำหรับคริสตจักรก็จะสำเร็จผลอย่างแน่นอน สิ่งที่ท่านต้องเอาใจใส่ปลูกฝัง ความรู้สึก ให้แก่นักเรียนของท่านในขั้นนี้ก็คือ

ก. ชี้แจงให้นักเรียนทุกคน เข้าใจถึงลักษณะอุดมมุ่งหมาย และหน้าที่ของคริสตจักร ตามที่บัญญัติ ไว้ในพระคริสตธรรมใหม่

ข. หนุนน้ำใจนักเรียนทุกคน ให้ปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างแข็งขัน ในฐานะที่อวัยวะแห่งพระ กายของพระคริสต์

ค. เมื่อพิสูจน์ได้แล้วว่านักเรียนของท่านได้เกิดใหม่อย่างแท้จริงแล้ว จงอบรมให้พร้อมที่จะรับศีลล้างบาป ศีลมหาสนิท และเป็นสมาชิกคริสตจักร

ง. เร่งเร้าให้เขามีความยินดี ต่อการที่เขามีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานของคริสตจักร และในการสนับสนุนโครงการของคริสตจักรท้องถิ่น

6. ความสัมพันธ์ ระหว่างนักเรียน กับการดำเนินชีวิตของตัวเอง

“สำหรับข้าพเจ้านั้น การที่มีชีวิตอยู่ ก็ได้พระคริสต์...” (ฟิลิปปี 1: 21)

ความมุ่งหมายของการชี้แจง ให้นักเรียนตระหนักถึงการดำเนินชีวิตของตัวเอง ก็เช่นเดียวกับข้ออื่น ๆ ดังกล่าวมาแล้ว คือทำให้มีความถ่อมตัว ยอมอ่อนน้อมต่อพระเจ้าสำนึกถึงความผิดบาปของตน และเตรียมตัวเพื่อรับใช้พระเจ้าสำนึกถึงความผิดบาปของตน และเตรียมตัวเพื่อรับใช้พระเจ้าแต่ที่ที่จะต้องวางรากฐานไว้ให้แข็งแรง เพื่อที่เขาจะได้เจริญวัฒนาถาวรขึ้นในพระคริสต์ และเป็นตัวอย่างอันดีงามแก่ผู้อื่นต่อไป หน้าที่ซึ่งท่านจะต้องเอาใจใส่ในขั้นนี้มีดังนี้

ก. ชี้แจงให้นักเรียนตระหนักถึงสภาพเนื้อหาของตนเองว่า ไม่มีคุณค่าอะไรเลย เราจะรอดพ้นจากความผิดบาปได้ ก็โดยการเชื่อฟังในพระคริสต์เท่านั้น

ข. สอนให้นักเรียนที่บังเกิดใหม่แล้ว การดำเนินชีวิตโดยที่พึ่งตัวเองนั้น ก็เต็มไปด้วยยวาทะค้นหา และเป็นศัตรูต่อพระเจ้า เพื่อนำเขาให้เข้าถึงความมีชัยในพระคริสต์

ค. ช่วยนักเรียน “ค้นดู” พรสวรรค์ ซึ่งพระเจ้าประทานให้แก่ นักเรียนแต่ละคนว่า เขามีความสามารถในทางใด แล้วจะสอนให้เขาถวายพรสวรรค์นั้น ในการปฏิบัติพระเยซูคริสต์ สอนให้เป็นผู้ นำ และมีความกระตือรือร้นในการรับใช้พระเจ้า

ง. สนับสนุนและชักนำให้นักเรียนของท่าน จำเริญในชีวิตคริสเตียน คือสอนให้รู้ถึงคุณลักษณะของชีวิตคริสเตียนที่แท้จริง ส่งเสริมพวกเขาให้มีความรัก ความสามัคคี ความสุขุม ความสัตย์ซื่อ ให้ความร่วมมือแก่ผู้อื่น และมีความยินดีในการประพฤติ ตามแบบอย่างคริสเตียนที่แท้จริง

7. ความสัมพันธ์ ระหว่างนักเรียน กับบุคคลอื่น ๆ

“จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง” (มาระโก 12:31)

การอบรมสั่งสอนในขั้นนี้ ก็มีความสำคัญ ไม่แพ้ไปกว่าขั้นอื่นดังที่กล่าวมาแล้ว เพราะว่าการดำรงชีวิตคริสเตียนที่แท้จริงนั้น ไม่ใช่เพียงแต่การกำจัดอุปนิสัยที่ไม่ดีไม่งาม และตั้งต้นชีวิตด้วยการไปโบสถ์อย่างสม่ำเสมอเท่านั้นแต่จะต้องมีองค์ประกอบอื่น ๆ อีกมาก เพราะว่าการเป็นพยานในการประชุมอธิษฐานนั้น ไม่สามารถลบล้างความบาป ในการประพฤติที่ผิดพลาดเลวทรามได้ และการร้องเพลงด้วยเสียงอันดังในที่ประชุมเขวชวน ก็ไม่อาจลบล้างความผิด ในการที่ไม่ยอมเป็นพยานประกาศถึง

ความสุข ความยินดีที่ตนได้รับในพระคริสต์ ให้แก่เพื่อนบ้านได้ เด็กที่สามารถท่องจำชื่อพระคัมภีร์ได้อย่างรวดเร็ว อาจจะเป็นคนที่คือดั่งแก่นแก้วที่สุดก็ได้ คุณลักษณะเช่นนี้ ไม่ได้เป็นตัวแทนของพระคริสต์ในการสำแดงความรักของพระองค์ การสำแดงออกดังกล่าว เป็นแต่เพียงผิวเผินภายนอก ยังไม่ลึกซึ้งพอ ฉะนั้นเราควรสำรวจจิตใจของเรา ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างตัวเราเองกับเพื่อนบ้านและคนอื่น ๆ ว่า มีมากเพียงใด เพราะว่าในชีวิตของเรา จะตัดขาดจากการคบหาสมาคมกับบุคคลภายนอกไม่ได้ ทางที่ดีเราต้องปลูกไมตรีเอาไว้ นอกเหนือไปจากการอยู่ร่วมกันฉันมิตรตามธรรมดาแล้ว ยังเป็นหนทางที่จะนำเขาให้รู้จักพระคริสต์อีกด้วย ฉะนั้นจึงควรแนะนำสั่งสอนนักเรียนของท่าน ให้เข้าใจถึงความสำคัญในการเกี่ยวข้องกับผู้อื่น เป็นลำดับดังต่อไปนี้

ก. สอนให้นักเรียนรู้จักเคารพสิทธิ และการงานของผู้อื่น และให้ความร่วมมือต่อผู้อื่นตามความเหมาะสมและเป็นคนที่ไม่เห็นแก่ตัว

ข. สอนให้นักเรียนรู้จักรับผิดชอบต่อสังคม และประเทศชาติ ในฐานะที่เป็นคริสเตียนที่ดี

ค. สอนให้นักเรียนรู้จักรับผิดชอบ ในการนำวิญญาณของผู้อื่นให้มาเชื่อพระเจ้า และในการเป็นพยานโดยให้ถือเป็นกิจวัตรประจำวัน

ง. สอนให้นักเรียนทุกคน รู้ถึงการเผยแพร่พระวจนะของพระเจ้าทั่วโลก และเร้าใจเขาให้มีความกระตือรือร้น ปราปรารถนาที่จะรับใช้พระเจ้า ตามโครงการของพระองค์ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

การที่ต้องวางรากฐาน ตามเป้าหมายดังกล่าวมาแล้วนี้ก็เพื่อปลูกฝังความเชื่อ ความเข้าใจ และความรักในพระคริสต์ ไว้ในจิตใจของนักเรียนให้มั่นคง เพื่อให้เขาพัฒนาการขึ้นในร่มพระคุณของพระคริสต์ ซึ่งไม่มีใครมีโอกาสดีงามในการที่จะโน้มนำจิตใจของเขาดีไปกว่าท่าน หากท่านศึกษาหนังสือเล่มนี้โดยตลอด ก็จะพบข้อแนะนำ ในอันที่จะช่วยให้ท่านดำเนินงานให้สำเร็จลุล่วง ตามเป้าหมายเหล่านี้ ละเอียดถี่ถ้วนยิ่งกว่าที่ได้กล่าวมาแล้วในบทนี้

สรุป

1. จุดมุ่งหมายสูงสุด ของการตั้งโรงเรียนรวีวารศึกษา ก็เพื่อนำผู้เชื่อให้เจริญวัฒนาขึ้นในพระคริสต์

2. การตั้งเป้าหมายให้แน่นอน นอกจากจะเป็นหลักในการสอนแล้ว ยังเป็นเครื่องมือวัดผลในการสอนที่ติดตลอดจน เป็นแนวทาง ในการที่เราจะปรับปรุงวางแผนการเตรียมการสอนต่อไปได้อีกด้วย

ข้อควรคิด

จงพยายามแสวงหาหนทางที่จะทำให้ เป้าหมายในการสอน ซึ่งตั้งไว้สำหรับชั้นของท่าน ดังที่ได้กล่าวไว้ในบทเรียนนี้ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

บทที่สาม การเตรียมการสอน

ในการสอนหนังสือทั่วไป ท่านอาจจะไม่ต้องเตรียมการสอนการนัก แต่ถ้าท่านจะตระหนักถึงการสอนในโรงเรียนรวิวารศึกษาว่า มิใช่เป็นการสอนหนังสือหนังสือธรรมดาตั้งโรงเรียนอื่น ๆ หากเป็นการสอนพระวณะโดยตรงแล้ว ก็คงมิใช่สิ่งที่จะกระทำได้ง่ายนัก ถ้าท่านต้องการให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ท่านก็ต้องขยันหมั่นเพียร และเตรียมการสอนไว้ให้พร้อมทุกโอกาส การสอนที่สมบูรณ์แบบและได้ผลนั้น ควรคำนึงถึงสิ่งเหล่านี้เป็นประการสำคัญ

1. องค์ประกอบในการสอนเตรียมการสอน

การคำนึงถึงองค์ประกอบในการเตรียมการสอนนี้ นับว่าเป็นสิ่งสำคัญมาก เปรียบเสมือนการวางโครงร่างของการสร้าง ให้ทราบว่ามีส่วนประกอบอะไรบ้าง เพื่อจะจัดหาสิ่งเหล่านั้นได้อย่างถูกต้อง องค์ประกอบในการเตรียมการสอนมีส่วนที่สำคัญที่ต่อไปนี้

ก. เวลาในการเตรียมการสอน การเตรียมการสอนที่ดีนั้น ควรกระทำล่วงหน้าก่อนกำหนดพอสมควร ทั้งนี้เพื่อความเรียบร้อย และความสมบูรณ์ของการสอนนั่นเอง หากกระทำในระยะเวลาอันเป็นการจวนตัวเกินไป ก็จะก่อให้เกิดข้อบกพร่องได้ง่าย เวลา ยิ่งเร่งรัดเพียงใด ข้อบกพร่องก็ยิ่งมากเป็นเงาตามตัว

ข. ตำราที่ใช้เตรียมบทเรียน เนื่องจากการสอนในโรงเรียนรวิวารศึกษา เป็นการสอนพระวณะของพระเจ้าดังกล่าวแล้ว ฉะนั้นตำราที่ใช้ในการเตรียมบทเรียนจึงควรจะเป็นพระคริสตธรรมคัมภีร์พยายามอ่านบทบทที่ที่จะใช้สอนหลาย ๆ ครั้ง ติปัญหาให้กระจ่าง ทำความเข้าใจให้ซึ้ง แล้วคัดเอาข้อพระธรรมที่ท่านคิดว่าเหมาะสมกับกาลเทศะ และเป็นประโยชน์แก่นักเรียน

ค. การใช้คู่มือประกอบ หากท่านตีความหมายข้อพระคัมภีร์ได้ไม่กระจ่างพอ ไม่สู้จะเข้าใจกัน ก็อาจค้นคว้าจากตำราอื่น ๆ ประกอบได้ ในที่นี้ขอแนะนำให้อ่านคู่มือครูรวิวารศึกษา เพราะเป็นหนังสือที่มีคุณค่ามาก ตลอดเล่มล้วนแต่เป็นการตีความหมายของข้อพระธรรม ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ไว้อย่างชัดเจน นอกจากนั้นยังมีข้อสอนใจ และคำแนะนำในการใช้หนังสือเล่มนี้อย่างครบครัน ซึ่งจะช่วยให้ท่านได้ไม่น้อย

2. การเตรียมตัวของครูผู้สอน

ในฐานะที่ท่านเป็นครูรวิวารศึกษา เป็นผู้สำแดงพระลักษณะของพระคริสต์ และสอนพระวณะของพระคริสต์ให้แก่ผู้อื่น ฉะนั้นท่านควรจะให้พระคริสต์ และพระคริสต์ธรรมคัมภีร์เป็นศูนย์กลางในชีวิตของท่าน เป็นบ่อเกิดแห่งสติปัญญา ความจกคิดทั้งมวล เพื่อให้เห็นชัดเจนยิ่งขึ้นดังนี้

ก. ต้องให้พระคริสต์เป็นใหญ่ในชีวิต

เป็นความจริงอย่างหนึ่งที่ว่า ถ้าเขาขาดสิ่งใด เราก็ต้องแก้ด้วยการเข้าไปถึงซึ่งสิ่งนั้น เมื่อเรากระหายน้ำ เราก็ต้องแก้ความกระหายด้วยน้ำ เมื่อเราขาดความรู้ เราก็ต้องแก้ไขปรับปรุงด้วยการแสวงหาความรู้ จะแก้ด้วยอย่างอื่นได้อย่างไร ฉะนั้นเมื่อเราต้องการรู้แจ้งในความจริงทุกอย่างของพระคริสต์ เราก็ต้องให้พระองค์เป็นใหญ่ในชีวิตของเราเพื่อพระองค์จะได้ประทานสติปัญญาความรู้ให้แก่เรา เป็นการเพิ่มพลังให้ “น้ำทิพย์” แห่งความจริงของพระองค์ ไหลผ่านตัวเราไปสู่ผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข. ต้องให้พระวาระของพระเจ้า เป็นสายธารแห่งความรู้ ในชีวิตของท่าน

เนื่องจากการสอนรวีวารศึกษา เป็นการสอนเพื่อนำนักเรียนให้รู้จักพระเจ้า เข้าไปหาพระเจ้า ดังนั้นคำสอนทุกอย่างที่ครูใช้สอน จึงควรเป็นพระวาระของพระเจ้าโดยตรงและการที่ครูจะมีความรู้เกี่ยวกับพระวาระของพระเจ้าอย่างกว้างขวางนั้น ก็จะต้องศึกษาค้นคว้าจากพระคริสตธรรมคัมภีร์อยู่เสมอ โดยกระทำดังนี้

(1) อ่านข้อพระคัมภีร์หลายครั้ง พิจารณาข้อความให้ถี่ถ้วน ข้อความใดที่น่าในใจเป็นพิเศษก็ควรบันทึกเอาไว้ท่านต้องตั้งปัญหาถามตัวเองและหาคำตอบให้ได้ว่า

- (ก) ข้อพระธรรมที่ท่านอ่านนั้น กล่าวถึงใคร ใครเป็นคนสำคัญของเรื่อง
- (ข) ในเนื้อเรื่องดังกล่าว มีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นบ้าง
- (ค) เหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นที่ไหน เกิดขึ้นเมื่อไรเกิดขึ้นเพราะเหตุใด
- (ง) ผลสุดท้ายเป็นอย่างไร

(2) อธิษฐานขอให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ ทรงนำให้ท่านเกิดความรู้แจ้ง สามารถเข้าใจปัญหาในข้อพระธรรมที่ท่านศึกษาค้นคว้าว่า มีส่วนเกี่ยวข้องกับชีวิตของท่านและนักเรียนของท่านอย่างไร

(3) วินิจฉัยข้อพระคัมภีร์ ที่ท่านจะใช้สอนนั้นว่า เด็ก ๆ จะสามารถเข้าใจปัญหาในข้อพระธรรมที่ท่านสอนนั้นมากน้อยเพียงใด มีความหมายอย่างไรสำหรับหนุ่มสาวสำหรับแม่บ้าน ชาวนา นักธุรกิจ โดยพิจารณาตามระดับอายุ ความรู้ ของบุคคลแต่ละประเภท เพื่อว่าจะได้ปรับปรุงคำอธิบายให้เหมาะสม เพราะชนต่างชั้น ต่างความรู้ต่างวัย ก็ย่อมมีความรู้สึกรู้คิดและเข้าใจผิดแตกต่างกันไป จะให้เหมือนกันทุกคนหาได้ไม่

ค. ต้องคำนึงถึงนักเรียนในชั้นของท่าน ตลอดเวลาที่เตรียมการสอน

การโน้มน้าวดึงดูดจิตใจนักเรียน ให้มีความกระตือรือร้นต่อการเรียน เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นในการสอนเป็นอย่างยิ่ง เพราะความรู้สึกรู้คิด ความสนใจของนักเรียนแต่ละคนย่อมไม่เหมือนกัน จะเห็นได้ว่านักเรียนบางคนขยันขันแข็งต่อการเรียนเป็นพิเศษ แต่บางคนกลับขี้เกียจไม่สนใจต่อการเรียน

แม้แต่น้อย หากทางโน้มน้าวเขาให้เกิดความรักความใส่ใจในการเรียนให้ได้ มิฉะนั้นการสอนจะไม่เกิดผลเท่าที่ควรเลย ครูจำเป็นต้องสำนึกถึงความสำคัญในหน้าที่การงานของตนอยู่เสมอ จะต้องตระหนักตนอยู่เสมอว่า เป็นผู้สอนพระวณะของพระเจ้าให้แก่นักเรียน เป็นผู้ปั้นอนาคตของพวกเขาให้เจริญรุ่งเรืองในพระคริสต์ การสอนของท่านเป็นภารกิจที่สำคัญยิ่ง มิใช่การเล่นที่สนุกซึ่งปราศจากจุดมุ่งหมาย มิใช่กระทำไปพอเป็นพิธี ใครจะสนใจหรือไม่สนใจก็ได้ ความสำคัญของการเป็นครูขึ้นอยู่กับ การสร้างอนาคตให้แก่แก่นักเรียนนี้เอง การที่ท่านจะทำให้แก่นักเรียนสนใจในการสอนของท่าน ควรกระทำดังนี้

(1) คอยสังเกตถึงอุปนิสัยใจคอ ความสามารถความสนใจ ของนักเรียนทุกคน อย่าปล่อยปละเลย

(2) ควรมีสมุดบันทึก ทำบันทึกเกี่ยวกับชีวิตของนักเรียนทุก ๆ คนในชั้น เพื่อเป็นมูลฐานในการปรับตัวของท่านให้เข้าถึงจิตใจของพวกเขา และเพื่อเปรียบเทียบถึงการเปลี่ยนแปลงในชีวิตของเขา โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเจริญในด้านวิญญาณจิต

3. การเตรียมการสอน สำหรับสัปดาห์ต่อไป

นอกเหนือจากการเตรียมการสอน ในแต่ละสัปดาห์แล้ว ท่านก็ควรเตรียมการสอนสำหรับสัปดาห์ต่อ ๆ ไปอีกด้วย เพื่อให้การสอนเชื่อมโยงติดต่อกัน เพื่อให้การเตรียมของท่านดำเนินไปด้วยดี ท่านควรกระทำดังต่อไปนี้

(ก) เตรียมจิตใจให้พร้อม โดยการอธิษฐาน

(ข) อ่านข้อพระธรรมประจำบทเรียน ดังได้กล่าวมาแล้ว

(ค) ศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมจากคู่มือครู พิจารณาแต่ละปัญหาให้ละเอียดถี่ถ้วนด้วยความระมัดระวัง

(ง) เลือกความจริงที่สำคัญข้อใดข้อหนึ่ง ที่เห็นว่าเหมาะสม เพื่อเน้นให้ถึงจุดมุ่งหมายของแต่ละบทเรียนว่า

(1) ท่านต้องการให้นักเรียน รู้อะไรบ้าง จากบทเรียนนี้

(2) ท่านต้องการให้นักเรียนเกิดความรู้สึกอย่างไร

(3) ท่านต้องการให้นักเรียนในชั้นของท่าน ปฏิบัติตามอย่างไร

(จ) ค้นคว้าจากตำราอื่น ๆ เพื่อให้ความรู้กว้างขวางมีเทคนิคในการพูด มีความรู้ในการอธิบายมากขึ้น เป็นต้นว่าค้นคว้าจาก

(1) คู่มือครู แม้ว่าคู่มือครูจะไม่ใช่ตำราสำหรับใช้สอนโดยตรง เช่นเดียวกับพระคริสตธรรมคัมภีร์ แต่ก็มีตัวอย่างอุทาหรณ์ และข้ออ้างอิงต่างๆ ที่ครูอาจนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ได้ไม่น้อย ข้อควร

ระวังก็คือโดยปกติแล้ว คู่มือครูมักจะอธิบายความหมายอย่างกว้างขวาง ฉะนั้นเวลาใช้สอนจึงให้ควร
ลอกเอาข้อความทั้งหมด ขอให้คัดเอาแต่เฉพาะตอนที่เห็นว่าสำคัญและมีประโยชน์ สำหรับชั้นเรียน
เท่านั้น

(2) หนังสือคริสเตียน และนิตยสารคริสเตียนต่าง ๆ อันเป็นที่เชื่อถือใช้อ้างอิงได้

(3) สมุดบันทึกความรู้ และประสบการณ์ต่าง ๆ ของตัวท่านเอง แม้ว่าสิ่งเหล่านี้จะมีใช้ตำรา
หลัก ที่ท่านใช้สอนโดยตรงแต่อย่างน้อยก็สามารถช่วยให้ท่านได้แง่คิดที่ดี มีความรู้ความเข้าใจข้อพระ
ธรรม และมีหลักการสอนให้ดียิ่งขึ้น

ฉ. ตัดสินใจเลือกเอาแนวการสอน ให้เหมาะสมกับวัยและความรู้ของนักเรียน พยายาม
ดำเนินการสอนให้สอดคล้องกับชีวิตประจำวันของนักเรียน หมั่นย้ำเตือนให้พวกเขาระลึกอยู่เสมอว่า
พระเจ้าทรงสถิตอยู่กับพวกเขาตลอดเวลาไม่ว่าเขาจะอยู่แห่งหนตำบลใด

ช. ทำบทสังเขป หรือเขียนโครงเรื่องในบทเรียนต่อ ๆ ไป ล่างหน้าไว้เพื่อให้เป็นแนวทางไว้
การทำเช่นนี้ มีประโยชน์มาก และช่วยให้แนวทางการสอนมั่นคง ไม่แปรปรวนได้ง่าย

4. การวางแผนการในการสอน

เมื่อท่านได้เตรียมการสอนเรียบร้อยแล้ว ต่อไปก็ได้แก่ปัญหาการจัดวางแผนการในการสอน ว่า
ควรจะดำเนินไปอย่างไร จึงจะเหมาะสมและได้ผล สำหรับปัญหานี้ขอแนะนำให้ท่านดำเนินเป็นขั้น ๆ
ดังต่อไปนี้

ก. อารัมภบท ก่อนเปิดการสอน ก่อนที่ท่านจะลงมือสอนถึงเนื้อหาของบทเรียนกันอย่างจริงจัง
ก็ควรจะได้กล่าวคำนำข้างสักระยะน้อย เพื่อเป็นการปลุกความรู้สึกของนักเรียนให้เตรียมพร้อมสำหรับ
ฟังคำสอน

ข. การสอน สอนไปตามที่ได้เตรียมตัวไว้แล้วโดยยึดถือเอาพระคริสตธรรมคัมภีร์เป็นหลัก
สำคัญ อย่าได้สอนนอกกลุ่มนอกทางเป็นอันขาด ตรงไหนที่พอจะเน้นถึงข้อพระคัมภีร์ข้อใดได้ ก็ควรเน้น
ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนซึมซาบในพระวจนะของพระเจ้า

ค. การเปรียบเทียบ จงเปรียบเทียบเรื่องราวและข้อพระธรรมในบทเรียนกับเหตุการณ์ปัจจุบัน
ของโลก และชีวิตประจำวันของนักเรียน ว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไรอธิบายและแนะนำให้นักเรียน
ทราบว่าจะสามารถใช้ข้อพระธรรมหรือความรู้ที่ได้เรียนมานั้นว่า ให้เกิดประโยชน์แก่ชีวิตประจำวัน
ของพวกเขาได้อย่างไร

ง. การสรุป เมื่อท่านสอนบทเรียนจบแล้ว ควรจะได้ทวนซ้ำอีกครั้งหนึ่ง โดยเฉพาะข้อความ
หรือเหตุการณ์สำคัญว่ามีอะไรบ้าง อันเป็นการสรุปให้ทราบว่า เรื่องสำคัญที่ท่านต้องการให้เขาไว้ใน
ชั่วโมงนั้น มีอะไรบ้าง การสรุปนี้มีความสำคัญมาก ครูทุกคนไม่ควรละเลย เพราะถ้าไม่มีสรุปแล้ว

นักเรียนอาจจะไม่ทราบว่าจุดมุ่งหมายของครูในการสอนพวกเขาในชั่วโมงนั้น ๆ คืออะไร การเรียนอย่างไม่มีหลักเช่นนี้ จะทำให้นักเรียนเจริญช้ามาก

5. การจัดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการสอน

วิธีที่จะช่วยให้นักเรียนกระตือรือร้น ในการเรียนอีกวิธีหนึ่ง คือการเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการสอนซึ่งสามารถจัดขึ้นได้ในการกรณีต่อไปนี้

ก. ในการทบทวนบทเรียนก่อน ๆ โดยให้นักเรียนเป็นคนเล่าทบทวนเอง ครูเพียงแต่ช่วยแนะนำบ้างเล็กน้อยเมื่อนักเรียนติดขัด วิธีนี้นับว่าทำให้นักเรียนขยันเรียนได้มากเพราะนักเรียนจะได้ภูมิใจ ที่มีโอกาสสำแดงความรู้ของตนให้ประจักษ์แก่ผู้อื่น ส่วนคนที่เคยจู้เกียจก็จะต้องขยันขันแข็งยิ่งขึ้น มิฉะนั้นแล้วจะต้องได้รับความอับอาย หากไม่สามารถจำบทเรียนหรือตอบคำถามได้

ข. ในการจัดทำภาคปฏิบัติ โดยการจัดให้นักเรียนร่วมมือกันจัดทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง

ค. ในการตั้งปัญหาถามตอบ โดยครูเป็นฝ่ายตั้งปัญหาให้นักเรียนตอบ หรืออาจให้นักเรียนเป็นฝ่ายตั้งปัญหาถาม ครูเป็นฝ่ายตอบบ้างก็ได้ เป็นการทบทวนและแลกเปลี่ยนความรู้ไปในตัว

ง. เปิดโอกาสให้นักเรียน ได้เล่าประสบการณ์ในชีวิตของนักเรียนเอง ในส่วนเกี่ยวข้องกับบทเรียน

6. การดำเนินการสอน

ในที่นี้จะได้กล่าวพอเป็นสังเขปเท่านั้น ส่วนรายละเอียดจะได้กล่าวไว้ในบทที่ 5 อีกครั้งหนึ่ง การดำเนินการสอนควรปฏิบัติเป็นขั้น ๆ ดังนี้

(ก) ก่อนจะเริ่มทำการสอน ควรอธิบายให้พระวิญญูณบริสุทธ์ทรงนำท่าน และทรงเปิดจิตใจของนักเรียนให้รับเอาคำสอนของท่านและควรสอนให้นักเรียนอธิบายด้วย เพื่อว่าจะทำให้เข้าสนิทกับพระเจ้ายิ่งขึ้น ให้เหมาะสมกับวัยของนักเรียน

(ข) การสอน ควรใช้คำพูดที่ง่าย ให้เหมาะสมกับวัยของนักเรียน อธิบายให้ชัดเจน ควรรู้จักเลือกเอาข้อพระธรรมสอนแทรกเข้าไปด้วย

(ค) ก่อนจะขึ้นบทเรียนใหม่ ต้องทบทวนบทเรียนที่เรียนมาแล้ว เพื่อรื้อฟื้นความทรงจำของนักเรียนเสียก่อน จะได้รู้ว่าติดต่อเชื่อมโยงกับบทเรียนใหม่อย่างไร และเมื่อสอนจบบทเรียนแต่ละบทแล้ว ต้องกล่าวสรุปย่อ ๆ ให้นักเรียนจำได้ง่าย

(ง) ต้องคอยควบคุมเอาใจใส่ดูแลนักเรียน ให้อยู่ในระเบียบวินัยอันดีงามอยู่เสมอ

เมื่อได้ทำการสอนมาเป็นระยะเวลาพอควรแล้ว ก็ควรตรวจผลการสอนของตนว่าได้ผลดีเพียงใด นักเรียนเจริญก้าวหน้าแค่ไหน หรือมีจุดบกพร่อง ควรแก้ไขในกรณีใดก็รีบจัดการเสีย การ

สำรวจผลการสอนที่อาจจะทำได้ก็คือ การวัดผลการเรียนโดยการสอน สังเกตดูจากชีวิตประจำวันของนักเรียน ทั้งในด้านส่วนตัว และการเข้าสังคมการสำรวจผลการสอนนี้ ควรจะทำเป็นระยะ ๆ ไปให้สม่ำเสมอ เชื่อว่าการกระทำเช่นนี้จะช่วยทั้งครูและนักเรียน ให้ประสบความสำเร็จทั้งในการสอนและการเรียนได้ไม่น้อย

สรุป

1. ต้องเลือกบทเรียนที่จะสอนให้ดี เพื่อให้ให้นักเรียนมีความรู้พระคริสตธรรมคัมภีร์อย่างกว้างขวาง
2. จุดมุ่งหมายในการสอนบทเรียน แต่ละบทนั้นควรให้อยู่ในกรอบข่ายของเป้าหมายใหญ่ที่ตั้งไว้ และควรให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนในชั้น
3. ครูต้องให้พระคริสต์เป็นส่วนใหญ่ในชีวิตจิตใจใช้พระคริสตธรรมคัมภีร์เป็นคำราในการสอน และต้องคิดเห็นแก่นักเรียนตลอดเวลา ทั้งเมื่อเตรียมสอน และเมื่อทำการสอน
4. การสอนที่สัมฤทธิ์ผลนั้น เนื่องจากการเตรียมตัวอย่างรอบคอบ
5. การสอนจะดำเนินเป็นระเบียบเรียบร้อย ในเมื่อนักเรียนมีส่วนร่วม ทั้งในการสอนและการเรียน

ข้อควรคิด

เลือกบทเรียนที่คิดว่าเหมาะสม สำหรับสอนชั้นของท่านแล้วจัดให้เป็นระเบียบ ดังที่แสดงไว้ในตารางแผนการในการสอน ๆ

วันที่..... บทเรียนที่

แผนการในสอน

เป้าหมายสำหรับภาคนี้

.....

หัวข้อบทเรียน.....

ข้อพระธรรมประจำบทเรียน

.....

(1) ต้องการให้นักเรียนรู้อะไรบ้าง

(2) ต้องการให้นักเรียนรู้อะไรบ้าง

(3) ต้องการให้นักเรียนทำอะไรบ้าง

วิธีการสอน.....

อุปกรณ์ในการสอน

บทสังเขปของบทเรียน

การติดต่อ (คำนำ)

การขยาย

1. คำถาม
2. วิธีเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนช่วย
3. ในการสอนบทเรียน

การเปรียบเทียบ (สอนให้นักเรียนเข้าการบ้าน
ใจในความจริงเพื่อให้สามารถ
นำเอาไปใช้ในชีวิตประจำวัน)

บทที่สี่ การใช้อุปกรณ์การสอน

ในชั้นเรียนหนึ่ง ๆ ย่อมประกอบด้วยนักเรียนหลายประเภท สติปัญญา และความนึกคิดของแต่ละคนย่อมแตกต่างกันไป มีทั้งฉลาดล้ำ และ โง่เขลา ปัญญาอ่อน ปะปนกันอยู่ ฉะนั้นการที่จะให้นักเรียนทั้งชั้น หรือส่วนใหญ่สามารถเข้าใจบทเรียนที่ครูถ่ายทอดให้ นั้น จึงเป็นปัญหาสำคัญ ที่ครูสอนจะต้องพิจารณาหาทางแก้ไขให้ลุล่วงไปด้วยดี ครูหลายคนมักจะตั้งปัญหาถามตัวเองด้วยความท้อแท้ว่า “ทำอย่างไรหนอ ข้าพเจ้าจึงจะปรับปรุงการสอนของข้าพเจ้าให้ดีขึ้น” “มีทางใดบ้างที่จะทำให้ข้าพเจ้าถ่ายทอดความจริง ให้นักเรียนเข้าใจ และให้อยู่ในความทรงจำของนักเรียนได้ เพื่อว่าจะได้ไม่เข้าใจผิดพลาด”

จากการทดลองปรากฏว่า การเรียนด้วยสายตานั้นมีบทบาทที่สำคัญในการศึกษาอย่างยิ่ง ความรู้จากวิทยากรต่าง ๆ ที่เราได้รับนั้น เราได้รับโดยการศึกษาทางสายตาถึงแปดสิบหรือเก้าสิบเปอร์เซ็นต์ การสอนด้วยภาพหรืออุปกรณ์การสอนต่างๆ ที่ทำให้นักเรียน สามารถมองเห็นภาพได้อย่างจริงจังเช่นนี้ ช่วยให้นักเรียนจดจำเรื่องราวที่เรียนมา อันห้าสิบเปอร์เซ็นต์ ครูที่ดั้นนั้นเมื่อทราบเช่นนี้แล้ว ก็ควรกระตือรือร้น คิดหาทางที่จะปรับปรุงการสอนของตนให้ดีขึ้น ในบทนี้ได้รวบรวมแนวทางต่าง ๆ มากกล่าวไว้ เพื่อเป็นข้อเตือนใจและเป็นการแนวทางตามสมควร เป็นลำดับขั้นดังต่อไปนี้

ขั้นแรก จงสำรวจตัวของท่านเองเสียก่อนว่า ท่านได้เตรียมการสอนไว้เรียบร้อยหรือยัง อุปกรณ์การสอนต่างๆ มีพร้อมหรือยัง หรือว่ากำลังค้นหาอยู่ ควรพิจารณาให้รอบคอบว่า ควรเตรียมอุปกรณ์การสอนชนิดใดบ้าง จำเป็นต้องใช้อุปกรณ์การสอนหรือไม่

ขั้นที่สอง เมื่อทราบถึงข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการสอนของท่านแล้ว ก็ควรรีบแก้ไขเสีย วิธีการใดที่เคยใช้มาแล้วแต่ไม่เกิดผลก็จงเลิกเสีย หันมาใช้วิธีการอื่น ๆ ที่จะให้ผลดีกว่าแทน จงพยายามพลิกแพลงการสอน ให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นสนใจในบทเรียนอยู่เสมอ อย่าสอนแบบซ้ำ ๆ ซาก ๆ ทุก ๆ อาทิตย์ จนนักเรียนสามารถเดาวิธีการสอนของท่านได้ว่าเป็นไปอย่างไร เพราะจะทำให้เด็กเกิดความเบื่อหน่าย

ขั้นที่สาม เมื่อท่านตั้งเป้าหมายเตรียมการสอนพยายามค้นหาวิธีการที่ดีซึ่งจะก่อให้เกิดผลตลอดจนการคัดเลือกเรื่องราว ที่จะสอดด้วยความพิถีพิถัน พร้อมมูลเช่นนี้แล้ว ก็เชื่อได้ว่าจะเป็นวิถีทางที่จะช่วยให้ท่านเสนอแนะและปลูกฝังความจริง ลงในจิตใจของนักเรียนได้เป็นอย่างดี

อุปกรณ์การสอน ที่จะช่วยส่งเสริมความรู้ ความจดจำของนักเรียนให้ดีขึ้นดังกล่าวมาแล้วข้างต้นนั้น มีด้วยกันหลายประเภทหลายแบบ สุดแต่กรณี และบทเรียนแต่ละบทคงจะได้แยกประเภทอธิบายดังต่อไปนี้

1. รูปภาพ

ครูสอนรวีวารศึกษาทุกท่าน ควรจะสะสมรูปภาพต่าง ๆ ไว้ เพื่อใช้เป็นอุปกรณ์การสอน ทั้งนี้ไม่ว่านักเรียนที่ท่านสอนนั้น จะเป็นเด็ก ผู้ใหญ่ อยู่ในวัยเท่าใดก็ตามเพราะ “วัย” และร่างกายนั้นมีใช้มาตรการ หรือเครื่องหมายชี้ถึงสติปัญญาในการศึกษา สามัญสำนึกของครูผู้สอนควรจะตระหนักว่าวิธีการใดที่ตนจะสามารถถ่ายทอดความรู้ให้นักเรียน นักศึกษา เข้าใจซาบซึ้งในบทเรียนได้ ก็น่าจะมีคุณค่านำมาปฏิบัติ ไม่ควรขอเงิน หรือจำกัดเอาว่า การใช้รูปภาพการสอนนี้ควรใช้กับเด็ก ๆ เท่านั้น ส่วนจะดำเนินการสอนให้เหมาะสมอย่างไรนั้น ขึ้นอยู่กับวิธีการหรือศิลปะของครูผู้สอนแต่ละคน รูปภาพต่าง ๆ เหล่านี้ท่านอาจรวบรวมเอาจากไปป์ลิว บทเรียน หนังสือพิมพ์ นิตยสารบทเรียนรวีวารศึกษา หนังสือแนะนำเที่ยวต่าง ๆ หรืออาจขอความช่วยเหลือจากผู้ประกาศประจำในท้องถิ่นของท่าน หรือจะซื้อจากร้านจำหน่ายหนังสือคริสเตียนก็ได้ แล้วแต่ความเหมาะสม

ทุกครั้งที่ท่านพบรูปภาพต่าง ๆ ก็ควรจะตั้งปัญหาถามตนเองทันทีว่า “ภาพนี้จะใช้ในการสอนได้หรือไม่” แต่ก่อนที่ท่านจะใช้ภาพใด ๆ ก็ควรจะได้พิจารณาไปในแง่ใดเหมาะสมกับบทเรียนที่ท่านสอนนั้นหรือไม่ และมีขนาดใหญ่พอที่นักเรียนทั้งชั้นจะมองเห็นได้ชัดเจนหรือไม่

เมื่อใช้ภาพเหล่านี้แล้ว ก็ควรเก็บรักษาให้ดี อาจจะติดต่อกับกระดาษแข็ง หรือเก็บใส่ไว้ ไม่ควรปล่อยให้แมลงหรือหนูกัดทำลายได้ หรือปล่อยให้ปลงทิ้งไว้ให้สกปรกเสียหายเพื่อว่าท่านอาจต้องใช้อีกในโอกาสต่อไป หรือให้ครูคนอื่น ๆ ใช้ในการสอนด้วย

การสอนด้วยภาพ

การสอนด้วยภาพ ควรดำเนินเป็นลำดับขั้น ดังต่อไปนี้

ก. การดึงดูดความสนใจของนักเรียน

ขั้นนี้เป็นขั้นมูลฐานของการสอน ไม่ว่าชนชาติใดภาษาใดก็ตาม เด็ก ๆ ไม่ค่อยสนใจต่อการเรียนกันเท่าใดนัก นอกจากจะชอบสนุกสนานรื่นเริงเท่านั้น เพราะฉะนั้น การที่เราจะทำให้ให้นักเรียนหันมาสนใจการเล่าเรียน ก็จำเป็นต้องสร้างบรรยากาศของการเรียนให้เพลิดเพลิน ผ่อนคลายความตึงเครียดแทรกไปด้วย เพื่อให้นักเรียนมีจิตใจแจ่มใสรื่นเริงไม่เบื่อหน่าย ทั้งนี้อาจหาภาพที่มีเด็กกำลังร้องเพลงมาแล้วก็ตั้งเป้าหมายถามว่า “คูซี้เด็กคนนี้ช่างมีความสุขเหลือเกิน เขากำลังทำอะไรหนอ” “อ้อ กำลังร้องเพลง เอ เพลงอะไรหนอ จึงทำให้เขามีความสุขเช่นนี้” แล้วก็ให้นักเรียนเลือกร้องเพลงใดเพลงหนึ่ง ซึ่งตนคิดว่าเป็นเพลงที่เด็กในภาพนั้นร้องอยู่ โดยผลัดกันทีละคน หรือให้ร้องเป็นหมู่ การสอนเช่นนี้จะทำให้เด็กเพลินเพลิน และสนใจในรูปภาพยิ่งขึ้น

ข. การใช้ภาพให้มีความหมายต่อเนืองกัน

การสอนในระหว่างสัปดาห์หนึ่ง ๆ ควรจะให้มีความเชื่อมโยงกันและกัน เพื่อปลูกอารมณ์ของนักเรียนให้มีความกระตือรือร้นสนใจต่อบทเรียนว่า แต่ละบทมีความเป็นมาอย่างไร สัมพันธ์กันอย่างไร และใจความจะเป็นอย่างไรต่อไป สัมพันธ์กันอย่างไร และใจความจะเป็นอย่างไรต่อไป เพราะถ้าครูผู้สอนไม่เคร่งครัดในเรื่องนี้ ปล่อยให้เนื้อหาของแต่ละบทเรียนขาดตอน ไม่ติดต่อกันแล้ว ก็จะทำให้ นักเรียนเกิดความระอานเมื่อหน้าย ไม่สามารถตั้งใจให้ติดตามคำสอนเข้าถึงจุดหมายที่แท้จริงได้ ฉะนั้น ภาพที่จะใช้สอยระหว่างสัปดาห์หนึ่งก็ควรจะให้มีความเกี่ยวพันกัน

ค. การสอนนักเรียนให้รู้จักสิ่งที่แปลก ๆ

เมื่อเราสามารถปลูกฝังความรู้สึกรักของนักเรียน ให้เคยชินและรักการเรียนอันเป็นพื้นฐานของการศึกษาได้แล้ว ก็ควรหาบทเรียนที่มีสาระสำคัญและมีประโยชน์ มาสอดแทรกเข้าไปทีละน้อย จากง่ายไปหายากเป็นลำดับ เพื่อให้ นักเรียนได้รับความรู้อย่างจริงจัง ในบางโอกาสครูจะสอนบทเรียนที่แปลก ๆ ซึ่งนักเรียนไม่เคยพบเห็นรู้มาก่อน เป็นต้นว่าเรื่องราว ขนบธรรมเนียมประเพณีของชนชาติต่าง ๆ ที่ปรากฏในพระคริสตธรรมคัมภีร์ ซึ่งปัจจุบันนี้ ประเพณีเหล่านั้นสูญหายไปหมดสิ้นแล้ว หรืออาจคัดเลือกเอาข้อพระคริสตธรรมตอนมาสอนก็ได้ เช่นเมื่อจะสอนถึง สดุดีบทที่ 23 ก็แสดงภาพของผู้เลี้ยงแกะ กำลังเจิมลูกแกะด้วยน้ำมันหรือภาพซามูเอลกำลังเจิมดาวิด หรือเมื่อจะสอนแกะด้วยน้ำมันหรือภาพซามูเอลกำลังเจิมดาวิด หรือเมื่อจะสอนถึงยอห์นบทที่ 10 ก็แสดงภาพชีวิตความเป็นอยู่ของผู้เลี้ยงแกะ และอธิบายให้เห็นจริงเห็นจังให้สอดคล้องตามข้อพระธรรม โดยการจัดหาอุปกรณ์ที่เหมาะสม และด้วยศิลปะการสอนที่ถูกแบบแผนของครูนั้นแหละ จะทำให้นักเรียนขยันขันแข็ง เอาใจใส่ต่อบทเรียน โดยไม่รู้สึกตัว และไม่พะวงถึงความยากง่ายของบทเรียนแต่อย่างใด

ง. การสอนให้รู้จักถึงความสัมพันธ์ ระหว่างพระคริสตธรรมคัมภีร์ กับชีวิตประจำวันของนักเรียนแต่ละคน

ใช้ภาพชุดแสดงถึงสิ่งต่าง ๆ ที่นักเรียนกระทำ หรือสถานที่ที่นักเรียนไปในสัปดาห์หนึ่ง และสอนให้นักเรียนทราบถึงความรัก ความห่วงใยที่พระเจ้าทรงมีต่อพวกเขา ทรงคอยปกป้องคุ้มครองเขาอยู่ทุกขณะ ไม่ว่าจะทำอะไร และอยู่ที่ไหนก็ตาม โดยชักจูงให้พวกเขานึกถึงข้อพระธรรมที่ว่า “เราอยู่กับท่านตลอดเวลา ไม่ว่า ท่านจะอยู่ที่ใด” พยายามชี้แจงให้นักเรียนเห็นว่า การดำเนินชีวิตของพวกเขาในวันหนึ่ง ๆ นั้น เกี่ยวข้องกับพระคริสตธรรมคัมภีร์อย่างไรบ้างเพื่อให้นักเรียนตระหนักถึงความสัมพันธ์อันนี้เสมอ ครูก็อาจตั้งปัญหาถามว่า “ขณะที่หนูเดินมาโรงเรียนนั้น หนูนึกถึงข้อพระธรรมใดบ้าง” การเข้าใจต่อธรรมชาติของนักเรียนและรู้จักป้อนปัญหาให้ตามความเหมาะสมเช่นนี้ จะทำให้เกิดความนึกคิด รู้จักแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างเพื่อนฝูงและรู้จักไตร่ตรองถึงความจริงเกี่ยวกับพระเจ้ายิ่งขึ้น

จ. การทบทวน

เมื่อสอนบทเรียนแล้ว ก็ควรอธิบายซ้ำอีกครั้งโดยใช้ภาพ และให้นักเรียนผลัดกันเล่าแต่ละตอนเท่าที่จะจำได้หรือให้นักเรียนแสดงการพูดจาปราศรัย แทนตัวละครในบทเรียนเสียเอง วิธีนี้จะให้นักเรียนจดจำเรื่องราวได้แม่นยำมาก

การสอนในสัปดาห์ต่อไป ก็ไม่ควรถามซ้ำ อีกว่า “สัปดาห์ที่แล้วเราเรียงเรื่องอะไรบ้าง” หรือคำถามอื่น ๆ ทำนองนี้ เพราะเป็นการจำเจทำให้นักเรียนเบื่อหน่าย วิธีที่ดีก็คือเอาภาพที่ใช้สอนในบทเรียนนั้น ๆ มาแสดงแล้วถามถึงความรู้สึกของนักเรียนแต่ละคนว่า มีความคิดอย่างไรในภาพเหล่านั้น เช่นเมื่อท่านแสดงภาพดานีเอลอยู่ในถ้ำสิงโตเช่นนี้ “ดานีเอลจะเป็นอันตรายร้ายหรือไม่...” “ใครเป็นผู้ช่วยเขาให้พ้นจากอันตรายจากสัตว์ร้ายเหล่านี้” “เดนีเอลพ้นภัยเพราะเหตุใด” “ทุกวันนี้นักเรียนเชื่อวางใจในผู้ใด...” “หนูต้องการความรอดเหมือนดานีเอลบ้างหรือไม่” “พวกหนูได้ถวายตัวให้แก่พระเจ้าแล้วหรือยัง” ฯลฯ การตั้งคำถามเช่นนี้นอกจากจะทำให้นักเรียนจดจำบทเรียนได้ดี รู้จักคิดหาเหตุผลแล้ว ยังจะเป็นหนทางนำพวกเขาให้เชื่อวางใจในพระเจ้าได้ดีอีกด้วย

เมื่อต้องการทบทวนข้อท่องจำ ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ข้อใด ท่านอาจใช้ภาพที่มีความหมายทำนองเดียวกันกับข้อพระคัมภีร์ที่ต้องการทบทวนก็ได้ เพื่อให้นักเรียนสามารถสร้างภาพพจน์ได้อย่างจริงจัง แล้วจึงถาม ถึงความเกี่ยวข้องกับข้อพระคัมภีร์เช่นถามว่า “ภาพนี้มีสภาพคล้ายกับข้อพระคัมภีร์ข้อใด” หรือ “เมื่อเห็นภาพนี้แล้ว ท่านนึกถึงข้อพระคัมภีร์ใดบ้าง” ตัวอย่างเช่นเมื่อต้องการทบทวนมัทธิว 19: 14 ก็ควรแสดงภาพของพระเยซูคริสต์ประทับอยู่ท่ามกลางเด็ก ๆ หรือเมื่อต้องการทบทวนสดุดี บทที่ 27 ก็อาจแสดงภาพเด็กหลายคนจับกลุ่มกันร้องเพลง ด้วยความรื่นเริงเป็นต้น และเมื่อจบภาคเรียนทุก ๆ สามเดือน ก็อาจมีการสอนทบทวนบทเรียนต่างๆ ที่สอนมาแล้ว ด้วยภาพเช่นนี้อีกครั้งหนึ่ง

2. หุ่นจำลอง

บางครั้งครูควรหาหุ่นจำลองของจริงต่าง ๆ ที่นักเรียนไม่เคยเห็นมาก่อน อธิบายให้นักเรียนทราบถึงสภาพที่แท้จริงของวัตถุนั้น เพื่อมิให้นักเรียนเข้าใจผิด เป็นต้นว่า หุ่นจำลองของบ้านเรือนในประเทศปาเลสไตน์มาสอนให้เห็นความแตกต่าง ระหว่างโครงสร้างของตัวบ้านเรือนของประเทศดังกล่าว กับบ้านเรือนที่เราอาศัยอยู่ทุกวันนี้ต่างกันอย่างไร โดยเฉพาะหลังคาบ้าน เพื่อให้นักเรียนเห็นจริงเห็นจังกังขึ้นว่า ตอนที่ชายสี่คนรื้อหลังคาบ้านและหย่อนเตียงคนง่อยลงมา เพื่อให้พระเยซูคริสต์รักษานั้น เขาทำอย่างไร ส่วนประกอบของหลังคาบ้านเป็นอย่างไร นักเรียนส่วนใหญ่มักจะสงสัยในเรื่องนี้มาก เพราะไม่เคยเห็นภาพบ้านเรือนในประเทศนี้มาก่อน ฝึมองแต่หลังคาบ้านของตนหรือเท่าที่เคยเห็นในบ้านเมืองของตนเป็นหลัก ไม่อาจสร้างภาพพจน์ได้ถูกต้อง จึงทำให้มีข้อข้องใจสงสัยกันมาก

เมื่อสอนถึงเรื่องการสร้างพลับพลา หรือแท่นบูชาครูก็ควรหาหุ่นจำลองพลับพลา และแท่นบูชา มาให้นักเรียนดูแล้วให้นักเรียนช่วยกันสร้างขึ้นตามแบบที่แสดงให้ดูนั้น เพื่อให้เข้าใจ และเคยชิน ยิ่งขึ้น การสอนด้วยหุ่นก็เป็นอุปกรณ์การสอนที่มีประโยชน์ยิ่งอย่างหนึ่ง ใช้สอนได้ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ และใช้สอนได้แทบทุกบทเรียนได้ แต่โดยปกติแล้ว มักไม่ค่อยใช้กันนัก เว้นแต่ในกรณีที่บทเรียนนั้นไม่อาจอธิบายให้เข้าใจอย่างแจ่มแจ้งได้ด้วยภาพ

3. แผนที่

แม้ว่าจะได้ดำเนินการสอนมาแล้วเป็นลำดับ ดังกล่าวอย่างสุขุมรอบคอบแล้วก็ตาม แต่อุปกรณ์ อีกอย่างหนึ่งซึ่งเราจะขาดเสียมิได้ก็คือแผนที่ เพื่อแสดงให้เห็นถึงสถานที่และสภาพภูมิประเทศของ บรรดาประเทศต่าง ๆ ที่พระคัมภีร์อ้างอิงถึง หรือเท่าที่ได้ของบรรดาประเทศต่าง ๆ ที่พระคัมภีร์อ้างอิง ถึง หรือเท่าที่ได้สอนให้นักเรียนไปแล้วว่า มีลักษณะอย่างไรมีเส้นทางเชื่อมโยงอย่างไร เรื่องราวเหล่านี้ เป็นสิ่งสำคัญมากการเล่าเรียนแต่เพียงตัวหนังสือ หรือแม้จะมีภาพเพียงพอจำเป็นต้องรู้ถึงลักษณะที่ตั้ง และการเชื่อมโยงของดินแดนต่าง ๆ เหล่านี้กันอย่างครบถ้วนอีกด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัจจุบันนี้ กฎเกณฑ์ของวิทยาการครบถ้วนอีกด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัจจุบันนี้ กฎเกณฑ์วิทยาการสมัยใหม่ซึ่ง ดึงดูดจิตใจของคนในยุคนี้มีมาก มักทำให้เกิดความเชื่อบายเบนนอกกลุ่มนอกรทางไปว่าเรื่องราวที่ เกี่ยวกับพระเจ้า และการอัศจรรย์ต่าง ๆ เท่าที่บันทึกไว้ในพระคริสตธรรมคัมภีร์นั้น เป็นสิ่งที่ไร้สาระ ไม่มีความจริง หรือเป็นเพียงนิยายโบราณเท่านั้น การใช้แผนที่ประกอบการสอน จะเป็นวิธีหนึ่งที่ช่วย ชี้แจง ให้นักเรียนได้ทราบว่า เหตุการณ์และสถานที่ต่าง ๆ ที่ปรากฏในพระคริสตธรรมคัมภีร์นั้นมีจริง อันเป็นการขจัดความผิดพลาดเช่นนี้ให้สูญสิ้นไป

ถ้ามีแผนที่สามมิติ (มีความสูง ต่ำ แสดงลักษณะของพื้นที่ได้เหมือนของจริง ทำนองเดียวกับ หุ่นจำลอง) ก็จะเป็นการดียิ่ง เพราะสามารถอธิบายให้เห็นถึงความแตกต่างของภูมิประเทศได้อย่าง ชัดเจน ตลอดจนความทุกข์ยากลำบากในการออกไปประกาศพระกิตติคุณ ของพระเยซูคริสต์โดยสาวก ของพระองค์ และการเดินทางผ่านป่าทุรกันดารของชนชาติอิสราเอล ได้ใกล้ความจริงที่สุด

แผนที่เหล่านี้อาจซื้อหาได้ จากร้านจำหน่ายหนังสือและอุปกรณ์การสอนของคริสเตียนทั่วไป หรืออาจใช้ความวิริยะอุตสาหะทำขึ้นใช้เองก็ได้

4. การเรียงตัวอักษร

การเรียงตัวอักษร เป็นวิธีบททวนความทรงจำอย่างหนึ่งโดยการตัดกระดาษเป็นคำหรืออักษร ต่าง ๆ ให้มากพอสมควรแล้วนำมาเรียงเป็นประโยคตามความต้องการ ครูอาจให้นักเรียนเรียงเป็นพระ นามของพระเยซู หรือชื่อพระธรรม หรือชื่อสิ่งของและสถานที่ต่าง ๆ ที่ปรากฏอยู่ในพระคริสตธรรม

คัมภีร์เพื่อเป็นการทวนความจำ หรืออาจให้นักเรียนเป็นกระทุ้งถามตอบกันก็ได้ เป็นต้นว่า ให้คนหนึ่งเรียงเป็นคำถามว่า “เหตุใดท่านจึงรักพระเจ้า” แล้วให้อีกคนหนึ่งเรียงตอบเป็นใจความว่า “เพราะว่าพระองค์ทรงรักเราก่อน” อันเป็นการเรียนที่ทำให้เกิดความเพลิดเพลินได้วิธีหนึ่ง และอุปกรณ์ก็ทำได้ง่าย ไม่สิ้นเปลืองมากนัก

5. กระดานดำ

กระดานดำเป็นสิ่งที่มีความสำคัญมาก เป็นเสมือนหนึ่งหัวใจของการสอน และการเรียน ซึ่งทุกสถาบันการศึกษาจะขาดเสียมิได้ เพราะนอกจากจะใช้เขียนข้อความทุกอย่างที่ต้องอธิบาย หรือต้องการให้นักเรียนจดจำแล้ว ยังใช้เป็นที่ต้องอธิบาย หรือต้องการให้นักเรียนจดจำแล้ว ยังใช้เป็นที่ดีภาพสำหรับสอนนักเรียน หรือเป็นที่เขียนภาพประกอบการสอนบางโอกาสตามความเหมาะสม ซึ่งคุณประโยชน์ของกระดานดำมีเนกอนันต์เท่าใด คิดว่าครูทุกคนคงซาบซึ้งดีด้วยกันทุกคน เพราะก่อนจะมาเป็นครู ทุกคนก็ต้องเป็นนักเรียนมาก่อน เคยจดงานหัดเขียนอ่าน รับการถ่ายทอดความรู้ทุกอย่างมาจากครูอาจารย์ ก็โดยผ่านทางกระดานดำนี่เอง ฉะนั้นจึงไม่ขอพูดถึงมากนัก นอกจากจะให้ข้อคิดว่าทุกชั้นเรียนควรมีไว้ หากไม่มีทุนซื้อกระดานดำอย่างดีมาใช้ ก็อาจทำขึ้นเองก็ได้ โดยใช้ไม้อัดธรรมดาตัดขนาดให้พอเหมาะ แล้วทาพื้นด้วยสีดำ เท่านั้น ก็พอจะใช้ได้

6. ทราย หรือดินเหนียว

ทรายที่ใช้ก่อสร้างบ้านเรือน ซึ่งมีตามริมแม่น้ำหรือชายทะเลนี้ หากครูรวีวารศึกษาจะคำนึงถึงประโยชน์ของมัน นำมาใช้เป็นอุปกรณ์การสอน ก็จะได้ผลดีไม่น้อยโดยปกติแล้วทรายเป็นวัตถุที่ดูน้ำมีแรงจับยึดกันดี เวลาที่เปียกชุ่มชื้นเป็นวัตถุต่าง ๆ ได้ง่ายแต่ถ้าครูผู้สอนต้องการทำเป็นอุปกรณ์การสอนที่ค่อนข้างถาวร ก็อาจทำได้ โดยแต่ให้เป็นรูปภูเขาที่ราบสูงต่ำ มีร่องลำธารน้ำตามบทเรียนที่จะใช้สอน หาไม้หรือแผ่นกระดาษมาเป็นพื้นรองรับ แล้วใช้ปูนซีเมนต์ละลายน้ำพอสมควร ค่อย ๆ พรมลงบนผิวทรายเหล่านั้น เมื่อผิวแห้งจะแข็งจุดพื้นซีเมนต์ จากนั้นก็หาลำลี่ย้อมสีดำเป็นต้นไม้หาเปลือกหอยมาตกแต่งบ้าง ก็จะได้แผนผังจำลองของจริงที่คุณค่าขึ้นมา โดยนับเสียเวลานี้ เราอาจจะทำแผนผังจำลองของวัตถุ เมือง หรือประเทศอะไรก็ได้แล้วแต่ความเหมาะสม เนื่องจากวิธีทำไม่ยากนัก ฉะนั้นครูผู้สอนอาจให้นักเรียนทำใส่ลังเล็ก ๆ ไว้ดูเล่นก็ได้ เชื่อว่าการใช้ทรายเป็นอุปกรณ์การสอนนี้ คงช่วยให้นักเรียนมีความเพลิดเพลิน และสนใจต่อบทเรียนได้เป็นอย่างดีวิธีหนึ่งหากว่าในท้องถิ่นหาดินเหนียวได้ง่าย ก็อาจใช้ดินเหนียวปั้นเป็นรูปต่าง ๆ ให้มีความหมาย ตามบทเรียน แทนการใช้ทรายก็ได้

7. กระดานผ้า

กระดานผ้าที่กล่าวถึงนี้ ความจริงมิใช่กระดานที่ใช้ขีดเขียนกันตามธรรมดา หากแต่เป็นผ้าสักหลาดอย่างอ่อนหรือผ้าสำลี สำหรับติดรูปเพื่อใช้ในการสอนประกอบบทเรียนต่าง ๆ และภาพที่ใช้ติดบนกระดานนี้ ข้างหลังต้องบุด้วยสักหลาดหรือผ้าสำลีเช่นเดียวกัน และการติดภาพนี้ก็เพียงแต่วางทาบลงบนกระดานเท่านั้น ภาพก็จะติดอยู่ตามตำแหน่งที่ต้องการ จะเคลื่อนย้ายตำแหน่ง จัดภาพให้อยู่ในลักษณะใดก็ได้โดยง่าย นับเป็นอุปกรณ์การสอนที่คืออย่างหนึ่ง ซึ่งใช้สอนได้ทั้งเด็ก หนุ่มสาว และผู้ใหญ่ ทั้งกระดานผ้า และภาพที่ใช้คู่กับกระดานนี้ จะหาซื้อได้จากร้านจำหน่ายหนังสือและอุปกรณ์ของคริสเตียนทั่วไป และโดยปกติแล้ว ภาพเหล่านั้นเขามักจะทำไว้เป็นชุด ๆ มีภาพตัวละครและภาพสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ เท่าที่จำเป็นอย่างครบถ้วน สะดวกแก่การใช้มาก

8. หุ่นกระบอก หรือหุ่นเชิด

หุ่นชนิดนี้มีหลายแบบ มีความยากง่ายต่าง ๆ กันอาจใช้ผ้าหรือกระดาษทำขึ้นเองก็ได้ ตกแต่งให้เป็นตุ๊กตาทำส่วนปากและแขนให้เคลื่อนไหวได้ง่าย ซ่อนสายโยงไว้ภายในตัวหุ่นนั่นเอง แต่เวลาเล่นต้องใช้ความสามารถเป็นพิเศษเล็กน้อย สำหรับผู้ที่เล่นได้ชำนาญ อาจทำให้หุ่นเหล่านั้นแสดงกิริยาท่าทางเหมือนตุ๊กตาที่มีชีวิตชีวา สร้างความเพลิดเพลินตื่นตาตื่นใจให้ผู้พบเห็นได้ไม่น้อย ถ้าครูสอนรวีวารศึกษามีความสามารถในเรื่องนี้อยู่บ้าง ก็น่าจะถ่ายทอดความรู้ให้แก่นักเรียนบ้าง จะได้ให้นักเรียนใช้หุ่นเชิดแสดงเป็นตัวละครในบทเรียน เป็นการเปลี่ยนบรรยากาศในการเรียนไปในตัว

9. ภาพพิมพ์

ภาพพิมพ์มีลักษณะเป็นภาพทึบ ไม่มีส่วนหนาบางสูงต่ำของแสงเงา ไม่มีความวิจิตรสวยงามของการใช้สีจุดภาพเขียนทั่ว ๆ ไป หากเป็นแต่เพียงเงาทึบของมนุษย์หรือวัตถุสิ่งของ มีแต่โครงสร้างเท่านั้นที่พอจะมองเห็นว่าเป็นภาพอะไร ถ้าเป็นภาพคนก็ต้องใช้ความสังเกตประกอบกับความเคยชินบ้าง จึงจะรู้ว่าเป็นภาพของใคร เพราะการที่บอกว่าเงาใดเป็นใครนั้นเป็นสิ่งที่ยากเย็นอยู่ไม่น้อย ต้องรู้ว่าโครงสร้างของผู้นั้นมีลักษณะอย่างไร อ้วน ผอม สูงต่ำ เพียงใดมีอะไรเป็นสัญลักษณ์พิเศษเป็นต้น ภาพพิมพ์นี้เหมาะสำหรับใช้ในการทบทวนความจำของนักเรียน (อาจใช้ภาพเดิมที่นักเรียนเคยเรียนมาแล้วนำมาทำสีทึบ ๆ ปิดเสียแล้วพลิกเอาด้านภาพออกมาแทนก็ได้) เป็นต้นว่าภาพของดาเนียลอยู่ในถ้ำสิงโต แล้วถามว่าเป็นภาพใคร กำลังทำอะไรอยู่ที่ไหน ตอนแรกนักเรียนอาจจะยังไม่คุ้น ไม่ทราบว่าเป็นภาพของใคร แต่เมื่อได้สังเกตเงาของสิงโตก็พอจะบอกได้ถูกต้อง แต่ถ้าเป็นภาพที่ยาก ๆ เกรงว่านักเรียนจะตอบไม่ถูก ครูผู้สอนก็อาจเขียนข้อพระธรรมที่เกี่ยวข้องกับภาพนั้นกำกับลงไปด้วย เพื่อเป็นการแนะนำ

ให้นักเรียนด้วยก็ได้การใช้ภาพพิมพ์ประกอบในการสอนนี้ นอกจากจะเป็นการทบทวนความทรงจำ
ของนักเรียนแล้ว ก็ยังเป็นการฝึกและสร้างสรรค์ปฏิภาณไหวพริบ ให้แก่นักเรียนอีกด้วย

10. ป้ายปิดประกาศ

ป้ายปิดประกาศนี้ จะทำด้วยไม้ หรือกระดาษแข็ง ๆ ก็ได้ ติดไว้ข้างฝา ณ ตำแหน่งที่ทุกคน
สามารถมองเห็นได้ง่ายใช้เป็นป้ายปิดประกาศของห้องเรียน อาจจะเป็นระเบียบการรายงานต่าง ๆ
ตลอดจนรูปภาพของผลงานที่ดีที่สุดของนักเรียนข้อพระคัมภีร์ประจำบทเรียน ภาพชุดพิเศษเพื่อสอนให้
นักเรียนรู้จักอธิษฐานขอบพระคุณ เช่นภาพเด็กอธิษฐานก่อนเข้านอนเวลาตื่นนอน และก่อน
รับประทานอาหาร เพื่อให้เด็กเกิดความเคยชินต่อประสบการณ์เหล่านี้มากขึ้น นอกจากนี้
ครูผู้สอนอาจจะติดภาพหรือสิ่งของอื่น ๆ ที่เห็นว่า สอดคล้องกับบทเรียน และเป็นประโยชน์ต่อนักเรียน
ก็ได้

สำหรับในชั้นของผู้ใหญ่นั้น เพื่อเป็นการส่งเสริมสนับสนุนให้ทุก ๆ คนในครอบครัว มีการ
อธิษฐาน เข้าเฝ้าพระเจ้าเป็นประจำ ครูผู้สอนก็ควรจะทำรูปภาพ บิดากำลังงมมือบุตรเล็ก ๆ ของเขา
พร้อมกับถือพระคริสตธรรมคัมภีร์ไว้ หรือภาพทั้งครอบครัวกำลังอธิษฐาน หรือภาพของครอบครัวใด
ครอบครัวหนึ่ง กำลังอ่านพระคริสตธรรมคัมภีร์ ก็จะเป็นการดีไม่น้อย

11. อุปกรณ์การสอนจากสิ่งแวดล้อม

อุปกรณ์การสอนที่สะท้อนภาพชีวิต ของมนุษย์ได้ดีที่สุด ล้วนแต่เป็นสิ่งที่แวดล้อมตัวเราทั้งสิ้น
หาได้จากหนังสือตำราอย่างเดี๋ยวนี้ สิ่งเหล่านี้มีอยู่รอบ ๆ ตัวเราทุกด้าน มองไปทิศใดก็พบเห็น
แม้แต่แขนงไม้เล็ก ๆ สัก แขนงหนึ่ง ก็อาจยกขึ้นมาเป็นอุทากรณ์เปรียบเทียบสั่งสอนได้ ไม่ว่าจะเป็น
การสอนในแง่ใด อาจจะเป็นด้านจรรยาบรรณที่ให้นักเรียนเห็นถึงการรับผิดชอบที่เขาจะต้องเผชิญ
ต่อไปภายหน้า ทั้งในครอบครัวเขาเอง และต่อสังคมภายนอกต้องคลุกเคล้าอยู่กับกลุ่มชนซึ่งมีทั้งดีและ
ร้าย และพระคริสตธรรมคัมภีร์เองก็ได้สอนไว้ว่า “อย่าได้เทียมแอกร่วมกับคนเหล่านั้นเลย” เป็นโอกาส
ที่ครูจะได้อบรมสั่งสอนนักเรียนของตนได้อย่างเต็มที่ว่า ทุกอย่างจะดีหรือชั่วนั้น ย่อมอยู่ที่การตั้งต้น
สิ่งแวดล้อมย่อมปลูกฝังรากฐานประสบการณ์ของชีวิตลงในจิตใจของแต่ละคน ให้บ้ายเบนวิถีทางไป
อย่างหนึ่งอย่างใดผิดแผกกันไป บางคนก็เป็นคนดีมีอนาคต แต่บางคนก็กลับคลุกอยู่กับความเลวทราม
โฉดเขลา เราจะยอมปล่อยให้สิ่งแวดล้อมจูดกระชากลากตัวไป อย่างไม่มีการดิ้นรนต่อสู้เช่นนั้นหรือ
ในเมื่อเรายังมีพระเจ้า มีที่พึ่ง เพียงแต่ถวายตัวให้แก่พระองค์ เชื่อฟัง และทำตามน้ำพระทัยของพระองค์
ตั้งแต่วัยเด็กเช่นนี้แล้วเราก็จะรอด จงเริ่มต้นชีวิตใหม่กันเสียตั้งแต่บัดนี้ ก่อนที่จะสายเกินไป เพราะเมื่อ

โตเป็นผู้ใหญ่แล้วฝึกหัดกันยาก เปรียบเสมือนไม้เมื่อยังอ่อนก็สามารถดัดให้คงอได้ตามความต้องการ แต่สำหรับ ไม้แก่จะทำเช่นนั้นไม่ได้เลย

12. อุปกรณ์อื่น ๆ

เช่น แผ่นเสียง หรือการฉายภาพนิ่ง หากว่าคริสตจักรของท่านมี ก็จงนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์

ข้อเตือนใจ

แม้ว่าเราจะได้ทราบมาแล้วว่า อุปกรณ์การสอนต่าง ๆ มีประโยชน์มากมายสักเพียงใด แต่ครูรวีวารศึกษาก็จะต้องพิจารณาให้ถี่ถ้วนเลือกเฉพาะสิ่งที่มีคุณค่าที่สุด และเหมาะสมกับบทเรียนที่สุด มาสอนเท่านั้น แม้แต่การพูดจาและวางท่าทีของครูทุกคน ตลอดจนการควบคุมความสงบภายนอกในห้องเรียนก็เป็นสิ่งที่ครูควรคำนึง เพราะที่ที่ท่านสอนในโรงเรียนรวีวารศึกษานี้ เป็นการสอนที่ผิดแปลกไปจากโรงเรียนแห่งอื่น ท่านมิได้สอนวิทยาการของมนุษย์ ตลอดจนการวางตัวของตนเอง เป็นการสำแดงพระลักษณะของพระคริสต์ ซึ่งนักเรียนทุกคนย่อมเฝ้าสังเกต รับการถ่ายทอดเอาสิ่งเหล่านี้ไว้เป็นคุณสมบัติของเรา ฉะนั้นการสอนเช่นนี้จึงต้องใช้ความระมัดระวังให้มาก จงอธิษฐานต่อพระเจ้าก่อนเข้าสอนทุกครั้ง และยึดเอาพระคริสต์เป็นที่พึ่งของท่าน และทำตัวให้สมกับเป็นอุปกรณ์การสอนของพระเจ้า

สรุป

1. ความรู้ที่นักเรียนได้รับจากบทเรียนนั้น แปรสลับถึงเก้าสิบเปอร์เซ็นต์ได้รับทางสายตา ฉะนั้นอุปกรณ์ที่ใช้สอนควรจะเป็นสิ่งที่มีประโยชน์ และสอดคล้องกับบทเรียนมากที่สุด
2. ในฐานะที่ครูเป็นอุปกรณ์การสอน ที่สำคัญที่สุด ฉะนั้นครูทุกคนควรเป็นแบบอย่างที่ดีของนักเรียน และคนอื่นทั่วไป

ข้อควรคิด

การจัดเตรียมอุปกรณ์การสอนนั้น ไม่จำเป็นต้องใช้สิ่งที่มีราคาแพง ควรรู้จักดัดแปลงทำเอาจากสิ่งของต่าง ๆ ที่อยู่รอบ ๆ ตัวท่าน ซึ่งอาจหาได้ไม่ยากนัก ข้อสำคัญก็คือจะต้องให้เหมาะสมกับบทเรียน ขอให้ท่านจัดเตรียมอุปกรณ์การสอนสักชิ้นหนึ่ง นำมาอธิบายว่า อุปกรณ์นั้นจะใช้อย่างไร ในการสอนบทเรียน

บทที่ห้า การสอนบทเรียน

ในบทเรียนที่สาม ได้กล่าวถึงการสอนมาบ้างแล้วแต่ในบทนี้จะได้นำมากล่าวอีกครั้งโดยละเอียด ทั้งนี้เพราะการสอนเป็นขั้นที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง การเตรียมการสอนในด้านต่าง ๆ ดังกล่าวมาแล้วในบทก่อน ๆ จะสามารถเกิดผลในการนำวิญญาณของนักเรียน มาหาพระเจ้าได้สำเร็จหรือไม่นั้นก็อยู่ที่การสอนบทเรียนนี้เอง การสอนมีด้วยกันหลายวิธี การที่จะนำเอาวิธีใดมาใช้นั้นก็ควรวินิจฉัยเอาตามความเหมาะสมกับสติปัญญา อุปนิสัย ความสนใจของนักเรียน วิธีใดที่จะทำให้เด็กมีความกระตือรือร้นสนใจที่สุด ก่อให้เกิดประโยชน์แก่นักเรียนในชั้นของตนได้มากที่สุด ก็จงใช้วิธีนั้นต่อไปนี้จะอธิบายถึงวิธีสอนตามแบบต่าง ๆ ดังนี้

1. สอนโดยการเล่าเรื่อง

สอนความจริงโดยการเล่าถึงเหตุการณ์ หรือประสบการณ์ของบุคคลต่าง ๆ ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ โดยเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับพระเจ้านั้นมีอะไรบ้าง ทำให้คุณลักษณะที่ดีเด่นในพระคริสตธรรมคัมภีร์ ผุดเด่นมีชีวิตชีวาขึ้นมาชี้ให้เห็นถึงความสำคัญ และอิทธิพล ที่คุณลักษณะดังกล่าวผูกพันอยู่กับชีวิตของนักเรียน หากครูผู้สอนมีความชำนาญในการเล่าเรื่องแล้ว ก็จะสามารถสอนความจริงให้นักเรียนได้ทั่วทุกวัย ซึ่งนับว่าเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง การเล่าเรื่องทุกเรื่องควรจำแนกเป็นส่วน ๆ ดังต่อไปนี้

ก. คำนำ ควรขึ้นต้นคำพูดที่สะดุดหูซึ่งจะปลุกความสนใจของผู้ฟัง ให้พร้อมที่จะติดตามฟังต่อไปด้วยความกระหาย อย่างขึ้นต้นคำนำด้วยคำพูดที่ซ้ำ ๆ ซาก หรือให้นักเรียนเดาเรื่องราวล่วงหน้าได้เป็นอันขาด เช่น แทนที่เราจะพูดว่า “เรื่องราวที่ครูจะเล่าให้ฟังในวันนี้คือเรื่องโยชูวา” เราอาจจะเริ่มอารมณ์ผู้ฟังด้วยเปลี่ยนถ้อยคำเสียใหม่ว่า “สงครามได้เริ่มขึ้นแล้ว พระเจ้าทรงต้องการแม่ทัพผู้ชำนาญศึก ออกต่อสู้กับศัตรู” ดังนี้เป็นต้น อย่างน้อยนักเรียนก็จะสนใจต้องการทราบว่า สงครามที่ว่าคือสงครามอะไร เกิดขึ้นที่ไหน ขุนศึกหรือแม่ทัพที่พระเจ้าต้องการนั้นคืออะไร ซึ่งจะทำให้มีกำลังใจในการเล่าเรื่องต่อไป

ข. เนื้อเรื่อง เนื้อเรื่องต้องเป็นไปตามลำดับสามารถนำความรู้สึกของผู้ฟังให้คล้อยตาม ไปถึงจุดสุดยอดของเรื่องได้ พยายามสร้างบรรยากาศให้เป็นไปตามท้องเรื่อง

ค. จุดสุดยอดของเรื่อง ควรให้เป็นไปอย่างคัมตำประทับใจ หรือตื่นเต้น เช่น ชาวเฮีบรายออกมาจากเตาอบที่ร้อนจัด โดยไม่ได้รับอันตรายแต่อย่างใด โยนขึ้นบกได้โดยปลอดภัย การเตรียมลูกแกะไว้ในพงทึบ เพื่อเป็นเครื่องถวายบูชาพระเจ้า แทนอิสอัค ฯลฯ และที่สำคัญที่สุดก็คือ ควรเป็นเรื่องราวในพระคริสตธรรมคัมภีร์

ง. การลงเอย หรือตอนจบ จะลงเอยด้วยความราบรื่นหรือความเศร้าก็ตาม ต้องขมวดปัญหาไว้ให้ขบคิดบ้างเล็กน้อย โดยเฉพาะปัญหานั้น ควรเกี่ยวข้องกับสภาพชีวิตของนักเรียนได้ด้วย การจบเรื่องควรให้มีความเชื่อมโยงต่อจากจุดสุดยอด มีสาระและลีลาควรแก่การติดตาม ครอบคลุม สรุปหรือจบเรื่องไม่เป็น ไม่ก่อให้เกิดความสนใจเท่าที่ควร พอนักเรียงฟังตอนสุดยอดแล้ว ก็ไม่อยากจะฟังอีกต่อไป ฉะนั้นจึงขอให้ครูทุกคนระมัดระวังในข้อบกพร่องนี้ให้ดี

การฝึกเล่าเรื่อง

การที่จะเล่าเรื่องให้เก่ง สามารถดึงคุณธรรมของผู้ฟัง ให้คล้อยตามได้โดยง่ายนั้น ก็ต้องได้รับการฝึกฝนมาจนชำนาญเสียก่อน การฝึกเล่าเรื่อง ท่านสามารถกระทำได้ง่ายดังนี้ ครั้งแรกควรฝึกเล่าเรื่องกับมิตรสหายหรือผู้ที่อยู่ใกล้ชิดเช่นคนในบ้าน แล้วขอให้ผู้ฟังนั้นวิจารณ์การเล่าเรื่องของท่านว่า เป็นอย่างไร โดยยึดตามหลักดังนี้

- ก. การเล่าชัดเจนหรือไม่ เล่าตามลำดับก่อนหลังหรือไม่
- ข. การเล่าใช้คำพูดของตัวละครในเรื่องนั้นหรือไม่
- ค. ท่าทาง การแสดงอารมณ์ เสียงพูด สอดคล้องกับเนื้อเรื่องหรือไม่
- ง. เรื่องที่เล่านั้น สามารถช่วยในการสอนบทเรียนให้บรรลุผลสำเร็จ ตามความมุ่งหมายได้หรือไม่

2. สอนโดยวิธีถาม – ตอบ

การสอนวิธีนี้มีประโยชน์มาก เพราะนอกจากจะเป็นการทบทวนความทรงจำของนักเรียนได้เป็นอย่างดีแล้ว บางครั้งการถามหรือตอบของนักเรียน ก็อาจทำให้ครูได้แง่คิดใหม่ ๆ เพิ่มขึ้นไม่น้อย ประโยชน์ที่นับว่าสำคัญยิ่งของการสอนโดยวิธีถาม – ตอบ พอสรุปคร่าว ๆ ได้ดังนี้

- ก. ทำให้ทั้งครูและนักเรียนมีส่วนร่วมในการสอน
- ข. ทำให้นักเรียนเข้าใจในความจริงได้ดียิ่งขึ้น และสามารถนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ ในชีวิตประจำวัน

ค. เป็นวิธีทดสอบความรู้ของนักเรียนได้เป็นอย่างดีสามารถจับจุดบกพร่องของนักเรียนได้ง่าย เป็นประจักษ์เรื่องมือผ่าตัดของแพทย์ ที่ใช้ในการกำจัดเนื้อร้ายภายในร่างกาย

การถาม – ตอบ อาจทำได้สองแบบ ดังนี้

- ก. ครูเป็นฝ่ายตั้งคำถามให้นักเรียนตอบ ปัญหาที่ท่านจะถามนักเรียนนั้น อาจเป็นปัญหาใด ๆ ก็ได้ แต่ทั้งนี้ต้องเกี่ยวข้องกับบทเรียนที่ท่านสอนมาแล้ว หรือมิฉะนั้นก็ควรเป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของนักเรียน เพื่อความสะดวก และป้องกันการหลงลืมในการตั้งปัญหาถามนักเรียน ท่าน

ควรจัดเตรียมล่วงหน้าเอาไว้ อย่าตั้งปัญหาให้ซ้ำกัน หรือมีแนวคล้ายกันเกินไป ควรให้มีแง่คิดแตกต่างกัน เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีสติปัญญากว้างขวางยิ่งขึ้น และที่สำคัญที่สุดก็คือ ปัญหาทุก ๆ ปัญหาที่ใช้ถามนักเรียน ควรมีจุดมุ่งหมายหรือแนวทางดังต่อไปนี้

1. ส่งเสริมให้นักเรียนเป็นคนมีเหตุผล มีความรู้ลึกคิดในทางที่ถูกต้อง ในกรณีนี้ควรใช้คำถามที่มีปมเงื่อน เป็นที่สะอึกใจนักเรียนอยู่เสมอ

2. สนับสนุนให้นักเรียนค้นคว้าหาคำตอบจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ โดยการตั้งปัญหาเกี่ยวกับข้อพระธรรมทั้งตรงและทางอ้อม โดยตรงตั้งปัญหาซึ่งต้องใช้เหตุผลในการตอบ เช่น เมื่ออ่านหรือเล่าเรื่องให้นักเรียนฟังจบแล้วถามว่า เหตุใด... เพราะอะไร... ผลเป็นอย่างไร เช่นนี้เป็นต้น

3. เพื่อทดสอบความรู้ของนักเรียน เช่น ให้อ่านข้อความ แล้วถามว่าข้อใดถูก ข้อใดผิด ข้อที่ผิดนั้นผิดตรงไหน ควรแก้อย่างไรจึงจะถูก

4. เพื่อทบทวนบทเรียน ให้นักเรียนสามารถจดจำเรื่องราวให้ดียิ่งขึ้น โดยถามเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่สำคัญ ๆ ซึ่งเป็นส่วนที่จำเป็นที่สุด ของบทเรียน

จ. นักเรียนที่เป็นฝ่ายตั้งปัญหาให้ครูตอบ การเปิดโอกาสให้นักเรียนตั้งปัญหาถามครูเช่นนี้ มีประโยชน์ในการสอนอย่างยิ่ง เพราะทำให้ครูสามารถรู้ถึงความรู้ลึกนึกคิด ระดับความรู้ และข้อบกพร่องของนักเรียนได้เป็นอย่างดี โดยปกติแล้ว ผู้ที่มีความรู้ มีเหตุผลผลดีเท่านั้น จึงจะสามารถตั้งปัญหาถามได้อย่างรัดกุมมีสาระ น่าฟัง น่าคิดส่วนคนที่ไม่มีความรู้ นั้น มักไม่รู้จักผูกปมปัญหา พูดยาไม่น่าฟัง นอกจากนั้นคำถามของนักเรียนบางคน อาจช่วยให้ครูได้รับแง่คิดและความรู้ใหม่ ๆ อันจะเป็นประโยชน์ส่วนรวมได้อีกด้วย ครูที่ดีจะต้องไม่ละเลยต่อการตอบคำถามที่สัจย์ซื่อควรให้ความกระจ่างแก่นักเรียนที่สุด เท่าที่จะทำได้ ต้องหนุนน้ำใจพวกเขาให้มีความกล้าหาญในการถาม และมีความอบอุ่นใจที่มีครูเป็นที่พึ่ง คำถามต่าง ๆ ของนักเรียนอาจจำแนกประเภทได้ดังนี้

ก. คำถามที่ไร้สาระ สำหรับคำถามชนิดนี้ ครูจะตอบพอเป็นพิธีหรือไม่ตอบก็ได้ เพราะไม่ใช่ปัญหาจำเป็น แต่อย่าได้แสดงความไม่พอใจต่อนักเรียนผู้ถามเป็นอันขาด เพราะจะทำให้นักเรียนไม่กล้าถามอีกต่อไป (ซึ่งอาจมีทั้งปัญหาที่ดีมีประโยชน์ด้วยก็ได้) ซึ่งจะเป็นการบั่นทอนความรู้และจิตใจของนักเรียน

ข. คำถามที่นักเรียนพอจะตอบเองได้ หากใช้ความพยายามบ้าง สำหรับปัญหาเช่นนี้ ครูไม่ควรตอบโดยตรง แต่ควรใช้คำแนะนำเป็นการบอกใบ้ทางอ้อม จนกระทั่งนักเรียนสามารถค้นพบคำตอบได้เอง

ค. คำถามที่นักเรียน สามารถค้นหาคำตอบได้เองจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ หากครูเห็นว่านักเรียนพอจะค้นคว้าหาคำตอบเองได้แล้ว ครูก็ไม่จำเป็นต้องตอบ แต่จงแนะนำให้เขาค้นคว้าจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ เพื่อให้คุ้นเคยต่อการใช้พระคริสตธรรมคัมภีร์ยิ่งขึ้น

ง. คำถามที่ยากเกินความสามารถของครู หากมีคำถามใดที่ครูไม่สามารถตอบได้ ก็จงยอมรับอย่างหน้าชื่นตาบานว่าตอบไม่ได้ แต่จะพยายามค้นหาคำตอบให้ภายหลังอย่าใช้วิธีหลีกเลี่ยงเอาตัวรอดโดยไม่ให้ความกระจ่างแก่นักเรียน

จ. คำถามที่ไม่สามารถตอบในชั้นเรียน หากคุณเห็นว่าปัญหาใดไม่สมควรจะตอบในชั้นเรียน ก็อาจนัดหมายอธิบายให้เจ้าของปัญหาทราบนอกเวลาสอนก็ได้

3. สอนแบบอภิปราย

การอภิปรายคือการอภิปรายปัญหาตนเอง แต่เป็นการอภิปรายในกลุ่ม หรือหมู่ชนที่มีจำนวนหลาย ๆ คน ขึ้นไป แลกเปลี่ยนทรรศนะความคิดเห็น และใช้กันในวงการของผู้ใหญ่ ไม่ค่อยใช้ในวงการของเด็ก ๆ การสอนแบบอภิปรายนับว่าเป็นวิธีสอนที่ให้ผลดีอย่างหนึ่ง ครูอาจมอบหมายให้นักเรียนเลือกผู้แทนขึ้น อภิปรายกันเอง โดยที่ครูเพียงแต่คอยให้คำแนะนำ หรือครูอาจร่วมในการอภิปรายด้วยก็ได้ แต่การอภิปรายจะให้ผลดีอย่างจริงจัง ก็ต้องประกอบด้วยผู้อภิปรายซึ่งมีความเจนจัดต่อชีวิต มีความรอบรู้พระคริสตธรรมคัมภีร์อย่างกว้างขวาง และมีแผนการอย่างรัดกุม ซึ่งจะได้แยกอธิบายดังต่อไปนี้

ก. แผนการในการอภิปราย ควรกำหนดให้สุขุมรอบคอบและแน่นอน แบ่งเป็นลำดับขั้น ก่อนหลัง ให้ถูกต้องกล่าวคือ

1. การเสนอปัญหา ว่าด้วยปัญหาวิจักษ์ไตร่ตรองปัญหาให้ถี่ถ้วน
2. การวิเคราะห์ปัญหา คือการวิจักษ์ไตร่ตรองปัญหาให้ถี่ถ้วน
3. การค้นหาวิธีแก้ไข พยายามตรวจสอบว่ามีวิธีใดบ้าง ที่จะช่วยแก้ไขปัญหานี้ได้ แล้วอธิบายให้ทราบถึงแนวทางของแต่ละวิธีนั้น ๆ
4. การตัดสินใจเลือกวิธีอภิปราย ควรเลือกเอาวิธีที่ถูกต้องตามคำสอนในพระคริสตธรรมคัมภีร์

ข. คุณสมบัติของผู้นำหรือผู้ดำเนินการอภิปราย ผู้นำหรือผู้อภิปรายนี้มีความสำคัญมาก เพราะว่าการอภิปรายจะประสบความสำเร็จหรือไม่ ก็อยู่ที่บุคคลผู้นี้เอง ผู้ดำเนินการอภิปรายที่ดีควรมีลักษณะดังนี้

1. ต้องมีความรอบรู้ในปัญหานั้น ๆ
2. ในการวิเคราะห์ปัญหาควรเน้นถึง ส่วนดี และส่วนเสียของแต่ละวิธีให้ละเอียด เพื่อจะได้ช่วยแก้ไขปัญหานั้นให้ถูกต้อง

3. ต้องไปปล่อยให้นักเรียนเสียเวลาไปกับประเด็นปลีกย่อยจนเกินไป จะต้องเบนความสนใจของพวกเขาให้ฝึกฝนแต่ปัญหาที่กำลัง “แก้ไข” นั้นอยู่เสมอ

4. ต้องหมั่นชักชวนให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการอภิปราย ไม่ควรปล่อยให้นักเรียนเพียงสองสามคนผูกขาดเวลาจนหมด

4. สอนโดยการบรรยายหรือแสดงปาฐกถา

การสอนแบบนี้ก็คือการสอนแบบปกติธรรมดา นี่เองเนื่องจากการสอนแบบนี้ นักเรียนแทบจะไม่มีส่วนร่วมในการสอนเลย ฉะนั้นการสอนวิธีนี้จะเกิดผลก็ต่อเมื่อครูผู้สอนมีความตั้งใจ และฝึกฝนต่อการสอนอย่างจริงจัง เล็งเห็นความสำคัญในการนำวิญญูณของนักเรียนให้มาหาพระเจ้า และจัดสรรบทเรียนให้มีคุณค่าให้แก่แก่นักเรียนอย่างถูกต้อง และเหมาะสม

ส่วนดี และส่วนเสียของการสอนวิธีนี้ มีดังนี้

ก. ส่วนดี

1. สามารถประหยัดเวลาได้มาก เพราะใช้ผู้สอนเพียงคนเดียว
2. เหมาะสมหรับการสอนในชั้นที่มีนักเรียนมาก ๆ ซึ่งเป็นการแก้ปัญหาขาดแคลนครูได้อย่างดี
3. ครูผู้สอนสามารถสอนความจริง ในบทเรียนได้อย่างชัดเจน
4. สามารถสอนบทเรียนตามลำดับได้ดี

ข. ส่วนเสีย

1. ทำให้นักเรียนไม่สามารถ เป็นตัวของตัวเองได้ต้องคอยฟังความคิดเห็นของผู้อื่นอยู่เสมอ
2. เป็นวิธีที่มักใช้กันอย่างจำเจ ทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย
3. นักเรียนไม่มีส่วนช่วยในการสอน ทำให้ครูไม่อาจจะทราบได้ว่า นักเรียนแต่ละคนมีความเข้าใจในบทเรียน มากน้อยเพียงใด เพราะขาดการทดสอบ

4. ครูผู้สอนจำเป็นต้องมีความสามารถ ดึงดูดความสนใจของนักเรียนอยู่ตลอดเวลา หลังจากการสอนแล้วหากครูจะเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ถามข้อข้องใจ หรือ เปิดให้มีการถามตอบกันบ้าง ก็จะทำให้การสอนสมบูรณ์ขึ้นและเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง เพราะทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมกับครู และขณะเดียวกันครูก็จะได้ทดสอบความรู้ของนักเรียนไปในตัวอีกด้วย

5. สอนโดยใช้การฝีมือ

การสอนแบบนี้ส่วนใหญ่หนักไปในการฝึมือ ใช้ผลงานของนักเรียน เป็นเครื่องอธิบายความหมายของบทเรียนแทนการสอนแบบบรรยายอย่างเดียว เพื่อให้การสอนแบบนี้เกิดผลดี ครูควรกำหนดการงานไว้ล่วงหน้าดังนี้

ก. ต้องให้ผลงานมีความหมาย สอดคล้องกับบทเรียนให้เป็นส่วนหนึ่งของบทเรียน อย่ากระทำพอเป็นพิธี เพียงเพื่อให้ผ่านไปเท่านั้น โดยมีได้เอาใจใส่ต่อการสอนอย่างแท้จริง เพราะการสอนแบบนี้ไม่ช่วยให้เกิดผลดีแต่อย่างใดเลย

ข. ต้องเตรียมทุกอย่างไว้ให้เรียบร้อย ก่อนเข้าชั้นเพื่อความสะดวก รวดเร็ว และความเรียบร้อย ต้องอธิบายให้นักเรียนทราบถึงลำดับของงานที่จะทำว่าเป็นอย่างไร และสัมพันธ์กับบทเรียนอย่างไร พร้อมทั้งวิธีทำอย่างละเอียดคนจากนั้นขณะที่นักเรียนลงมือทำงาน ครูก็ต้องคอยซักไซ้ไล่เลียงซักซ้อมความเข้าใจของนักเรียนอยู่ตลอดเวลาอีกด้วยทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนเข้าใจได้อย่างถ่องแท้แน่นอน แม้ว่าผลงานของนักเรียนอาจจะไม่สวยงามหรือประณีตพอ แต่ก็ให้ผลต่อการศึกษายิ่งดี

ค. เมื่องานเสร็จแล้วควรอนุญาตให้นักเรียน เอาผลงานของเขากลับไปบ้านเพื่อว่างานนั้น ๆ จะได้เป็นเครื่องเตือนความทรงจำของนักเรียน อนึ่งสมาชิกภายในครอบครัว ก็จะได้มีโอกาสชื่นชมต่อผลงานของบุตรหลานของตนครูควรแนะนำให้นักเรียนรู้จักพุดจาในการจูงใจผู้ที่อยู่ในครอบครัวเดียวกัน แต่ไม่ได้เป็นคริสเตียน หรือเป็นคริสเตียนแต่ไม่เคร่งครัดเท่าที่ควร ให้เขามีความสนใจในกิจการของโรงเรียนรวีวารศึกษา สนใจในกิจการของคริสตจักรยิ่งขึ้น

6. สอนโดยการให้การบ้าน

การให้การบ้านเป็นวิธีสอนอีกแบบหนึ่ง ที่มีคุณประโยชน์มาก เป็นการเตรียมตัวนักเรียนได้เป็นอย่างดี เพราะในระหว่างทำการบ้าน นักเรียนจะต้องมีจิตใจผูกพันจดจ่อกับการงาน ทำให้ความนึกคิดผูกพันอยู่กับบทเรียน ซึ่งจะเป็นรากฐานสำคัญในการเร่งเร้านักเรียน ให้ศึกษาค้นคว้าพระคริสตธรรมคัมภีร์จนมีความเคยชิน และกลายเป็นนิสัย

หน้าที่ของครูในการสอนแบบนี้มีดังนี้

ก. ต้องขอร้องนักเรียน ทำให้เสร็จตามกำหนดเวลา

ข. ต้องหมั่นตรวจการบ้านด้วยความรอบคอบ ยกย่องให้กำลังใจแก่นักเรียน ที่ทำได้เรียบร้อย และถูกต้อง

ค. ควรเร่งเร้านักเรียนให้เกิดความสนใจ ด้วยวิธีต่าง ๆ สุดแต่แต่ครูจะเห็นสมควร

ง. ไม่ควรคว่ำนักเรียน ในกรณีที่ทำการบ้านไม่เสร็จตามกำหนดเวลา เพราะจะทำให้เขารู้สึกท้อถอยหมดกำลังใจการบ้านที่ครูจะให้ให้นักเรียนทำนั้น อาจแบ่งได้ดังนี้

1. ให้นักเรียนเขียนเรียงความ บรรยายเรื่องราวต่าง ๆ ในบทเรียนที่ได้เรียนมาแล้ว อาจจะสั่งให้เขียนมาอย่างละเอียด หรือกล่าวโดยย่อก็ได้ แต่ต้องให้ได้ในความดีมีสาระ

2. ตั้งปัญหาให้นักเรียนค้นหาคำตอบจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ การตั้งปัญหาอาจหยิบยกเอามาจากบทเรียนที่เรียนมาแล้ว หรือบทเรียนที่จะเรียนต่อไป เพื่อให้นักเรียนได้เตรียมตัวล่วงหน้าไว้ก่อนก็ได้ แต่ทั้งนี้ครูควรแนะนำนักเรียนด้วยว่า ควรค้นจากพระธรรมเล่มใด ตอนใด หรืออ้างอิงจากหนังสือ

คริสเตียนเล่มใด เพื่อช่วยให้นักเรียนค้นหาได้อย่างถูกต้อง จะได้ไม่ต้องเสียเวลา และเป็นภาระหนักใจจนเกินไป

3. ให้ห้องจำชื่อพระคริสตธรรมคัมภีร์ต่าง ๆ ที่ครูพิจารณาเห็นว่าสมควรที่นักเรียนระดับชั้นนั้น ๆ ควรรู้ ตลอดจนหลักคำสอน หรือชื่อแม่น้ำ สถานที่ และบุคคลต่าง ๆ ที่ควร เช่นชื่อพระธรรมต่าง ๆ ในพระคริสตธรรมคัมภีร์พระบัญญัติสิบประการ คำอธิษฐานตามแบบของพระเยซูคริสต์ คำเทศนาบนภูเขา ฯลฯ

หมายเหตุ การให้การบ้านนั้น ครูจะให้นักเรียนทำเป็นชุด ๆ เหมือนกันหมดทุกคน หรือให้แต่ละคนแตกต่างกันออกไป เพื่อป้องกันการลอกกันก็ได้ แล้วแต่กาลเทศะ

หลักในการให้การบ้าน มีดังนี้

1. ครูต้องมั่นใจว่า นักเรียนสามารถเข้าใจความมุ่งหมายของแต่ละคำถามเป็นอย่างดี ถ้ายังไม่มั่นใจว่านักเรียนจะเข้าใจดีพอ ก็อาจจะให้คำแนะนำเพิ่มเติมบ้างก็ได้

2. ต้องจัดหาหนังสือ ที่นักเรียนจำเป็นต้องใช้ค้นคว้า มาให้ครบครัน

3. เร่งรัดให้นักเรียนส่งการบ้าน ให้ตรงกำหนดเวลาทุกครั้ง อย่าได้ละเลยเป็นอันขาด

4. ควรยกย่องชมเชยนักเรียน ผู้ที่ขยันหมั่นเพียรในการทำการบ้านอย่างสม่ำเสมอเป็นการให้กำลังใจ

นอกเหนือไปจากการบ้านอันเกี่ยวกับบทเรียน ซึ่งนักเรียนทุกคนจะต้องทำโดยตรงแล้ว ครูก็อาจมอบหมายการบ้านพิเศษให้แก่นักเรียนเพิ่มเติมได้อีก เช่น

(1) ขอให้ค้นคว้าพระคริสตธรรมคัมภีร์ หรือหนังสือคริสเตียนอื่น ๆ เพื่อนำมาทำรายการในชั้น

(2) ขอให้ช่วยจัดเตรียมอุปกรณ์ในการสอนในบทต่อไป

7. สอนโดยการแสดงละคร

วิธีนี้เหมาะที่จะใช้กับเด็กมาก เพราะสติปัญญาของเด็กยังไม่เจริญถึงขนาดที่จะวินิจฉัยปัญหาที่ยุ้งยากได้ การสอนด้วยวิธีบรรยายไม่เป็นที่ประทับใจ และออกจะเป็นการยากเกินไปสำหรับเด็ก ฉะนั้นครูจึงควรดัดแปลงบทเรียนเป็นบทละคร กำหนดตัวให้นักเรียนเป็นผู้แสดงเอง โดยจัดบรรยายภาคและดำเนินเรื่องราวให้สมจริงตามบทเรียน วิธีนี้จะทำให้การเรียนรู้มีชีวิตชีวา เด็กเข้าใจได้ง่าย รู้สึกตื่นเต้น ตื่นเต้น ตื่นเต้นเหมือนหนึ่งได้ประสบเหตุการณ์นั้น ๆ ด้วยตนเองแต่ทั้งนี้ก็ใช่ว่าการสอนโดยการแสดงละครนี้จะใช้สำหรับชั้นเด็กโตเฉพาะก็หาไม่ แม้ชั้นหนุ่มสาว หรือผู้ใหญ่ก็ใช้สอนได้ดีเช่นเดียวกัน

8. สอนโดยการให้นักเรียนทำงาน ร่วมกับผู้อื่น

การสอนโดยให้นักเรียนทำงานร่วมกับผู้อื่น เป็นวิธีสอนที่ดีอีกวิธีหนึ่ง ในการเสริมสร้างความเข้าใจ ความสามานสามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน กับผู้ร่วมงาน การร่วมมือกันทำงานตามการสอนแบบนี้ ส่วนใหญ่มักกระทำนอกเวลาเรียน เป็นกิจกรรมนอกหลักสูตรที่น่าสนับสนุนยิ่งอย่างหนึ่ง

9. สอนโดยการอ่าน

การสอนโดยการอ่าน เป็นวิธีสอนอีกแบบหนึ่ง ซึ่งครูสามารถโน้มน้าวและเร่งเร้าจิตใจของนักเรียน ให้สนใจการอ่านพระคริสตธรรมคัมภีร์ และหนังสือคริสเตียนที่มีคุณค่าอื่น ๆ เพื่อให้การสอนโดยวิธีนี้ได้ผลดียิ่งขึ้น ครูควรปฏิบัติดังนี้

- ก. กำหนดข้อพระคัมภีร์ ให้นักเรียนอ่านประจำวันที่บ้าน
- ข. แบ่งแนวการอ่านในชั้นออก ตามความเหมาะสมดังนี้
 - (1) กำหนดข้อพระธรรมขึ้น ให้นักเรียนหาสาระสำคัญ หรือหาคำตอบคำถามในข้อพระธรรมนั้น
 - (2) ให้นักเรียนผลัดกันอ่านทีละข้อ
 - (3) ให้นักเรียนอ่านในใจ
 - (4) ให้อ่านพร้อม ๆ กัน
- ค. เร่งเร้าให้นักเรียนสนใจในการอ่านหนังสือในห้องสมุดของโรงเรียนหรือคริสตจักร สนับสนุนให้พวกเขาค้นคว้าพระคริสตธรรมคัมภีร์ และหนังสือคริสเตียนทั่วไป เพื่อช่วยส่งเสริมชีวิตคริสเตียนให้เข้มแข็งและเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น

10. สอนโดยวิธีอื่น

นอกเหนือไปจากการสอนแบบต่าง ๆ ดังได้กล่าวมาแล้วนี้ ยังมีวิธีอื่น ๆ อีก เช่นการสอนด้วยดนตรี ฉายภาพนิ่ง ฉายภาพยนตร์ จัดห้องปฏิบัติการให้นักเรียนฝึกภาคปฏิบัติ ฯลฯ แต่จะนำมาสอนให้เกิดประโยชน์ได้มากน้อยเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของครูเองว่า มีความจำเป็นหรือเหมาะสมเพียงใด

ข้อพิจารณาในเลือกวิธีสอน

การเลือกวิธีสอนควรจะพิจารณาตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ความเหมาะสมกับบทเรียน หมายถึงวิธีที่จะสอดคล้องกับบทเรียนได้มากที่สุด วิธีสอนแต่ละแบบใช้ว่าจะใช้ได้กับทุกบทเรียนก็หาไม่ บางบทก็ได้ผลดี แต่บางบทก็ไม่ได้ผล ครูต้องตระหนักในข้อนี้ให้ดี

2. ความเหมาะสม กับการแก้ไขปัญหาวิตชีวิตของนักเรียน ต้องเลือกวิธีสอนที่สามารถเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาของนักเรียน ขณะเดียวกันก็สามารถแก้ไขปัญหาวิตชีวิตของนักเรียนได้ด้วย

3. ความเหมาะสมกับสถานที่ และสภาพแวดล้อมต้องพิจารณาว่าสถานที่ที่จะใช้สอน และสิ่งแวดล้อมโดยรอบนั้น เป็นไปในลักษณะใด แล้วเลือกเอาวิธีสอนที่จะสามารถปรับให้เข้ากับสภาพเช่นนั้นได้ดีที่สุด และเกิดประโยชน์ได้มากที่สุด

4. ความสอดคล้องกับเป้าหมาย กล่าวคือต้องเลือกเอาวิธีที่จะสามารถดำเนินงานให้ลุล่วงตรงตามเป้าหมาย ได้ดีที่สุด

5. ความสามารถของครูนอกเหนือจากการพิจารณาในด้านต่าง ๆ อันเป็นสิ่งจำเป็นภายนอกแล้ว ปัญหาสุดท้ายที่ครูจะต้องพิจารณาก็คือ ความสามารถของตัวเองว่ามีมากน้อยเพียงใด มีความถนัดในการสอนแบบใด หัวข้อต่าง ๆ ที่เราหยิบยกขึ้นมาพิจารณานี้ จะต้องสอดคล้องสัมพันธ์กันเสมือนห่วงโซ่ การสอนบางวิธีอาจจะทันสมัย มีประโยชน์ความเจนจัดในการสอนตามแบบนั้น ก็จะไม่เกิดผลเท่าใดนัก ฉะนั้นจึงต้องถือเอาความสามารถและความชำนาญเป็นเกณฑ์ด้วย

สรุป

1. ต้องจำไว้เสมอว่า จุดมุ่งหมายในการสอนก็คือการเปลี่ยนวิถีชีวิตของนักเรียน ให้เข้าใจความจริงของพระคริสตธรรมคัมภีร์ทุกประการ

2. ในการเลือกวิธีการสอนนั้น ต้องพิจารณาตามความเหมาะสมกับบทเรียน ตัวนักเรียน สถานที่ เป้าหมายในการสอน และความสามารถของผู้สอนเอง เป็นหลักสำคัญ

ข้อควรคิด

จงเตรียมการสอนบทเรียนต่อไป ให้เรียบร้อยพยายามเปรียบเทียบวิธีสอนแบบต่าง ๆ ว่ามีความแตกต่างกันมากน้อยเพียงใด วิธีใดบ้างที่ใช้สอนในบทเรียนต่อไปได้ดีที่สุด เพื่อให้การสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ขลุกขลักเสียเวลาโดยใช่เหตุ

บทที่หก การจัดกิจการในชั้น

โดยความจริงแล้ว สมาชิกคริสตจักรของเรามีความสามารถหลายประการ แต่เราไม่ค่อยรู้ จนกระทั่งเมื่อได้มีการแบ่งหน้าที่ให้คริสตสมาชิกเหล่านั้นกระทำ เปิดโอกาสให้เขาแสวงหาความเจริญก้าวหน้า ในการรับใช้คริสตจักรหรือรับใช้ในโรงเรียนรวีวารศึกษายิ่งขึ้น นั่นแหละเราจึงประจักษ์ ในความสามารถของเขา โรงเรียนรวีวารศึกษาเป็นสถาบันที่สมาชิกคริสตจักร จะมีโอกาสรับใช้พระเจ้า ดีที่สุดหากแบ่งหน้าที่ให้แต่ละคนรับผิดชอบแล้ว อย่างน้อยก็จะมีหน้าที่พอที่จะเฉลี่ยให้สมาชิก รับผิดชอบ ถึงกึ่งหนึ่งของสมาชิกทั้งหมด ซึ่งจะเป็นการช่วยเหลือแบ่งภาระในการบริหารให้อยู่ใน สภาพที่เรียบร้อย และเจริญรุดหน้าไปได้อย่างมาก แต่ไม่ว่าการตั้งความหวังไว้เช่นนี้ จะมีทางเป็นไปได้ หรือไม่ก็ตาม ข้อเรียกร้องต้องการความช่วยเหลือจากสมาชิกคริสตจักรก็ยังเป็นความจริงอยู่เสมอ แต่ว่า ในทุกวันนี้ มีโรงเรียนรวีวารศึกษาน้อยแห่งนัก ที่รู้จักคุณค่าแห่งการใช้สมาชิกเพื่อความเจริญก้าวหน้า หน้า ของโรงเรียนรวีวารศึกษาและของคริสตจักร

ในทุกวันนี้ดูเหมือนว่า ผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบทุกอย่างก็มีแต่ครูเท่านั้น แต่การที่ครูเพียงคนเดียว ต้องจัดการทุกสิ่งทุกอย่างเช่นนี้ ย่อมต้องใช้เวลามาก บางครั้งก็ไม่อาจสอนให้จบบทเรียนได้ด้วยดี ซึ่ง ไม่สามารถก่อให้เกิดผลเท่าที่ควรเลย เพราะไม่มีผู้ใดช่วยเหลือแบ่งเบาหน้าที่ แทนที่ครูจะมีโอกาส ใช้ ความสามารถในการสั่งสอนพระวจนะของพระเจ้าให้แก่นักเรียนได้อย่างเต็มที่ กลับต้องพะวงอยู่กับ การทำอย่างอื่น เช่นต้องทำรายงานเกี่ยวกับนักเรียน ทั้งนักเรียนที่มีอยู่แล้ว และนักเรียนที่เพิ่มขึ้นใหม่ ทำบัญชีการมาเรียนนับเงินถวายทรัพย์ และประกาศเรื่องราวต่าง ๆ ในชั้น เช่นเกี่ยวกับการจัดการ แข่งขันหาสมาชิกใหม่ การท่องพระคัมภีร์ ตลอดจนกิจการใหม่ ๆ ของโรงเรียนหรือของคริสตจักร ฯลฯ เมื่อเสร็จสิ้นภาระต่าง ๆ แล้ว จึงลงมือสอนบทเรียน นอกจากนั้นถ้าเป็นชั้นเด็กที่โตแล้ว หรือชั้นผู้ใหญ่ก็ อาจมีการจัดตั้งคณะกรรมการพิเศษ จัดตั้งกองประกาศอันเป็นกิจการนอกเวลาเรียนอีกด้วย จะเห็นได้ว่า ครูต้องทำงานสารพัดอย่าง ต้องเป็นทั้งครู เสมียน ผู้จัดการ และนักประชาสัมพันธ์ ฯลฯ ครูโรงเรียนรวีวารศึกษาส่วนใหญ่ มักตกอยู่ในสถานการณ์เช่นนี้

สถานการณ์เช่นนี้ย่อมไม่เป็นการเหมาะสมสำหรับครูเพราะต้องทำงานหนักเกินไป และเชื่อว่า คงไม่มีครูคนใดมีความสามารถเพียงพอ ที่จะรับผิดชอบภาระงานได้กว้างขวางเช่นนี้ และถึงแม้ว่าครูคน หนึ่งคนใดจะสามารถกระทำได้ดีก็ได้ก็ไม่ได้ดีเท่าที่ควรอยู่นั่นเอง เพราะเท่ากับเป็นการหวงห้าม มิให้ นักเรียนในชั้นของตนได้มีโอกาสแสดงความสามารถช่วยเหลือ แบ่งเบาภาระไปบ้างเท่าที่เขาจะกระทำ ได้หากครูจะได้จัดวางระเบียบแบบแผนต่าง ๆ ให้รัดกุม รู้จักมอบหมายภารกิจให้แก่นักเรียนรับผิดชอบ บ้างแล้ว ก็จะช่วยเหลือครูได้มากทีเดียว อย่างน้อยที่สุดก็จะช่วยให้ครูเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น มีเวลา เตรียมและทำการสอนได้อย่างเต็มที่ ไม่ต้องพะวงกับสิ่งอื่นจนเสียเวลาไปโดยไม่ใช้เหตุ

นอกจากนั้นยังเป็นการฝึกหัดอบรมนักเรียน ให้รู้จักเอาใจใส่ต่อหน้าที่การงาน รู้จักเสียสละ และรู้ถึงความรับผิดชอบที่ตนจะต้องมีต่อผู้อื่น ใ้ไปภายหน้า อันเป็นลักษณะของนักเรียนที่ดีอีกด้วย

จุดประสงค์ของการจัดวางระเบียบแบบแผน ในโรงเรียนรวิวารศึกษา

การจัดตั้งระเบียบแบบแผนนั้น มีความจำเป็นต่อมนุษยชาติมาก การทำงานไม่ว่าจะเป็นงานส่วนบุคคล หรืองานส่วนร่วมก็ตาม หากขาดซึ่งระเบียบวินัยแล้ว การงานนั้น ๆ เด็ก ๆ เอง เวลาจะจับกลุ่มเล่นอะไรกัน ก็มักจะมึกตึกา แม้แต่มีการตั้งกรรมการ หากเราไม่ถือเสียว่าเป็นสิ่งที่ไร้สาระ จนเกินไป ลองมองให้ซึ่งจะเห็นได้ว่า กติกาหรือกรรมการต่าง ๆ ซึ่งเด็ก ๆ ตั้งขึ้นนั้นก็ถือกฎข้อบังคับระเบียบแบบแผนซึ่งทุกคนจะต้องปฏิบัติตาม และกรรมการผู้บริหารงานในองค์กรหรือการธุรกิจของผู้ใหญ่นั้นเอง จะต่างกันก็เพียงแต่ว่า องค์กรของเด็ก ๆ นั้นเป็นเพียงการสมมติกันขึ้นเพียงชั่วคราวเท่านั้น แม้ในปัจจุบันนี้โรงเรียนรวิวารศึกษาหลายแห่ง ก็ยังคงมีระเบียบการหลวมไม่แน่นอน ดูการเล่นของเด็ก ๆ อยู่ หากโรงเรียนเหล่านี้จัดตั้งระเบียบแบบแผนให้เป็นกิจลักษณะ มีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนแล้ว ก็จะก่อให้เกิดผลดีมากมายหลายประการเป็นดังนี้ว่า

1. ช่วยให้ท่านสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ดีขึ้นรับผิดชอบแล้ว ครูก็ย่อมมีเวลาหันมาเอาใจใส่ต่อการสอนมากขึ้น ทำให้นักเรียนได้รับความรู้เต็มเม็ดเต็มหน่วย การศึกษาก็จะเจริญก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว สิ่งที่ครูพึงระวังก็คือการมอบหมายงานให้แก่ผู้ใดนั้น ต้องพิจารณาให้เหมาะสมเสียก่อน เลือกเอาผู้ที่จริงจังต่อการทำงานไม่เหลวไหล และคอยเอาใจใส่ดูแล ให้คำแนะนำแก่เขาตามสมควร

2. ช่วยให้ท่านสามารถฝึกฝนวิชาการต่าง ๆ ให้แก่นักเรียน

การจัดชั้นเรียนในโรงเรียนรวิวารศึกษา แต่ละชั้นไม่ควรให้มีนักเรียนมากเกินไป เพราะจะทำให้การถ่ายทอดความรู้ และการควบคุมเป็นไปได้อย่างไม่ทั่วถึง การจัดชั้นให้มีนักเรียนแต่น้อยนั้น นอกจากครูจะสามารถสอนหนังสือให้แก่นักเรียน และควบคุมได้อย่างใกล้ชิด ยังสามารถฝึกฝนให้นักเรียนคุ้นเคยกับกิจกรรมอื่น ๆ อีกด้วย เช่น ให้นักเรียนผลัดเปลี่ยนกันเป็นเลขานุการของชั้น ทำหน้าที่บันทึกรายงานต่าง ๆ ผลัดเปลี่ยนกัน ฝึกสอนเพื่อให้คุ้นเคยกับงานไว้เพื่อจะได้มีโอกาสปฏิบัติหน้าที่นั้น ๆ อย่างจริงจังในภายหน้า

3. ช่วยให้นักเรียนมีระเบียบวินัย

การคุ้นเคยต่อสิ่งใด มักจะนำไปสู่ชีวิตหันเหไปสู่สิ่งนั้น หรือมีความสนใจในสิ่งนั้น นี่เป็นความจริงที่มีอิทธิพลยิ่งข้อหนึ่ง ขอให้สังเกตการประกอบารงานของบุคคลเจริญรอยตามบิดามารดาเสมอ ทั้งนี้เพราะความเคยชินนั่นเองดังนั้นถ้าเราจับเด็กเกรหรือซุกซน มาอบรมสั่งสอนให้ทำแต่ในสิ่งที่เป็นประโยชน์เป็นอาจิน ไม่ยอมให้มีเวลาเที่ยวซุกซนไม่ช้าไม่นาน เขาก็จะคุ้นเคยกับการงานที่ได้รับ

มอบหมายมองเห็นคุณค่าของงานนั้น และอยู่ในระเบียบวินัยอันดีงามซึ่งจะช่วยทำให้เขาละทิ้งนิสัยเก่า ๆ ที่ไม่ดีงามได้อย่างสิ้นเชิง

4. ช่วยให้ครูค้นพบความสามารถของนักเรียนถ้าครูไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนกระทำ สิ่งหนึ่งสิ่งใดครูไม่อาจรู้ได้ว่า แต่ละคนมีความสามารถมากน้อยเพียงใดฉะนั้นการมอบหมายหน้าที่ต่าง ๆ ให้พวกเขากระทำนี้แหละ จะเป็นเครื่องชี้ได้เป็นอย่างดี จากผลงานของเขา จะทำให้ครูรู้ว่านักเรียนคนใด มีความขยันหมั่นเพียรมากน้อยเพียงใดมีความคิดริเริ่มอย่างไร แม้ว่าอาจจะมีบางคนทำให้ครูรู้สึกผิดหวังอยู่บ้าง แต่ก็เป็นการดีที่จะได้รู้จักคบพร้องของเขา จะได้ช่วยแก้ไขให้ดียิ่งขึ้น

5. ช่วยขยายกิจการในชั้นให้กว้างขวางออกไป

โดยปกติแล้ว ครูเพียงคนเดียว ย่อมไม่สามารถดำเนินการทุกอย่างในชั้นของตนให้ลุล่วงไปด้วยดี ได้สมควรปรารถนา แต่การที่ได้รับความร่วมมือร่วมใจจากนักเรียนจะช่วยแก้หรือผ่อนคลายอุปสรรคได้เป็นอย่างดี เป็นต้นว่าในชั้นเยาวชนหรือชั้นผู้ใหญ่ นักเรียนไม่ต้องลงมือเพียงแต่คอยให้คำแนะนำบ้างบางโอกาส ส่วนชั้นเด็กเล็ก ๆ ครูก็อาจจะได้รับความคิดเห็นที่แปลก ๆ ใหม่ ๆ ในอันที่จะช่วยแก้ไขปัญหาได้ หรือบางทีอาจได้รับความร่วมมือจากบิดามารดา ผู้ปกครองของเด็ก ๆ ก็ได้ ความร่วมมือดังกล่าวนี้ นับว่ามีคุณค่าไม่น้อย

6. ทำให้ครูและนักเรียนมีความสนิทสนมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

มนุษย์ทุกคนย่อมมีความจำเป็นที่จะต้องคบค้าสมาคมต่อกันอยู่เสมอ ไม่ว่าจะเป็นโดยหน้าที่ การงานหรือธุรกิจอื่นใดก็ดี ด้วยความสัมพันธ์ดังกล่าวนี้แหละ ที่ก่อให้เกิดสมาคม และองค์การธุรกิจต่าง ๆ ขึ้นมา แต่ละวงการต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจ การปฏิบัติหน้าที่อย่างจริงจังของสมาชิกทุกคน หากมีผู้ใดสามารถดำเนินการโดยลำพังได้ไม่ ในวงการศึกษาก็เช่นเดียวกัน เมื่อครูและนักเรียนมีโอกาสรับผิดชอบต่อหน้าที่การงานร่วมกัน ความสนิทสนมระหว่างครูกับนักเรียนก็มีมากขึ้น ทำให้เกิดความเห็นอกเห็นใจกันแทนที่นักเรียนก็มีมากขึ้น ทำให้เกิดความเห็นอกเห็นใจกันแทนที่นักเรียนจะเที่ยวเกรหรือซุกซนเหมือนก่อน ก็กลับเป็นคนดี รู้จักหน้าที่การงานของตน รู้จักช่วยเหลือการงานของโรงเรียนและมิตรสหายไม่มีการแบ่งแยกว่าของเขาของเรา มีความสามานสามัคคี เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน รู้จักชักชวนผู้อื่น ให้มาเล่าเรียนในโรงเรียนรวิวารศึกษาเพิ่มขึ้นไม่มีการขาดเรียนโดยไร้เหตุผล ทำให้การศึกษาของนักเรียนดีขึ้น นอกจากนั้นยังเป็นการประหยัดเวลาเรียนไม่เยิ่นเย้อนานเกินควร

การจัดวางระเบียบแบบแผนสำหรับเด็กอายุ 2-7 ขวบ

การจัดวางระเบียบแบบแผนสำหรับชั้นเด็กเล็ก ชั้นอนุบาลนี้ เป็นสิ่งจำเป็นมาก เพราะเด็กเหล่านั้นล้วนแต่ยังไร้เดียงสา จะปลูกฝังความรู้สึกอย่างไรลงในจิตใจของเด็กก็กระทำได้ง่าย ฉะนั้นจึงควรสอนให้เขารู้จักระเบียบวินัยรู้จักรับผิดชอบต่อหน้าที่การงานของตนเสียแต่เนิ่น ๆ เพื่อให้เกิด

ความเคยชิน จะได้ไม่เป็นการฝืนใจเกินไป เมื่อเจริญวัยขึ้น ครูควรมอบหน้าที่เล็ก ๆ น้อย ๆ ให้เขา เป็นต้นว่า ให้ทำการฝีมือ ฝึกกระบวยตี ลูกเล่นกีฬาอุปกรณ์ในการสอนต่าง ๆ ฯลฯ เมื่อใช้เสร็จแล้วก็สอนให้รู้จักรวบรวมไว้ให้เรียบร้อย ควรชี้ให้เด็กเหล่านี้รู้ถึงความสำคัญของงานแต่ละชิ้นของเขา เพื่อจะได้มีความภาคภูมิใจและเอาใจใส่ต่อหน้าที่การงานของเขา รู้ถึงความสำคัญของตนเองที่มีต่อชั้นเรียน รู้สึกรักโรงเรียน และเกิดความรู้สึกว่าเป็นหน้าที่ของเขาเองที่จะต้องร่วมประชุมและเรียนในทุก ๆ วันอาทิตย์ ชอบ มีดังนี้

1. การเป็นผู้นำ เช่น นำแถวนักเรียนเข้าห้องประชุม และนำแถวเข้าชั้นเรียน
2. เป็นผู้ดูแลความเรียบร้อยของกระดานดำ เป็นต้นว่า การทำความสะอาดกระดานดำ เตรียมชอล์กไว้ให้เรียบร้อย เมื่อเลิกเรียนแล้ว ก็ต้องปิดกวางผงชอล์กตามร่องกระดานดำให้สะอาด
3. การดูแลรักษาดินสอสี ชอล์กสี สำหรับระบายภาพ ทั้งเวลานำออกมาใช้และเวลาเก็บ ควรให้ระเบียบเรียบร้อย
4. ดูแลป้ายติดประกาศ ช่วยครูในการติดการฝีมือที่ครูเลือกไว้ หรือรูปภาพที่ใช้ในการสอน
5. ช่วยครูเก็บรวบรวมเงินถวาย
6. ช่วยดูแลรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของห้องเรียน เช่น การปิดกวางผงชอล์กในห้องเรียน เช็ดกระดานดำ จัดโต๊ะ เก้าอี้ให้เรียบร้อย หลังจากเลิกเรียนแล้ว

ในการมอบหมายการงานให้เด็กทำ ครูควรแบ่งให้ถูกต้องตามความเหมาะสมของเด็ก และจัดหน้าที่ไว้โดยเฉพาะ ไม่ควรให้ก้าวก่าหน้าที่ซึ่งกันและกัน และควรเฉลี่ยให้ทั่ว อย่าได้ปล่อยปละละเลยผู้ใด เพราะจะทำให้เด็กเกิดปมด้อยว่า ตนไม่มีความสำคัญอะไรสำหรับชั้นเรียนเลย ซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายแก่นาคตของเด็ก แม้ว่าชั้นเด็กเล็ก ๆ นี้ คุณเฝิน ๆ ประหนึ่งว่าไม่มีความสลักสำคัญนักแต่แท้จริงแล้ว เป็นชั้นรากฐานที่สำคัญที่สุด ที่ครูทุกคนต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสุขุมรอบคอบ และรับผิดชอบมากที่สุด

การจัดวางระเบียบแบบแผนสำหรับเด็กอายุตั้งแต่ 8-12 ขวบ

เด็กในวันนี้มีความตื่นตัวมาก ต้องการพบเห็นสิ่งใหม่แปลก ๆ อยู่เสมอ เช่น ต้องการให้ตั้งแต่มุมชั้นเรียนของเขา ตั้งคิพจน์สี และธงประจำชั้น และมักจะมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ๆ แต่หากครูเข้าใจถึงนิสัยใจคอและธรรมชาติของนักเรียนในชั้นนี้ดี และสามารถปรับให้เข้ากับเหตุการณ์แล้ว จะช่วยให้การศึกษาในชั้นวิวัฒนาการไปมากเพราะการศึกษาและกิจการในชั้นจะได้ผันแปร ไปสู่สิ่งที่ใหม่อยู่เสมอ ไม่ต้องซ้ำ ๆ ซาก ๆ อยู่กับสภาพเดิมจนเกิดความเบื่อหน่าย ไม่ว่าจะเป็คิพจน์ประจำชั้น การทอ้งจำชื่อพระคัมภีร์ เมื่อมีการเปลี่ยนอยู่เสมอ ก็จะทำให้นักเรียนได้มีความรู้กว้างขวางขึ้น เข้าใจ

พระวณะของพระเจ้าได้มากยิ่งขึ้น

เราได้กล่าวมาแล้วว่า เด็กวัยนี้อยู่ในวัยที่มีความตื่นตัวมาก พร้อมทั้งจะช่วยเหลือผู้อื่น เพื่อแสดงปมเด่นหรือความสามารถทุกอย่างของตนอยู่เสมอ ฉะนั้นถ้าครูจะมอบหมายหน้าที่การงานให้แก่พวกเขาแล้ว เชื่อว่าคงต้องได้รับความร่วมมืออย่างเต็มที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ถ้าครูจะเน้นถึงความสำคัญองงานที่เขารับผิดชอบ ซึ่งให้เห็นถึงความสำคัญของนักเรียนแต่ละคน ตลอดจนความจำเป็นที่พวกเขาจะต้องให้ความช่วยเหลือต่อโรงเรียนแล้ว ก็ยังทำให้นักเรียนรู้สึกอึดอัด และปลาบปลื้มต่อความเป็นนักเรียนของเขายิ่งขึ้นหน้าที่การงานที่ครูควรมอบหมาย ให้เด็กในชั้นนี้รับผิดชอบนอกเหนือไปจากกิจกรรมในชั้นเรียน คือ ดูแลรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยของชั้นเรียนแล้ว ก็อาจจะมีกิจกรรมนอกชั้นต่าง ๆ เช่น ช่วยจัดโต๊ะเก้าอี้ จัดฉาก เวทีในห้องประชุมหรือโสตถ์ ดูแลรักษาความสะอาดทั้งในและนอกห้องประชุม รักษาสนามหญ้า ช่วยกันแจกใบปลิว สรุปแล้วหากครูมีจิตวิทยาดีพอ รู้จักรักษาน้ำใจและอบรมเด็กเหล่านี้ให้ดีแล้ว พวกเขาจะช่วยแบ่งเบาของคริสตจักรได้มากทีเดียว

สิ่งที่ครูควรระมัดระวังก็คือ อย่างบังคับจิตใจเด็กมากเกินไป ควรเปิดโอกาสให้พวกเขาได้แสดงความคิดเห็นกันเองอย่างเสรีบ้าง เช่น ในการเลือกประธาน รองประธาน เลขานุการ ฯลฯ บางครั้งเราจะเห็นว่าเด็กเหล่านี้มีการประชุมอธิษฐานและร้องเพลงด้วยกันอย่างมีระเบียบเรียบร้อย สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นผลจากการศึกษาในโรงเรียนรวีวารศึกษาทั้งสิ้นด้วยอุปนิสัยอันดีงามของเด็ก ๆ ที่โรงเรียนได้ถ่ายทอดให้นี้ยอมทำให้นิสัยอันดีงามของเด็ก ๆ ที่โรงเรียนได้ถ่ายทอดให้นี้ยอมทำให้บิดามารดาผู้ปกครองของเด็กมีความชื่นชม และสนใจในกิจการงานของโรงเรียน และอาจให้ความช่วยเหลือกิจการของโรงเรียนก็ได้ เป็นต้นว่า รับเป็นที่ปรึกษาของครู เป็นครูผู้ช่วย หรือจัดหาอุปกรณ์ที่ทางโรงเรียนขาดแคลนให้ ด้วยความศรัทธา และการให้ความอุปถัมภ์ค้ำจุนเช่นนี้แหละ ด้วยความศรัทธา และการให้ความอุปถัมภ์ค้ำจุนเช่นนี้แหละ จะทำให้กิจการของโรงเรียนก้าวหน้าไปอย่างไม่หยุดยั้ง ฉะนั้นการจัดระเบียบแบบแผนสำหรับการศึกษาของเด็กวัยนี้ จึงเป็นประโยชน์ต่อโรงเรียนรวีวารศึกษาและคริสตจักรอย่างยิ่ง

การจัดระเบียบแบบแผนสำหรับชั้นเยาวชน

การอบรมสั่งสอนในวัยนี้ ออกจะเป็นเรื่องยุ่งยากไม่น้อย เพราะวัยหนุ่มสาวส่วนมากมักถือตัวไม่ต้องการให้ความช่วยเหลือใคร และไม่ต้องการความช่วยเหลือจากใครต้องการจะเป็นผู้ใหญ่ เป็นตัวของตัวเอง มีความคิดเห็นของตนเอง ไม่ยอมเชื่อฟังใครง่าย ๆ ฉะนั้นครูผู้สอนในชั้นนี้ชั้นนี้จึงต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ สติปัญญา มีความถ่อมตัว รู้จักโอนอ่อน อดกล้มอะล่วย ผ่อนหนักผ่อนเบาบ้างตามสมควร ในการมอบหมายหน้าที่การงานต่าง ๆ ให้แก่นักเรียนครูจะต้องไม่บังคับกะเกณฑ์นักเรียนมากเกินไป หากนักเรียนทำผิดพลาด จะต้องไม่ใช่คำว่า “จะต้องทำอย่างนี้” “จะต้องทำอย่างนั้น” แต่ควรใช้คำว่า “ครูคิดว่าทำอย่างนี้ดีกว่าหรือ” “ครูเคยเห็นเขาทำกันอย่างนี้” หรือใช้คำพูดทำนองขอความคิดเห็นว่า “ทำอย่างนี้

ดีใหม่” คำพูดเหล่านี้ย่อมจูงใจนักเรียนให้คล้อยตาม และยินดีปฏิบัติตามได้ดีกว่าที่จะเคร่งครัดถือความคิดเห็นของ ครูเอง ว่ากันตามความจริงแล้วการสอนในชั้นนี้ เป็นไปในแบบคอยให้คำแนะนำมากกว่าที่จะเป็นการสอนกันอย่างแท้จริง แต่อย่างไรก็ตาม หากครูผู้สอนมีความถ่อมตัวอย่างแท้จริง มีใจหนักแน่นและสำนึกตนทำงานเพื่อพระเจ้าแล้ว เชื่อว่าคงสามารถเอาชนะจิตใจนักเรียนเหล่านี้ และสามารถควบคุมเขาให้อยู่ในระเบียบวินัยอันดีงามได้อย่างแน่นอน ข้อสำคัญที่ครูควรปฏิบัติอีกอย่างหนึ่งคือพยายามเปิดโอกาสให้นักเรียนแต่ละคน แสดงความสามารถของตนให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ ผู้มีความสามารถในด้านใดก็ให้รับหน้าที่ในด้านนั้น เช่นผู้ที่มีความสามารถในการร้องเพลง ก็ให้อยู่ในหมู่นักร้อง ผู้ที่มีความสามารถในการนำ การประชุม ก็ให้เป็นผู้กล่าวนำประชุมผู้ที่มีความสามารถในทางดนตรี ก็ให้อยู่แผนกดนตรี ผู้ที่มีความสามารถในทางวาดเขียน ก็ให้วาดภาพประกอบการสอนวาดภาพ ประดับห้องเรียน หรือเขียนข้อพระคัมภีร์ติดไว้ในห้องให้นักเรียนทั้งชั้นท่องจำ ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนมีความชำนาญ และจะได้สำนึกอยู่เสมอว่า การที่ครูได้ดูค่าสิ่งสอนอบรมเขามา จนมีความรู้ความสามารถนั้น ก็เพื่อให้เขานำความรู้ ความสามารถนั้น ไปใช้ในการปฏิบัติพระเจ้าเขาจะกระทำสิ่งทุกอย่างเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ไม่ใช่เพื่อตนเอง

หากครูสามารถสร้างสรรค์ความนึกคิดที่ดีงาม ความมีระเบียบเรียบร้อย ความรับผิดชอบต่อสังคม ให้ฝังอยู่ในจิตใจของนักเรียนอยู่เสมอ และรู้จักพวกเขาให้เป็นประโยชน์แล้ว เชื่อว่าพวกเขาจะเป็นกำลังในการปฏิบัติพระเจ้าได้เป็นอย่างดี เป็นต้นว่าช่วยงานในการประชุมตามโรงพยาบาล เป็นพยานให้แก่คนไข้ เป็นพยานให้แก่ักโทษในเรือนจำ (หากว่ารัฐบาลอนุญาตให้เข้า) เป็นพยานตามสถานที่สงเคราะห์ต่าง ๆ เช่นบ้านพักคนชรา ฯลฯ โปรดจำไว้ว่าหากเราไม่พยายามใช้พวกเขาเพื่อพระเจ้า ชาวโลกก็อาจจะล่อลวงพวกเขาให้หลง เป็นเครื่องมือของพญามารไปก็ได้

การจัดระเบียบแบบแผนสำรวจสำหรับชั้นผู้ใหญ่

ผู้ใหญ่เป็นผู้ที่มีความรู้ลึกซึ้งนึกคิด และมีความรับผิดชอบกว้างขวางกว่าเด็ก และเยาวชนมาก ฉะนั้นโอกาสที่ครูจะก็ควรวางระเบียบแบบแผนไว้ให้เคร่งครัด และพยายามเลือกหรือขอความร่วมมือจากผู้ที่ไม่มีความหมายใด ๆ ในคริสตจักร ให้ช่วยดูแลรักษาผิชอบในหน้าที่ต่าง ๆ ในโรงเรียนรวีวารศึกษาเท่าที่จะช่วยได้ จัดตั้งให้มีคณะกรรมการ ประธาน และเลขานุการ เหนือญิก ฯลฯ เพื่อช่วยจัดการงานต่าง ๆ ของโรงเรียนอันจะพึงมี เชื่อว่าหากครูกระทำหน้าที่ของตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียนแล้ว ก็คงได้รับความร่วมมือจากนักเรียนอันจะพึงมี เชื่อว่าหากครูกระทำหน้าที่ของตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียนแล้ว ก็คงได้รับความร่วมมือจากนักเรียนอย่างแน่นอน ไม่ว่าในชั้นเรียนของท่านจะมีนักเรียนมากน้อยเพียงใด ก็คงจะต้องมีคนเห็นใจและช่วยเหลือท่าน

เนื่องจากกิจการในชั้นผู้ใหญ่ กว้างขวางยิ่งกว่าชั้นเด็กฉะนั้นครูจะต้องฝึกฝนนักเรียนให้ ะมัดระวังตัวในการประพฤติให้จงหนัก ให้เหมาะสมกับเป็นชั้นตัวอย่าง เป็นกรรมการของโรงเรียน เป็นตัวแทนของคริสตจักร การกระทำทุกอย่างต้องอยู่ในระเบียบวินัยอย่างเคร่งครัด ให้สอดคล้องกับ โครงการของคริสตจักร

เนื่องจากชั้นผู้ใหญ่เป็นชั้นสูงสุด ซึ่งพร้อมที่จะทำงานเพื่อพระเจ้า ดังได้กล่าวมาแล้ว ดังนั้นครู จึงต้องสอนให้ทุกคนมีความเจนจัดในด้านต่าง ๆ ให้สามารถเป็นผู้นำ รู้จักเป็นตัวของตัวเอง สามารถ ปฏิบัติงานได้เอง ไม่ต้องอาศัยผู้ใดโดยไม่จำเป็น โครงการและกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งครูจะต้องฝึกหัดอบรม นักเรียนในชั้นนี้ ย่อ ๆ ดังนี้

1. ความสามัคคีธรรม จำแนกออกเป็น

- ก. ความสามัคคีธรรมในการอธิษฐาน
- ข. ความสามัคคีธรรมในการประชุม ในโรงเรียนรวีวารศึกษา
- ค. ความสามัคคีธรรมในการสังสรรค์ต่าง ๆ
- ง. ความสามัคคีธรรมในการร่วมมือกับคริสตจักร เช่น ถวายเงิน เพื่อซื้อสิ่งของที่ขาดแคลน ต่าง ๆ ช่วยสร้างหรือซ่อมอาคาร หรือสิ่งต่าง ๆ อันเป็นสมบัติของคริสตจักร

2. การปฏิบัติคริสตจักร

- ก. การเยี่ยมเยียนสมาชิก การเป็นพยานประกาศเผยแพร่ และการรับใช้ต่างๆ
- ข. การให้ความร่วมมือแก่ชั้นต่างๆ ช่วยสอนหนังสือ ติดตามผู้ที่ถวายตัวใหม่ ช่วยเยี่ยมเยียนผู้ที่ ขาดการประชุม ชี้แจงและหนุนน้ำใจให้เขามาร่วมประชุมในคราวต่อไป ช่วยในการประชุมฟื้นฟู
- ค. การถวาย ต้องถวายทั้งกำลังทรัพย์ กำลังกายเวลา และความสามารถเท่าที่จะกระทำได้ เพื่อ ช่วยเกื้อกูลความจำเป็นของคริสตจักร

การวางระเบียบแบบแผนทั้งหมดที่กล่าวมานี้ ล้วนเป็นแนวทางที่จะสร้างความเจริญวัฒนาถาวร ให้แก่โรงเรียนคริสตจักร และสมาชิกทั้งหมด แต่อย่างไรก็ตาม ครูทุกท่านต้องสังวรไว้ว่า การกระทำย่อมดีกว่าการพูด ระเบียบแบบแผนอันดีงามเหล่านี้จะไม่เกิดผลอันใดเลย หากครูไม่ยอมปฏิบัติตาม และต้องจดจำไว้อีกอย่างหนึ่งว่า การที่จะให้การทำงานของเราก่อผล และยั่งยืนถาวรนั้น เราจะต้องลงมือกระทำเอง จะใช้ผู้หนึ่งผู้ใดทำแทนไม่ได้ ตัวอย่างเช่นท่านต้องการให้ผู้หนึ่งผู้ใดให้หัวท่าน แต่ท่านไม่เคยให้เขาเลยกลับไปวานอื่นให้หัวแทน การกระทำเช่นนี้ย่อมจะไม่เกิดผลอย่างแน่นอน

สรุป

1. การจัดตั้งระเบียบแบบแผน ในโรงเรียนรวิวารศึกษา จะสัมฤทธิ์ผลหรือไม่นั้น ขึ้นอยู่กับการตั้งเป้าหมายเป็นสำคัญ
2. ควรจะแบ่งหน้าที่การงานในชั้นของท่าน ให้นักเรียนดูแลรับผิดชอบ
3. การจัดให้นักเรียน อยู่ในระเบียบวินัยอันดีงามนั้น จะเป็นแนวทางให้เด็กดำเนินชีวิตในทางที่ถูกต้อง และเจริญก้าวหน้าในการปฏิบัติพระเจ้า
4. เด็กรุ่นกลาง มักมีความกระตือรือร้นช่วยเหลือผู้อื่นทำงาน แต่ชอบทำเป็นหมู่คณะ ไม่ชอบทำตามลำพังเด็กวัยนี้จะยินดีทำงานทุกอย่าง หากได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือ
5. เยาวชนควรรู้จักเจงหน้าที่การงานของตนให้เป็นระเบียบเรียบร้อยและดำเนินการงานได้เอง ควรรู้ว่าขอความช่วยเหลือและคำปรึกษาหารือจากใครได้ที่ไหนจุดประสงค์ในการวางระเบียบแบบแผนสำหรับเยาวชน จุดประสงค์ในการวางระเบียบแบบแผนสำหรับเยาวชน ก็เพื่อฝึกฝนพวกเขาให้มีความสามารถ ความชำนาญในการปฏิบัติพระเจ้าเพิ่มขึ้น เพื่อว่าจะได้นำไปปฏิบัติในอนาคต
6. การจัดการวางระเบียบแบบแผนในชั้นผู้ใหญ่ก็เพื่อให้ทุกคนมีโอกาสปฏิบัติรับใช้คริสตจักร เพราะถ้าไม่มีการแบ่งแยกหน้าที่กันแล้ว ก็จะทำให้การยุ่งเหยิง มีการเกี่ยงงอนกัน ทำให้กิจการของคริสตจักรไม่เจริญก้าวหน้า

ข้อควรคิด

จงไตร่ตรองวางโครงการ จัดระเบียบแบบแผนในชั้นของท่านให้สุขุม ให้เกิดผลดีที่สุดเท่าที่จะดีได้ พยายามเปิดโอกาสให้นักเรียน มีส่วนร่วมในการสอนและการรับผิดชอบในชั้นให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้

บทที่เจ็ด หน้าที่ของครูภายนอกชั้นเรียน

ถ้าท่านต้องการความสำเร็จในการเป็นครูวิวารศึกษาท่านก็จะต้องมีความรับผิดชอบในการสอนให้มาก จะถือว่าหน้าที่ของท่านมีเฉพาะในห้องเรียนเท่านั้นหาไม่ได้ การรับผิดชอบของครูวิวารศึกษาระหว่างสัปดาห์หนึ่ง ๆ นั้น สำคัญยิ่งนัก ครูจะต้องคอยเอาใจใส่ทั้งภายนอกและภายในเวลาสอน เพราะครูวิวารศึกษาที่แท้จริงนั้นมิใช่เป็นเพียงแต่ครูผู้สอนหนังสือ หากแต่เป็นที่เล็งของนักเรียนที่พระเจ้าทรงมอบให้ดูแลรักษา เป็นผู้นำเขาเหล่านั้นมาสู่พระคริสต์ เป็นผู้ประกาศเผยแพร่อำนาจนำผู้อื่นให้ได้รับความรอด ครูที่มีความรักต่อชาวโลกผู้หลงหายไปนั้น จะไม่มีความอึดเอมใจในการปฏิบัติพระเจ้าเพียงหนึ่งชั่วโมงต่อสัปดาห์เลย เพราะหน้าที่การปฏิบัติพระเจ้าในการเป็นครูนี้มีความหมายสำคัญและต้องรับผิดชอบกว้างขวางยิ่งนัก ดังจะเห็นได้จากพระบัญชาของพระเยซูซึ่งว่า “เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลาย จงออกไป สั่งสอนชนทุกประเทศให้เป็นสาวก” บุคคลที่ครูจะต้องเอาใจใส่ดูแลมีดังนี้

1. นักเรียนในชั้น
2. ครอบครัวของนักเรียน
3. ผู้ที่ยังไม่ได้รับความรอด

1. นักเรียนในชั้น

การที่ท่านคลุกคลีอยู่กับนักเรียนเป็นเวลานาน ย่อมจะทำให้ท่านเข้าถึงอุปนิสัยใจคอ ความจำเป็น ความสนใจความต้องการ และปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนได้เป็นอย่างดีสิ่งเหล่านี้แหละคือข้อมูลซึ่งจะทำให้ท่านสามารถแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการสอนให้ไปผลดียิ่งขึ้น และสามารถปฏิบัติตนให้เข้ากับนักเรียนของท่านได้ทุกชั้นและทุกคน ซึ่งถ้าหากท่านละเลยเสีย ก็จะทำให้คำสอนของท่านไม่เกิดผลเท่าที่ควรโดยความเป็นจริง ในฐานะที่ท่านเป็นครู เป็นที่เล็งที่พระเจ้าทรงมอบหมายให้พิทักษ์รักษา นักเรียนโดยตรง ฉะนั้นท่านจึงควรรหาโอกาสไปเยี่ยมเยียนนักเรียนถึงที่บ้านบ้าง การเยี่ยมเยียนนักเรียนอาจจำแนกได้ดังนี้

ก. การเยี่ยมเยียนนักเรียนใหม่

ท่านควรจะแสดงความเป็นมิตรกับนักเรียน นับตั้งแต่เขาเข้ามาเรียนในชั้นใหม่ นักเรียนใหม่จะกลับมาเรียนในชั้นของท่านอีก หรือไม่นั้น อยู่ที่ตัวท่านเอง ว่ามีแนวการสอนอย่างไร การวางตัวเหมาะสมหรือไม่ และที่สำคัญที่สุดคือ ท่านมีการติดต่อติดตามนักเรียนมากน้อยเพียงใดการติดตามนักเรียน จะโดยการเยี่ยมเยียนหรือวิธีหนึ่งวิธีใดก็ตาม ย่อมเป็นผลดีเสมอ เพราะเป็นเสมือนเชือกคอยเหนี่ยวรั้งนักเรียนมิให้เหินห่างจากโรงเรียน หากไม่มีการติดตามนักเรียนก็เสมือนหนึ่งไม่มีสิ่งเชื่อมโยงระหว่างครูกับนักเรียน ซึ่งย่อมจะทำให้เขาขาดลอยไป ฉะนั้นการเยี่ยมเยียนนักเรียนจึงเป็นวิธีที่ดีที่สุด

ของนักเรียนก็ควรให้ความสนใจต่อเขา ถ้ามองความทุกข์สุขของเขาบ้างตามสมควร หากว่าเขาเพิ่งย้ายมาจากที่อื่น ท่านก็ควรแสดงความเป็นมิตร ความสนิทสนมแก่เขา และชักชวนเขาเข้าร่วมประชุม นมัสการประชุมอธิษฐานในโบสถ์ของท่านทุก ๆ อาทิตย์ เพื่อให้เขาได้รู้เห็น ถึงกิจการของโรงเรียน รวิวารศึกษาคริสตจักรและขอร้องให้เขาร่วมมือในกิจการต่าง ๆ ของโรงเรียนศึกษาและคริสตจักรเท่าที่จะทำได้

ข. การเยี่ยมเยียนนักเรียนประจำ

นักเรียนประจำได้แก่นักเรียนที่มาเรียน อย่างสม่ำเสมอ หรือพักอยู่อย่างหนึ่งก็คือ นักเรียนที่มาเรียนเป็นระยะเวลานานแล้วนั่นเอง การเยี่ยมเยียนนักเรียนนั้น ครูควรปฏิบัติให้เสมอต้นเสมอปลาย มิใช่ว่าเยี่ยมเยียนเขาในระยะแรก ๆ ที่ยังเป็นนักเรียนใหม่อยู่ ครั้นพอคุ้นเคยคุ้นหน้าคุ้นตาดีแล้วก็เลิกการเสีย การกระทำเช่นนี้ก่อให้เกิดผลเสียอย่างมาก เพราะจะทำให้เด็กเรียนคลายความสนิทสนมกับครูเริ่มห่างเหินครู แล้วในที่สุดก็จะหลุดลอยไปจนกว่าที่ขาดคนถือเชือก ฉะนั้นครูควรปฏิบัติให้สม่ำเสมอ อย่าได้กระทำชนิดพอเป็นพิธี การที่ได้คนใหม่มา แล้วปล่อยให้คนเก่าหายไป ได้มาคนหนึ่งแล้วหายไปคนหนึ่งเช่นนี้ จะได้ประโยชน์อะไร อาณาจักรของพระเจ้าไม่มีทางขยับขยายออกไปได้เลย

ง. การเยี่ยมเยียนผู้ที่ขาดเรียน

เนื่องจากโรงเรียนรวิวารศึกษา เป็นสถาบันแห่งการนำวิญญาณของประชาชนให้มาหาพระเจ้า ดังนั้นครูรวิวารศึกษาตลอดจนผู้ร่วมงานในโรงเรียนรวิวารศึกษาทุกคน จึงต้องตื่นตาตื่นใจ สอดส่องดูแลนักเรียนอยู่เสมอ เมื่อนักเรียนผู้หนึ่งผู้ใดขาดเรียน ก็ควรจะติดต่อสอบถามถึงสาเหตุและหาโอกาสไปเยี่ยมเยียนให้ได้ แม้ว่าบางครั้งอาจจะมีสมาชิกคริสตจักร ออกไปทำการเยี่ยมเยียนนักเรียนแทนครู แต่ครูทุกคนก็ไม่ควรเพิกเฉย ต้องนึกเสมอว่าหน้าที่รับผิดชอบต่อนักเรียนนั้นควรเป็นครู มิใช่เสมอว่า การแสดงความเมตตาปรานี มีไมตรีจิต และความรักของครูอย่างจริงใจนี้แหละ จะดึงดูดจิตใจของนักเรียนให้ผูกพันกับการเรียนอย่างไม่มีวันเสื่อมคลาย

2. ครอบครัวยุคใหม่

นักเรียนบางคนมาโรงเรียนได้ไม่นานก็หยุดหายเงียบไปจากการศึกษา ค้นคว้าหาคำตอบในเรื่องนี้ ปรากฏอย่างชัดเจนว่า มูลเหตุสำคัญที่ทำให้เด็กเรียนหายไปจากความเชื่อนั้น เป็นเพราะ ครูรวิวารหรือเจ้าหน้าที่รับผิดชอบในโรงเรียนรวิวารศึกษาคริสตจักร บกพร่องต่อการนำวิญญาณของผู้ปกครองและนักเรียนนั่นเอง โดยปกติแล้วมโนคติหรือความคิดเห็นของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ย่อมมีอิทธิพลต่อจิตใจของบุตรหลาน หรือผู้ที่อยู่ในความปกครองเป็นอย่างยิ่ง สำหรับครอบครัวยุคใหม่ที่เป็นคริสเตียนการที่บุตรหลานของเขาศึกษาในโรงเรียนรวิวารศึกษา ไม่ค่อยมีอุปสรรคอันใด แต่สำหรับครอบครัวยุคใหม่ที่ไม่ได้เป็นคริสเตียนนั้น มักมีอุปสรรคขัดขวางอยู่เสมอ การแก้ปัญหาจึงขึ้นอยู่กับ

เอาชนะต่อจิตใจของบิดามารดา หรือผู้ปกครองของนักเรียนเป็นประการสำคัญ ดังนั้นครูจึงต้องหมั่น สอดส่องเยี่ยมเยียนนักเรียนและครอบครัวของเขาเสมอ การปฏิบัติหน้าที่อย่างจริงจังอันก่อไปด้วยไมตรี มิตรภาพของครูเช่นนี้แหละ เป็นทางหนึ่งเอาชนะจิตใจ ของบิดามารดา ผู้ปกครองนักเรียนได้เพราะบิดา มารดาต้องการให้บุตรหลานของตนมีระดับจิตใจสูง และมีอนาคตที่ค้ำจาม จากการสำรวจปรากฏว่า บิดามารดาผู้ปกครองนักเรียนเป็นจำนวนไม่น้อย ที่กลายเป็นคริสเตียน เพราะบุตรหลานของตน

วิธีอื่น ๆ ที่จะนำให้บิดามารดาผู้เป็นปกครองนักเรียนสนใจ ในกิจการของ โรงเรียนรวีวารศึกษา นอกเหนือไปจากการเยี่ยมเยียน ตามที่ทดสอบมาแล้ว มีดังนี้

ก. การมอบหมายรายงานหรือสิ่งของต่าง ๆ ให้นักเรียนกลับไปทำที่บ้าน ซึ่งพอจะแยกเป็นข้อ ๆ ได้ดังนี้

- (1) การมอบหมายการบ้านให้นักเรียนทำ เช่นการฝีมือ แบบฝึกหัดต่าง ๆ ฯลฯ
- (2) ให้ท่องจำข้อพระธรรมให้บิดามารดาฟัง
- (3) ให้นักเรียนนำบทเรียน “พหุติศย์” หรือหนังสือคริสเตียนอื่น ๆ กลับไปอ่านที่บ้าน เพื่อบิดามารดาผู้ปกครอง จะได้มีโอกาสอ่านด้วย
- (4) แจกใบปลิว ใบโฆษณาต่าง ๆ ของคริสตจักรให้แก่ นักเรียน
- (5) ส่งจดหมาย และบัตรเชิญ ทั้งนักเรียนและผู้ปกครอง ให้มาร่วมกิจการต่าง ๆ ของโรงเรียน เช่นชมการแสดงละคร เล่นดนตรีของนักเรียนและงานเลี้ยงพบปะสังสรรค์ระหว่างครู และผู้ปกครอง เป็นต้น เชื่อว่า การส่งบัตรเชิญเช่นนี้ คงประสบผลสำเร็จเป็นอย่างดีเพราะ โดยปกติแล้วผู้ปกครองส่วนใหญ่ ย่อมมีความยินดีและภูมิใจที่จะได้เห็นผลงานของบุตรหลานของตน ปรากฏแก่สายตาผู้อื่น และคงมีไม่น้อยที่ต้องการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับครู ให้คำติชมผลงานของครู ตามที่ได้สังเกตจากการเปลี่ยนแปลงในชีวิตของบุตรหลานของตน ซึ่งจะเป็นการร่วมมือประสานงาน ระหว่างครูกับผู้ปกครอง นักเรียนให้สนิทแนบแน่นยิ่งขึ้น

ข. การเยี่ยมเยียนครอบครัวของนักเรียน

ตอนแรก ๆ ครูอาจจะเยี่ยมเยียนครอบครัวของนักเรียน โดยอาศัยนักเรียนเป็นสื่อเชื่อมโยง แต่เมื่อครูได้ดำเนินการติดต่อกับครอบครัวของนักเรียน จนเป็นที่สนิทสนมดีแล้ว ต่อไปก็เป็นหน้าที่โดยตรงของท่าน ที่จะโน้มน้าวจิตใจบิดามารดาผู้ปกครองของนักเรียน ให้หันมาหาพระคริสต์การเยี่ยมเยียนครอบครัวของนักเรียนจะสัมฤทธิ์ผลยิ่งขึ้น หากท่านปฏิบัติตามหัวข้อต่อไปนี้อย่างเคร่งครัด

(1) การตั้งเป้าหมาย ก่อนที่ท่านจะไปเยี่ยมเขาควรตั้งเป้าหมายให้เรียบร้อยไว้ก่อนว่า ท่านไปเพื่ออะไร เมื่อไปถึงแล้วจะทำอย่างไร แล้วอธิษฐานขอให้พระเจ้าทรงช่วยเหลือนำท่าน

(2) การสนทนาปราศรัย การสนทนาปราศรัยระหว่างท่าน กับผู้ปกครองของนักเรียน ควรเป็นไปฉันทมิตรและแจ้งให้เขาารู้ถึงจุดประสงค์ในการมาของท่าน

(3) การวางตัว ต้องปรับตัวให้เข้ากับทุกคนในบ้านนั้น อย่าทำให้เขาต้องเคอะเขินหรือกระดากอาย ต้องมีความอดทนและมีความระวังระไว พร้อมทั้งจะแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า ในการสนทนาปราศรัยกับเขา ถ้าหากผู้ปกครองของนักเรียนหรือคนในบ้านนั้นมีความคิดเห็น ในด้านจิตใจวิญญาณไม่เหมือนกันคือมีทั้งคนที่เห็นพ้องกับท่าน และกระหายที่จะรับฟังเรื่องราวจากท่าน และคนที่มีความคิดเห็นตรงกันข้ามหรือคัดค้านจากท่าน และคนที่มีความคิดเห็นตรงกันข้ามหรือคัดค้านท่าน ก็จงหาโอกาสกลับมาเยี่ยมเยียนเขาใหม่อีกครั้งหนึ่ง กำหนดเวลาเฉพาะตอนที่ท่านสามารถพบปะผู้ที่มีความสนใจเท่านั้น แล้วอธิบายเรื่องราวของพระเจ้าให้เขาฟังตามที่เขาต้องการ กระทำเช่นนี้อยู่เรื่อย ๆ กระทั่งเขาเกิดความเชื่อ เมื่อมาถึงขั้นนี้แล้ว เขาคงสามารถโน้มน้ำหนักจิตของฝ่าย ที่มีความเห็นตรงกันข้ามได้อีกแรงหนึ่งช่วยให้งานนำวิญญาณของท่านบรรลุความสำเร็จง่ายขึ้น

ก่อนที่ท่านจะลากลับทุกครั้ง หากเห็นว่าโอกาสเหมาะสมดี ท่านก็ควรจะขออนุญาตเจ้าของบ้าน ให้ท่านได้อธิษฐานเพื่อเขา และครอบครัวของเขา ขอให้พระเจ้าทรงอวยพระพร ช่วยเหลือตอบสนองความต้องการของครอบครัวนั้น ๆ ถ้าท่านรับใช้พระเจ้าด้วยความสัตย์ซื่อ และอดทนแล้ว พระองค์ก็จะทรงเปิดหนทางให้ท่าน และช่วยท่านจนประสบผลสำเร็จอย่างแน่นอน

ค. ผู้ที่ยังไม่ได้รับความรอด

กิจการของโรงเรียนรวีวารศึกษา เป็นกิจการที่กำลังขยายวงออกไปอย่างกว้างขวางและสม่ำเสมอ ทุกครั้งที่ครูออกไปเยี่ยมเยียนผู้ที่ขาดเรียนนั้น จะได้รับรายชื่อของบุคคลอื่นที่ยังไม่ได้รับความรอด เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ อย่างน้อยครั้งละสามคน บุคคลเหล่านี้อาจจะเป็นผู้ที่ท่าน ไปเยี่ยมโดยตรงหรืออาจเป็นญาติพี่น้อง สมาชิกภายในครอบครัวเดียวกันกับเขา หรืออาจเป็นแขกผู้ไปมาหาสู่บุคคลผู้นั้น ซึ่งได้มีโอกาสร่วมสนทนากับท่าน หรืออาจเป็นผู้คนที่ท่านพบในระหว่างทางก็ได้ ซึ่งนับเป็นโอกาสดีของครูในอันที่จะช่วยเหลือบุคคลเหล่านั้น ให้ได้รับความรอด ครูควรส่งรายชื่อและรายงานเกี่ยวกับบุคคลเหล่านี้ไปให้คริสตจักร เพื่อว่าจะได้ร่วมมือกันออกไปเยี่ยมเยียนเขา หากทางนำเขามาหาพระองค์ และหากว่าบุคคลดังกล่าวอยู่นอกวงอาณาเขตความรับผิดชอบของคริสตจักรของท่าน ก็ขอให้ส่งรายชื่อต่อไปยังคริสตจักรที่อยู่ในท้องถิ่นของเขา เพื่อว่าคริสตจักรนั้นจะได้ดำเนินการต่อไป ซึ่งจะเป็นการเผยแพร่การเป็นพยานของท่านให้กว้างขวางออกไปได้เช่นเดียวกัน การแสวงหาผู้ที่ยังไม่ได้รับความรอดให้ได้ผล ควรปฏิบัติดังนี้

(1) หากว่าท่านไปเองไม่ได้ ให้ผู้อื่นไปแทน อาจจัดเป็นหมู่คณะไปก็ได้

(2) หากว่าเขาอยู่ใกล้คริสตจักรของท่าน ก็ควรหมั่นไปหาเขา และหาทางพาเขาไปร่วมประชุมในคริสตจักร

(3) หากบุคคลที่ท่านกำลังติดตามแสวงหานั้น มีเพื่อนฝูงร่วมสำนักงานเป็นสมาชิกคริสตจักรของท่าน ก็จงขอร้องให้สมาชิกคริสตจักรผู้นั้น ทำหน้าที่ติดตามเขาสืบต่อจากท่าน เพื่อว่าท่านจะได้มีเวลาแสวงหาผู้อื่นต่อไป

(4) ช่วยสร้างความสามัคคีธรรม โดยการร่วมประชุม ร่วมสังสรรค์ในงานต่าง ๆ กับบิดามารดา ผู้ปกครองของนักเรียน หรือเพื่อนบ้าน

(5) เมื่อมีผู้หนึ่งผู้ใดในครอบครัว ของผู้ที่กำลังติดตามแสวงหา เจ็บป่วย หรือต้องการความช่วยเหลือจากคริสตจักร ก็จงเชิญศิษยาภิบาลของท่านไปหาเขาโดยตรง

(6) ขอร้องให้สมาชิกคริสตจักรอื่น ๆ อธิษฐานเพื่อบุคคลที่ท่านกำลังติดตามแสวงหา ด้วยระบบการจดรายชื่อของผู้ที่ครูไปเยี่ยม หรือตั้งใจว่าจะไปเยี่ยม ส่งไปให้คริสตจักรและการร่วมมืออย่างเข้มแข็งเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ระหว่างครูกับเจ้าหน้าที่ของคริสตจักรดังกล่าวนี้แหละ จะทำให้การรับใช้พระเจ้าในด้านนี้ ขยายวงกว้างออกไปอย่างมีประสิทธิภาพ ผลสำเร็จขั้นแรกของงานนี้ คือ กิจการของโรงเรียนรวีวารศึกษา สามารถเผยแพร่เข้าไปในหมู่บ้านอื่น ๆ เมื่อกิจการของโรงเรียน

รวีวารศึกษาเจริญงอกงามขึ้น ก็จะเป็นรากฐานสำคัญ ให้เกิดการก่อตั้งคริสตจักรในหมู่บ้านเหล่านั้นในภายหลัง ทำให้อาณาจักรของพระเจ้าขยายออกไปอย่างไม่มีที่สิ้นสุด

สรุป

1. ถ้าท่านต้องการประสบความสำเร็จ ในการรับใช้พระเจ้า ท่านจะต้องรับผิดชอบหน้าที่ของท่านมากยิ่งขึ้น ทั้งในและนอกโรงเรียนรวีวารศึกษา จะถือว่ามิหน้าที่รับผิดชอบเฉพาะวันอาทิตย์เท่านั้นหาได้ไม่ แต่จะต้องรับใช้พระเจ้าทุกวัน

2. นอกจากสอนในโรงเรียนแล้ว ท่านควรจะติดตามนักเรียน โดยการเยี่ยมเขาถึงบ้าน โดยการเยี่ยมเขาถึงบ้าน

3. การที่นักเรียนในโรงเรียนขาดเรียน และขาดการประชุมของคริสตจักร หรือเหินห่างจากพระเจ้านั้น บ่อยครั้งก็เป็นความผิดพลาดของครู ในการเอาชนะต่อจิตใจของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียน

4. คิดโดยเฉลี่ยแล้ว ทุก ๆ ครั้งที่ท่านออกไปเยี่ยมนักเรียน ท่านจะหารายชื่อของบุคคลอื่น ๆ ได้ อีกอย่างน้อยสามคน ซึ่งท่านอาจจะนำเขาให้เป็นสมาชิกโรงเรียนรวีวารศึกษาได้ในที่สุด

ข้อควรคิด

ขอให้ไตร่ตรองถึงภารกิจต่าง ๆ ที่ท่านกำลังกระทำอยู่และปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น ให้ผลงานของท่านของท่านแผ่คลุมออกไปถึงบุคคลอื่น ๆ นอกชั้นเรียน เพื่อให้กิจการในโรงเรียนรวิวารศึกษาของท่านขยายกว้างขวางออกไป จงกำหนดโครงการในอนาคตลงไปให้แน่นอนว่า จะขยายงานออกไปอย่างไรแก่ไหน ภายในระยะเท่าใด แล้วอธิษฐานทูลขอพระเจ้าทรงช่วยเหลือ ให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

บทที่แปด การรู้จักรับผิดชอบในหน้าที่การงานของท่าน

“อย่าให้ผู้ใดหมิ่นประมาทความหนุ่มแน่นของท่านแต่จงเป็นแบบแก่นคนทั้งปวงที่เชื่อ ในทาง วาจาการประพฤติความรัก ความเชื่อ และความบริสุทธิ์” (1ทิโมธี 4:12)

เนื่องจากครูเป็นผู้ที่มีความสำคัญในการรับใช้พระเจ้ามาก เป็นหัวใจของรวีวารศึกษา และเป็น หัวใจเยาวชนในคริสตจักร ดังนั้นจึงต้องรู้จักรับผิดชอบต่อหน้าที่การงาน ให้เหมาะสมกับตำแหน่ง หน้าที่ซึ่งพระเจ้าทรงมอบหมายให้ จะต้องเป็นตัวอย่างที่ดี ในการสำแดงความจริงของพระเจ้าให้แก่ นักเรียน และบรรดาผู้ที่ท่านแสวงหาทั้งทางวาจาและการประพฤติ และต้องคอยสอดส่องดูแลรักษาจิต วิญญาณของพวกเขา มิให้ถอยห่างไปจากพระเจ้าเสมือนหนึ่งท่านระวังรักษาสินค้าที่มีค่า ซึ่งเปราะ แดกหักง่ายในการขนส่ง การรับผิดชอบในหน้าที่การงานของท่านนั้นหากจะกล่าวโดยละเอียดแล้ว มี มากมายหลายประการด้วยกันแต่ในวันนี้จะขอสรุปโดยย่อ พอเป็นสังเขปดังนี้

1. การรับผิดชอบต่อพระเจ้า
2. การรับผิดชอบต่อนักเรียนในชั้นของท่าน
3. การรับผิดชอบต่อคริสตจักร
4. การรับผิดชอบต่อโรงเรียนรวีวารศึกษา

1. การรับผิดชอบต่อพระเจ้า

การที่ท่านเป็นครูรวีวารศึกษา และสามารถปฏิบัติหน้าที่อย่างเกิดผล ก็เพราะพระเจ้าทรง มอบหมายหน้าที่การเป็นครูให้ท่าน พระองค์ประทานสิทธิพิเศษให้แก่ท่าน ฉะนั้นท่านจึงต้องสำนึก พระมหากรุณาธิคุณของพระองค์ ปฏิบัติรับใช้พระองค์จนสุดความสามารถด้วยความสัตย์ซื่อ บุคคลที่ เป็นครูรวีวารศึกษา โดยที่พระเจ้าไม่ได้ทรงแต่งตั้งนั้น มักทำงานไม่ได้เลย เพราะรากฐานแห่งความนึก คิดมิได้มาจากพระเจ้า ตัวอย่างเช่นนี้มักจะมีอยู่ทั่วไป บางคนเป็นครูก็เพราะถือว่าเป็นหน้าที่ เป็นกิจการ คริสตจักรที่ต้องบังคับตัวให้ทำบางคนเป็นครู ก็เพราะการกีดกัน ไม่ให้บุคคลที่ตนไม่ชอบได้มีโอกาส เป็นครู บางคนเป็นครูก็เพราะได้รับการขอร้องจากศิษยาภิบาลและคริสตจักร การเป็นครูที่มีได้เป็นตาม น้ำพระทัยของพระเจ้า กระทำไปอย่างมีเจื่อนำอำพรางมิได้เกิดจากใจจริงเช่นนี้ จะเกิดผลได้อย่างไร ยอร์จเฮอร์ เบิร์ตปาลเมอร์อดีตอาจารย์คนหนึ่ง ของมหาวิทยาลัยฮาวาร์ด จ่ายเงินเลี้ยงดูค่าจูน เป็นรางวัล ตอบแทนการปฏิบัติหน้าที่ของข้าพเจ้า ซึ่งหากว่าข้าพเจ้าสามารถกระทำได้ ข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้าเองนั้น แหละ ที่สมควรจะจ่ายทรัพย์สินให้แก่มหาวิทยาลัยฮาวาร์ด หรือสละเวลาให้แก่มหาวิทยาลัย โดยไม่คิด สินจ้างรางวัลใด ๆ เลย จึงจะเป็นการถูกต้อง ทั้งนี้เพื่อเป็นการตอบแทน ในการที่มหาวิทยาลัยฮาวาร์ด ได้ให้สิทธิแก่ข้าพเจ้าเป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัยแห่งนั้น” นี่เป็นการแสดงให้เห็นซึ่งน้ำใจอันดีงามของ

ครูที่แท้จริง ที่ครูทุกคนควรยึดถือเป็นแนวทางในการปฏิบัติ คือเมื่อพระเจ้าได้ประทานสิทธิพิเศษให้แก่ท่าน ท่านก็ควรใช้สิทธิที่ได้รับนั้น ปฏิบัติรับใช้พระองค์เป็นการตอบแทน

2. การรับผิดชอบต่อนักเรียน ในชั้นของท่าน

เนื่องจากท่านผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับนักเรียน มีโอกาสเรียนรู้ถึงนิสัยใจคอ ความสามารถ ความสนใจ ส่วนที่ดีและจุดบกพร่องของนักเรียนมากกว่าผู้อื่น ฉะนั้นจึงไม่มีผู้ใดที่จะสามารถรับผิดชอบต่อนักเรียนได้ดีกว่าท่าน เมื่อเป็นเช่นนี้ ท่านจึงควรเอาใจใส่ดูแลพวกเขาอย่างเคร่งครัด หน้าที่ที่ครูพึงกระทำเพื่อให้นักเรียนในชั้นของท่านมีดังนี้

ก. อธิษฐานเพื่อนักเรียน การที่ครูได้เตรียมการสอน ในด้านต่าง ๆ ไว้อย่างดีแล้วนั้น ยังไม่เป็นการเพียงพอ สิ่งที่เป็นอีกอย่างหนึ่ง ก่อนที่ท่านจะเข้าสอนก็คือการอธิษฐาน ครูจะต้องอธิษฐาน ขอให้พระเจ้าทรงเตรียมจิตใจของนักเรียน ให้เปิดรับเอาคำสอนของท่าน ทูลเสนอความต้องการ และข้อบกพร่องของพวกเขาต่อพระเจ้า และทูลขอให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ ทรงนำการสอนของท่านให้เกิดผล การอธิษฐานนับเป็นหัวใจของการนำวิญญาณเข้าเฝ้าพระเจ้า ดังนั้นท่านจึงต้องอธิษฐานเพื่อนักเรียนของท่านเป็นประจำทุกวัน

ข. เป็นที่ปรึกษาของนักเรียน การเป็นครูที่ดีนั้นมิใช่ว่าจะเอาใจใส่ต่อการสอน เพียงอย่างเดียวเท่านั้นก็หาไม่ท่านจะต้องมีความโอบอ้อมอารี แสดงความเป็นมิตรกับนักเรียน คอยให้ความอบอุ่นในด้านจิตใจแก่พวกเขา พร้อมทั้งจะเป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำแก่เขาทุกเมื่อ ไม่ว่าจะกรณีหนึ่งกรณีใดก็ตาม การปฏิบัติที่สูงส่งไปด้วยคุณธรรม ตามคำสอนของพระเจ้าเช่นนี้แหละ จะโน้มน้าวให้นักเรียนเจริญก้าวหน้า และเข้าใจในปัญหาฝ่ายจิตวิญญาณจิตได้ดี โดยไม่จำเป็นต้องใช้นักจิตวิทยาใด ๆ มาสั่งสอนพวกเขาเลย จงเชื่อฟังพระเจ้า และพระองค์จะได้ประทานสติปัญญาความรู้ให้แก่ท่าน เพื่อว่าจะได้ช่วยเหลือเกื้อกูลนักเรียนของท่านและผู้อื่น ได้อย่างถูกต้องตามน้ำพระทัยของพระองค์

ค. สั่งสอนพระวจนะของพระเจ้า ให้แก่นักเรียนในแต่ละชั่วโมงสอนนั้น ครูควรหาทางสั่งสอนพระวจนะของพระเจ้าให้แก่นักเรียนมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เรื่องราวอื่นใดที่ไม่สำคัญควรตัดทิ้งให้หมด จงอย่าให้การอันไร้สาระมาแย่งชิง “เวลา” สอนพระวจนะของพระเจ้าได้ เพราะจะทำให้จิตใจของนักเรียนไขว้เขว และการสอนไม่เกิดผลเท่าที่ควร

ง. ประพฤติตัว ให้เป็นตัวอย่างที่ดีแก่นักเรียน โดยปกติแล้ว เด็ก ๆ มักจะเลียนแบบจากผู้ใหญ่ไม่ว่าผู้ใหญ่จะทำอะไร ถูกหรือผิด ดีหรือชั่วอย่างไร เด็กก็มักจะทำตาม ดังนั้นครูหรือบิดาทุกคนจึงควรเป็นแบบอย่างอันดีงาม แก่นักเรียนของตนในทุกด้าน นับตั้งแต่การวางตัวในการสอน การเอาใจใส่ดูแลนักเรียน การให้ความยุติธรรม ไม่ลำเอียง หรือเลือกที่รักมักที่ชัง ความสุภาพเรียบร้อยอ่อนหวาน ความขยันหมั่นเพียรในการทำงาน การเคร่งครัดในการไปโบสถ์ การเป็นพยาน เป็นผู้นำการประชุมการท่องจำ

ข้อพระธรรม การให้ความร่วมมือกับผู้อื่น ฯลฯ ครูจะต้องปฏิบัติให้เคร่งครัด อย่าละเลยเพิกเฉยเป็นอันตรายเพราะจะเป็นเหตุให้นักเรียนเข้าใจผิดและกระทำตาม ซึ่งจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่โรงเรียนรวีวารศึกษาและคริสตจักรได้

จ. นมัสการพระเจ้าร่วมกับนักเรียน ในการประชุม (ก่อนแยกชั้นเรียน) ในการประชุมก่อนแยกชั้นเรียนครูควรเข้าประชุมร่วมกับนักเรียนทุกครั้ง ต้องแสดงให้นักเรียนเห็นถึงความสำคัญของการประชุม และสำรวจกิจกรรมรายทให้ดีที่สุด สำแดงความเคารพพระเจ้าอย่างแท้จริงและต้องระลึกเสมอว่า โบสถ์เป็นที่ประทับของพระเจ้าจึงไม่กระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดอันเป็นการไม่บังควร ในที่ประชุม นมัสการเป็นอันตราย การประพฤติอันเป็นแบบอย่างผิดของครูนี้แหละ จะโน้มน้าวจิตใจของนักเรียน ให้มีความศรัทธายึดมั่นในพระเจ้า และเชื่อฟังคำสั่งสอนของครูยิ่งขึ้น

ฉ. หนุนน้ำใจของนักเรียน ให้มีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติพระเจ้า การที่ครูคอยเอาใจใส่ต่อนักเรียนหนุนน้ำใจของพวกเขาอยู่เสมอ นั้น ย่อมเป็นทางที่สามารถเปลี่ยนจิตใจของนักเรียนให้เชื่อพระคริสต์ และกลายเป็นคนที่มีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติพระเจ้าเช่นเดียวกัน สาเหตุประการหนึ่งที่นักเรียนไม่มาเรียนในวันอาทิตย์ หรือเรียนบ้างหยุดบ้างก็คือความผิดพลาดของครู ในการที่ละเลยไม่เอาใจใส่ต่อนักเรียน ขาดการหนุนน้ำใจ และหล่อเลี้ยงจิตวิญญาณของนักเรียนนั่นเอง

ช. นำนักเรียนให้มาเชื่อพระเยซูคริสต์เจ้า เนื่องจากการนำวิญญาณมาหาพระคริสต์ เป็นหน้าที่สำคัญที่สุดของคริสเตียน ดังนั้นครูรวีวารศึกษาทุกคนจึงต้องมีหน้าที่รับผิดชอบต่อการนำวิญญาณของนักเรียนให้หันมาหาพระคริสต์คู่เคียงกับศิษยาภิบาล ซึ่งจะต้องดูแลรับผิดชอบต่อวิญญาณของสมาชิกคริสตจักรนั่นเอง ถ้าครูผิดพลาดในเรื่องนี้ การสอนก็ไม่เกิดประโยชน์แต่อย่างใด

ซ. การประพฤติตน ให้เป็นที่ประทับใจของนักเรียน การประพฤติตนให้เป็นที่ประทับใจของนักเรียน นับเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง ในการจูงใจนักเรียนให้สนใจศึกษาต่อ การเรียน ในโรงเรียนรวีวารศึกษา เพราะจากผลของการสำรวจปรากฏว่า นักเรียนที่เลิกเรียนในโรงเรียนรวีวารศึกษาเมื่อเติบโตขึ้นเป็นหนุ่มสาว มีจำนวนถึงเจ็ดสิบเปอร์เซ็นต์ หากว่าท่านรับผิดชอบต่อหน้าที่การงานของท่านอย่างเต็มที่ พยายามติดตามนักเรียนอยู่เสมอ และปฏิบัติตนให้เป็นที่ประทับใจของนักเรียนตลอดเวลาแล้ว เชื่อว่าเรื่องราวเช่นนี้คงไม่เกิดขึ้นในชั้น และโรงเรียนรวีวารศึกษาของท่านอย่างแน่นอน

3. การรับผิดชอบต่อคริสตจักร

เนื่องจากคริสตจักรและโรงเรียนรวีวารศึกษา มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน จะแบ่งแยกงานของโรงเรียนรวีวารศึกษา และคริสตจักรเป็นคนละส่วน และคิดจะทำให้โรงเรียนรวีวารศึกษาเจริญก้าวหน้าโดยไม่ยอมร่วมมือกับคริสตจักรเลยนั้น ย่อมเป็นไปได้จะนั้นครูรวีวารศึกษาทุกคน จึงต้องสอดคล้องให้ความร่วมมือช่วยเหลือคริสตจักรให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ไม่ว่า

จะเป็นงานเล็กน้อย หรืองานหนักเพียงใด เพื่อจรรโลงและสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าให้แก่โรงเรียน และคริสตจักร เพราะโรงเรียนรวีวารศึกษา และคริสตจักรจะเข้มแข็งยั่งยืนวัฒนาถาวรอยู่ได้ ก็ขึ้นอยู่กับความร่วมมือของครู และผู้ที่เกี่ยวข้องนี้เอง หากครูพากันเพิกเฉย เห็นแก่ตัว ไม่นำพาต่อภาระหน้าที่การงานของตน โรงเรียนและคริสตจักร ก็จะไม่เจริญก้าวหน้า มีแต่จะคงที่หรือมีจะนั้นก็เสื่อมลง ครูทุกคน จึงควรกระตือรือร้นขยันขันแข็ง รับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนให้ดี จงกระทำทุกสิ่งซึ่งจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อคริสตจักรและยึดถือคำสั่งสอนของพระเยซูคริสต์ซึ่งว่า “อย่าให้ผู้ใดหมิ่นประมาทความ หุ่นแน่นของท่าน แต่จงเป็นแบบแก่คนทั้งปวงที่เชื่อ ในทางวาจา การประพฤติความรักความเชื่อ และความบริสุทธิ์” (1 ทิโมธี 4:12) เป็นหลักชีวิต การเป็นครูของท่าน ย่อมเป็นจุดสนใจที่ผู้อื่นพึงเล็งให้ความ สนใจอยู่เสมอ ฉะนั้นควรกระทำตนให้เป็นตัวอย่างที่ดีแก่นักเรียน และคนทั่วไป ทั้งต่อหน้าและลับหลัง เพื่อว่าพวกเขาจะได้ยึดถือปฏิบัติตาม เพื่อจะได้ช่วยกันพัฒนากิจการของโรงเรียนและ คริสตจักร ให้เจริญก้าวหน้าต่อไปจงเริ่มตั้งแต่หน้าที่เล็ก ๆ น้อย ๆ เป็นต้นไป เช่นการไปโบสถ์อย่างสม่ำเสมอ การถวายทรัพย์ การรับผิดชอบในการประชุมอธิษฐาน การประชุมฟื้นฟู ฯลฯ อนึ่งนอกจาก การกระทำของท่าน จะเป็นตัวอย่างที่ดีสำหรับคนอื่นแล้ว ยังเป็นการหล่อเลี้ยงจิตวิญญาณของท่าน โดยตรงอีกด้วย

4. การรับผิดชอบต่อโรงเรียนรวีวารศึกษา

ในข้อ 3 ที่แล้ว ได้กล่าวถึงการรับผิดชอบต่อโรงเรียนรวีวารศึกษามาบ้างแล้ว แต่ก็เป็นการกล่าวรวม ๆ อันเป็นลักษณะภายนอกโดยทั่วไป แต่ในข้อนี้จะไม่แบ่งแยกหน้าที่การดำเนินงานของครู ภายในโรงเรียนรวีวารศึกษาโดยเฉพาะ

การที่ครูจะสามารถดำเนินการงานของโรงเรียนรวีวารศึกษา ให้ได้ผลดีนั้นจำต้องรู้ถึงนโยบาย โครงการ และระเบียบแบบแผนของโรงเรียนนั้น ให้ถ่องแท้เสียก่อน สิ่งที่ท่านควรรู้ เกี่ยวกับการ รับผิดชอบของท่าน ต่อโรงเรียนรวีวารศึกษามีดังต่อไปนี้

ก. ผู้ร่วมงานกับท่าน ท่านจะต้องรู้ว่าการงานของท่านเกี่ยวข้องกับแผนกใดบ้าง ในแผนกนั้นมี กี่คน ใครบ้างสิทธิของท่านเกี่ยวกับแผนกนั้นมีมากน้อยเพียงใด เพื่อว่าการติดต่อประสานงานจะได้ เป็นไปอย่างถูกต้อง และจะได้ใช้สิทธิท่าน ในการสร้างความเจริญให้แก่โรงเรียนอย่างเต็มที่ เป็นต้นว่า การเสนอข้อคิดเห็น การลงมติเลือกผู้นำ หรือการประชุมอื่น ๆ ครูที่สนใจต่อกิจการของส่วนรวม ขาด การประสานกับผู้อื่น ไม่รู้จักใช้สิทธิของตนให้เหมาะสมย่อมไม่สามารถก่อให้เกิดประโยชน์อันใด แก่ โรงเรียนรวีวารศึกษาได้เลย

ข. การแต่งตั้งของท่าน งานสอนในโรงเรียนรวีวารศึกษา เป็นงานที่ส่งผลให้ท่านได้รับความสุข ยั่งยืนเป็นนิตย์ ฉะนั้นท่านจะถือว่าเป็นงานที่ไม่สำคัญไม่ได้เป็นอันขาด ท่านจะต้องตระหนักใน

ความสำคัญ ของการที่ท่านได้รับแต่งตั้ง ให้เป็นครูวิวารศึกษาให้มาก การแต่งตั้งครูอาจกระทำใหม่ทุก ๆ ปี การที่ท่านจะมีโอกาสเป็นครูวิวารศึกษาอีกต่อไปหรือไม่ ขึ้นอยู่กับการพิจารณาความสามารถ และความเหมาะสมของท่าน มิใช่ถือเอาระยะเวลาอันยาวนานที่ท่านสอนมาเป็นบรรทัดฐานในการแต่งตั้ง หากท่านสอนดีก็จะมีโอกาสได้รับแต่งตั้งในปีต่อไปอีก ระยะเวลาการสอนอันเนิ่นนานที่ท่านได้รับการแต่งตั้ง ย่อมหมายถึงความไว้วางใจในหน้าที่ซึ่งพระเจ้าประทานให้แก่ท่าน จงเชื่อวางใจในพระองค์และมอบอนาคตไว้กับพระองค์ จงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ ด้วยความเสียสละ ภายใต้การทรงนำของพระองค์เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นหลักสำคัญ ในการยกระดับมาตรฐาน โรงเรียนวิวารศึกษาของท่านให้สูงขึ้น

ค. การร่วมมือของท่าน ในโรงเรียนวิวารศึกษาแต่ละแห่ง ย่อมมีครูหรือผู้ร่วมรับผิดชอบหลายคน ฉะนั้นท่านจึงควรให้ความร่วมมือช่วยเหลือแบ่งภาระ ซึ่งกันและกัน เคารพในสิทธิและหน้าที่ซึ่งกันและกัน อธิษฐานเพื่อและหนุนน้ำใจซึ่งกันและกัน การหนุนน้ำใจนี้เป็นสิ่งสำคัญมาก นอกจากจะเป็นเครื่องยึดเหนี่ยว ระหว่างเพื่อนร่วมงานของท่าน ยังเป็นประโยชน์ในการสอนอย่างยิ่งอีกด้วยอย่างไรก็ตาม อันตรายอย่างหนึ่งซึ่งท่านและครูทุกคนควรหลีกเลี่ยงให้มากที่สุด ก็คืออย่าทำให้นักเรียนสนใจในตัวท่านแต่อย่างเดียว จนกระทั่งลืมนสนใจต่อกิจการและโครงการต่าง ๆ ของโรงเรียน ครูที่แท้จริงย่อมจะไม่ทำเช่นนั้น แต่จะต้องช่วยกันสร้างสรรค์นักเรียนให้มีความเข้มแข็งฝ่ายจิตวิญญาณมีความกระตือรือร้นต่อกิจการทั้งหมดของคริสตจักร

ง. การเตรียมตัวของท่าน นอกเหนือจากการเตรียมตัวในด้านเตรียมการสอน ดังได้กล่าวมาแล้วในบทอื่น ๆ สิ่งที่ท่านจะต้องเตรียมตัวเพิ่มขึ้นอีก เพื่อให้การงานทุกอย่างดำเนินไปอย่างเรียบร้อย และมีสมรรถภาพก็คือ

(1) การประชุมผู้ร่วมงาน ควรจัดให้มีการประชุมระหว่างครูและผู้ร่วมงานทุกฝ่ายเป็นประจำอย่างน้อยเดือนละครั้ง เพื่อร่วมกันจัดแผนการของโรงเรียน ทำความเข้าใจในปัญหาต่าง ๆ เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ

(2) การอบรมครู เป็นความจริงที่ว่าครูมีความรู้ย่อมมีสมรรถภาพในการทำงาน และเป็นที่ยอมรับของโรงเรียนวิวารศึกษาทุกแห่ง หากคริสตจักรของท่านหรือคริสตจักรในบริเวณข้างเคียงจัดให้มีการอบรมครูขึ้น ก็ควรเข้ารับการอบรมด้วยเพื่อให้ความรอบรู้ยิ่งขึ้น จะได้นำเอาข้อคิดเห็นและความรู้ที่ได้รับมานั้น ไปสอนนักเรียนและรับใช้พระเจ้าในด้านอื่น ๆ ให้เกิดผลเต็มที่ เพราะการปรับปรุงตัวเองให้เป็นครูที่ดีที่สุดนั้น ไปสอนนักเรียนและรับใช้พระเจ้าในด้านอื่น ๆ ให้เกิดผลอย่างเต็มที่ เพราะการปรับปรุงตัวเองให้เป็นครูที่ดีที่สุดนั้น เป็นหน้าที่รับผิดชอบของท่านต่อพระเจ้าโดยตรง

จ. เครื่องมือของท่าน โดยปกติแล้วไม่ว่าการทำงานประเภทใด ๆ ก็ตามต้องอาศัยเครื่องมือ ทั้งสิ้น หากปราศจากอุปกรณ์หรือเครื่องมือเสียแล้ว จะไม่สามารถดำเนินงานได้เลย เป็นต้นว่า ถ้าท่าน ต้องการขับรถจะเพื่อไปติดต่อราชการงาน หรือท่องเที่ยวก็ตาม ท่านก็ต้องมีรถยนต์ มีน้ำมันมีทุกอย่าง พร้อม จะขาดสิ่งหนึ่งไม่ได้ หากมีรถแต่ไม่มีน้ำมันเชื้อเพลิงก็เล่นไม่ได้ หรือมีแต่ตัวถึงรถยนต์ แม้จะมี น้ำมันแต่ไม่มีเครื่องยนต์ ไม่มีล้อรถ มันก็ไม่อาจเล่นไปได้ การเป็นครูก็เช่นเดียวกัน หากมีแต่ตัวเปล่า แต่ขาดเครื่องมือ เครื่องมือ ก็ทำการสอนไม่ได้ดี เพราะขาดสื่อกลางในการที่จะทำให้นักเรียนเข้าใจ เครื่องมือของครูมีด้วยกันหลายอย่างแต่พอจะแยกเป็นสังเขปได้สองประเภท ดังนี้

(1) เครื่องมือสำหรับบันทึกรายการต่าง ๆ ได้แก่สมุด ปากกา ปากกาลูกกลิ้ง ดินสอ ฯลฯ สำหรับ จดรายชื่อนักเรียน รายชื่อและที่อยู่ของผู้ที่เราได้นำมาหาพระเจ้า สมุดบันทึกเป็นเพียงเครื่องช่วยความจำ เพื่อให้ท่านสามารถปฏิบัติพระเจ้าได้อย่างถูกต้องโดยไม่หลงสับสน และเป็นสถิติสำหรับเปรียบเทียบ ความเจริญฝ่ายวิญญาณจิตของบุคคล ที่อยู่ในความรับผิดชอบท่านเท่านั้น รายชื่อนักเรียนหรือสมาชิก ต่างๆ ที่ท่านได้บันทึกเอาไว้ ท่านจะต้องติดตามแสวงหา และนำมาหาพระเจ้าอย่างสุดความสามารถ อย่าได้ลบชื่อของเขาส่งออกจกสมุดบันทึกของท่าน โดยการปล่อยปละละเลยไม่ยอมติดตามพวกเขา เพราะถ้าท่านทำเช่นนั้น ก็เท่ากับท่านกำลังลบชื่อของเขาเหล่านั้น ออกจากสมุดทะเบียนประจำชีพบน สวรรค์ เมื่อชื่อสมุดบันทึกแล้ว ก็จงใช้ให้เป็นประโยชน์ อย่าเก็บไว้เฉย ๆ เพราะจะไม่ทำให้เกิดคุณค่า อะไรขึ้นเลย นอกจากการเยี่ยมเยียนคนเหล่านั้นแล้วก็จงอธิษฐานเพื่อเขาเป็นประจำอีกด้วย

(2) บทเรียนและอุปกรณ์การสอน โรงเรียนรวีวารศึกษาบางแห่ง มีคณะกรรมการฝ่ายวิชาการ อยู่ด้วย มีหน้าที่วิจัยผลงาน และเลือกหลักสูตร จัดเตรียมคู่มือครูและอุปกรณ์การสอนต่าง ๆ เนื่องจาก โรงเรียนรวีวารศึกษาเป็นโรงเรียนพระคริสตธรรม เป็นสถาบันสอนพระวจนะของพระเจ้าให้แก่ ประชาชนทุกวัยโดยตรง จึงต้องมีความพิถีพิถันอย่างยิ่ง ซึ่งท่านต้องปฏิบัติตาม โครงการที่ได้รับ มอบหมายโดยเคร่งครัด จะเลือกสอนเอาตามใจชอบของท่านเองนั้นหาได้ไม่

อนึ่งอุปกรณ์เครื่องใช้สอยในการสอนต่าง ๆ นั้น เป็นของโรงเรียน ท่านจะต้องเปิดโอกาสให้ ทุกชั้นเรียนหมุนเวียนหยิบยืมใช้ อย่าสงวนไว้เป็นสิทธิของท่านเป็นอันขาด เพราะเป็นสมบัติของพระเจ้ามีใช้ของส่วนตัวท่าน และต้องช่วยกันดูแลรักษาอุปกรณ์เหล่านั้นไว้ให้อยู่ในสภาพที่ดีคงทนที่สุดเท่าที่จะทำได้ และถึงแม้ว่าท่านจะมีอุปกรณ์การสอนเป็นของตัวเองก็ควรจะต้องเผื่อแผ่ให้ชั้นอื่น ได้หยิบยืมบ้าง เพื่อประโยชน์ส่วนรวม ครุบางคนมีนิสัยไม่ดีมีความเห็นแก่ตัวมากเกินไปถือสิทธิ์ว่าทุก สิ่งในชั้นเป็นของเขาเอง แม้ผู้อำนวยการ โรงเรียนหรือผู้ปกครองคริสตจักร จะสั่งย้ายเขาไปสอนที่ โรงเรียนรวีวารศึกษาแห่งอื่น หรือสอนชั้นอื่นเขาก็ไม่ยอมไปกลัวว่าจะไปได้รับความสะดวกสบายบ้าง กลัวว่าผู้ที่มาสอนแทนจะดีเกินเกินไปบ้าง อุปนิสัยอันน่าอับยศอดสูเช่นนี้ไม่ควรจะมีอยู่ในครูรวีวาร

ศึกษา เพราะเราทำงานเพื่อพระเจ้าไม่ใช่ส่วนตัว ฉะนั้นไม่ว่าพระองค์จะทรงเรียกเราไป ณ ที่ใดเราก็ต้องไป ไม่ควรดื้อแพ่งเกียจฉลอน หากท่านเป็นครูที่แท้จริง ถวายตัวเป็นผู้รับใช้พระเจ้าอย่างสุดจิตสุดใจแล้ว ท่านจะรู้สึกหนักใจในการรับผิดชอบภาระหน้าที่ของท่านเลยดังจะเห็นได้จากข้อพระธรรมซึ่งว่า “เหตุฉะนั้นคุณก่อนพี่น้องทั้งหลาย โดยเห็นแก่ความเมตตาคุณของพระเจ้า ข้าพเจ้าจึงวิงวอนท่านทั้งหลาย ให้ถวายตัวแก่พระองค์เป็นเครื่องบูชาอันมีชีวิตอยู่ อับบริสุทธิ และเป็นที่ยอมรับพระทัยพระเจ้า ซึ่งเป็นการปฏิบัติสมกับฝ่ายวิญญาณจิตของท่านทั้งหลาย” (โรม 12:1)

สรุป

1. หน้าที่ของครูวิวารศึกษาประการแรก ก็คือ จะต้องมีความรับผิดชอบต่อพระเจ้า การที่ท่านเป็นครูโรงเรียนรวีวารศึกษานั้น จะต้องมาจากความรู้สึกในใจของท่านว่าพระเจ้าได้เลือกให้ท่านปฏิบัติหน้าที่นี้โดยตรง
2. เป็นหน้าที่รับผิดชอบของครูแต่ละคน ที่จะต้องรู้ถึงความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนรวีวารศึกษา กับคริสตจักรและนำให้นักเรียนมีส่วนร่วม ในกิจการงานทุกอย่างของคริสตจักรอย่างใกล้ชิด
3. ผู้ร่วมงานของโรงเรียนรวีวารศึกษาทุกอย่าง ควรจะเข้าใจถึงกิจการทุกอย่างของโรงเรียนรวีวารศึกษา เพื่อจะสามารถช่วยให้กิจการต่าง ๆ ดีรอบคอบและสมบูรณ์

ข้อควรคิด

จงปรึกษาหารือกับผู้ร่วมงานกับท่าน (หรือนักเรียนซึ่งเตรียมตัวที่จะเป็นครู) กำหนดหน้าที่รับผิดชอบของครูที่มีต่อโรงเรียนรวีวารศึกษา และคริสตจักรว่า มีอย่างน้อยเพียงใดแล้วถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด

บทที่เก้า การนำนักเรียนในชั้นของท่านให้มาเชื่อฟังพระเยซูคริสต์

มารกาเร็ต สแกลตเตอร์ ได้เล่าประสบการณ์ของเธอไว้ในหนังสือเล่มหนึ่ง ซึ่งเธอเป็นผู้เขียนเอง ตอนหนึ่งมีใจความว่า เธอได้เห็นเด็กวัยรุ่นกลุ่มหนึ่งเล่นน้ำอยู่ที่ชายฝั่งทะเลแห่งหนึ่ง ขณะที่เด็กกลุ่มนั้นกำลังเพลิดเพลินอยู่กับการโต้คลื่นอยู่นั่นเอง กระแสน้ำได้พัดเด็กหญิงคนหนึ่งจมหายไป เด็กผู้นั้นได้ร้องขอความช่วยเหลือจนสุดเสียงแต่ไม่มีผู้ใดสามารถช่วยเธอได้เลย กว่าจะช่วยกันนำเธอขึ้นฝั่งได้ ก็ดูประหนึ่งว่าเธอจะหาชีวิตไปแล้ว เด็ก ๆ กลุ่มนั้นต่างรู้สึกเสียใจมากที่ไม่อาจช่วยเธอได้ ขณะนั้นนางพยาบาลผู้หนึ่งได้ประสบเหตุเข้าโดยบังเอิญ จึงได้ช่วยกันแก้ไขให้เธอฟื้นสติขึ้นมาได้ ครั้นเมื่อนายแพทย์มาถึง เขาได้จับชีพจรและตรวจอาการของเด็กหญิงคนนั้นแล้ว จึงกล่าวสรรเสริญนางพยาบาลผู้นั้นว่า “คุณเป็นคนที่เหมาะสมแก่การยกย่องโดยแท้ ชีวิตของเด็กหญิงผู้นี้รอดมาได้ ก็เพราะความรู้ในวิชาปฐมพยาบาลของคุณนั่นเอง ถ้าไม่ได้คุณแล้ว เด็กคนนี้ก็คงไม่มีโอกาสดูโลกต่อไปอย่างแน่นอน”

คุณเถิดแม้การช่วยชีวิตอันเป็นเพียงกายฝ่ายโลก ยังน่ายกย่องสรรเสริญเพียงนี้ ลองคิดดูเถิดว่าการช่วยวิญญาณจิตของมนุษย์ ให้มาหาพระเจ้าผู้ทรงสร้างขึ้นนั้นจะมีคุณค่า และน่าสรรเสริญมากเพียงใด การนำวิญญาณของนักเรียนให้รับความรอด เป็นหน้าที่สำคัญที่สุดซึ่งพระเจ้าได้ทรงบัญชาให้ครูกระทำ แม้จะเป็นการลำบากเพียงใดก็ต้องพยายาม อย่าได้ท้อถอยเป็นอันขาด สุภายิตตินตอนหนึ่งมีใจความว่า “การเดินทางไกลเป็นพัน ๆ ไมล์ ก็ต้องเริ่มต้นด้วยการเดินทีละก้าว” ข้อนี้เป็นความจริงที่ไม่มีใครอาจคัดค้านได้ ความเพียรอดทน ค่อย ๆ ทำไปทีละขั้น โดยไม่ท้อถอย จะทำให้เราประสบผลสำเร็จได้ในที่สุด บันไดที่ครูจะช่วยให้ นักเรียนได้รับความรอดมีเป็นขั้น ๆ ดังนี้

1. การนำนักเรียนให้ตัดสินใจรับเอาพระคริสต์
2. การนำนักเรียนให้กระทำตามที่ได้ตัดสินใจนั้น
3. การนำนักเรียนให้เชื่อฟังทำตามพระบัญชา ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ จนกระทั่งเจริญวัฒนาขึ้นเป็นผู้ใหญ่ในพระคริสต์ (ข้อนี้แหละที่เป็นเป้าหมายสูงสุดแห่งการศึกษาของคริสเตียน) แม้ว่าท่านจะมีโอกาสสั่งสอนนักเรียนให้เจริญวัฒนาขึ้นเป็นผู้ใหญ่ในพระคริสต์ได้เพียงไม่กี่ขั้นก็ตามแต่ละขั้นที่ท่านสั่งสอนเขานั้น ล้วนเป็นรากฐานสำคัญในอันที่จะช่วยพวกเขา ให้ก้าวหน้าไปถึงจุดหมายปลายทางทั้งสิ้น

1. การนำนักเรียน ให้ตัดสินใจรับเอาพระคริสต์

มีข้อพระธรรมข้อหนึ่ง ซึ่งครูวิวารศึกษามักยึดถือเป็นหลัก ในการสั่งสอนเด็กคือ “จงฝึกสอนเด็กให้ประพฤติตามทางที่ควรประพฤตินั้น และเมื่อแก่ชราแล้ว เขาจะไม่เดินห่างจากทางนั้น (สุภายิต 22:6) แต่ก็มีครูเป็นจำนวนไม่น้อยที่ไม่เข้าใจความหมาย ของพระธรรมข้อนี้อย่างถ่องแท้

กล่าวคือมักจะเร่งรัดกะเกณฑ์ให้เด็กรับรู้ข้อพระคริสตธรรม ตามความประสงค์ของครูมากเกินไป โดยไม่คำนึงว่าสติปัญญาอันสมองของเด็กจะรับได้ขนาดไหน มีความเข้าใจในคำสอนของครูมากน้อยเพียงใด การบังคับกะเกณฑ์จนเกินสติปัญญาที่นักเรียนจะรับไว้ได้เช่นนี้ นับว่าเป็นการสอนที่ผิดพลาดอย่างยิ่ง การที่ครูจะสอนให้เกิดผลได้นั้น ต้องกระทำภายใต้การทรงนำของพระเจ้า ค่อย ๆ ดำเนินไปที่ละขั้น จนนักเรียนเจริญวัฒนาขึ้น โดยสมบูรณ์ในพระคริสต์ มิใช่กระทำไปตามอำเภอใจของครูเอง

การสอนแบบก้าวกระโดดที่ปราศจากแบบแผน เช่นนั้น นอกจากจะไม่ก่อให้เกิดประโยชน์แต่อย่างใดแล้ว ยังเป็นการบั่นทอนจิตใจของนักเรียน ซึ่งเป็นผลเสียต่อโครงการของพระเจ้าอย่างใหญ่หลวง อนึ่งเวลาที่ครูได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบในชั้นเรียน ไม่ว่าจะเป็นอย่างใดก็ตาม จะต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความขยันขันแข็งเต็มสติกำลัง อย่าให้อดอยเกียจจนเลื่อยชั้นเช่นว่าไม่ชอบชั้นนี้ ไม่ชอบชั้นโน้น ไม่อยากสอนเด็กเล็ก ๆ ต้องการสอนแต่ชั้นผู้ใหญ่ หรือชั้นเด็ก ที่โตแล้ว ดังนี้ เป็นต้น

หากท่านทำหน้าที่ของท่านด้วยความวิริยะอุตสาหอย่างจริงจัง ภายใต้การทรงนำของพระเจ้าแล้ว ก็จะไม่มีปัญหาอะไรเกิดขึ้นเลย โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากท่านได้รับมอบหมายให้ดูแลรับผิดชอบชั้นเด็กเล็ก ๆ ด้วยแล้ว ก็จงภูมิใจเถิด เพราะนั่นแสดงให้เห็นว่า พระเจ้าทรงวางใจในตัวท่าน จึงได้ทรงมอบหมายให้ท่าน วางรากฐานแห่งความเชื่อที่มั่นคง ลงในจิตใจของเด็ก ๆ ที่ไร้เดียงสา จัดโครงการอนาคตที่รุ่งเรืองให้แก่พวกเขา เป็นหน้าที่ ที่ท่านควรภูมิใจ ไม่ควรรังเกียจเคียดจัญท์ว่าจะสอนไม่รู้เรื่อง ต้องสอนเด็กโต ๆ จึงจะได้ผลผู้เชี่ยวชาญจิตวิทยาท่านหนึ่งได้กล่าวว่า เด็ก ๆ เริ่มมีความคิดเห็นและแสดงออกซึ่งนิสัยใจคอของตนเอง เมื่อมีอายุได้เพียง 3 ขวบ ฉะนั้นถ้าท่านไม่ยอมขัดเกลานิสัยของเด็ก ๆ ที่ไร้เดียงสาเสียตั้งแต่วันนี้แล้ว ท่านจะรอให้ถึงวันไหน ท่านจะรอไปจนกว่าเขาโต มีจิตใจที่พอกพูนไปด้วยความคิดอันชั่วร้ายของพญามารซาตานเสียก่อน เช่นนั้นหรือ มันมีสายเกินไปหรือ จงใคร่ครวญให้ดี แล้วรีบขจัดปัญหาเหล่านี้เสียตั้งแต่นั้น ๆ เพราะว่า “ระหว่างการเกิดของฝ่ายเนื้อหนังและการเกิดฝ่ายวิญญาณจิต ควรจะเชื่อมโยงติดต่อกัน ไม่ควรให้เสียเวลาไปแม้แต่วินาทีเดียว”

ไม่ว่าท่านจะสอนชั้นเด็กเล็ก ๆ หรือชั้นผู้ใหญ่ก็ตามเพื่อผลในการนำนักเรียนให้มาเชื่อพระคริสต์ ท่านจำต้องสำรวจตัวเองให้ถี่ถ้วนเสียก่อนว่า

ก. ท่านแสดงความรักของพระเจ้าหรือไม่ การสำแดงความรักของพระคริสต์เป็นสิ่งสำคัญมาก เป็นกุญแจดอกแรกที่ไขจิตใจของนักเรียน และคนทั่วไปให้เชื่อพระเจ้าถ้าชีวิตของท่านไม่เป็นแบบอย่างที่ดี ในการสำแดงความรักของพระคริสต์ให้ผู้อื่นประทับใจ และปฏิบัติตามแล้วก็ไม่มีความหวังที่จะดำเนินงานต่อไปได้ ข้อเตือนใจในปัญหานี้จะเห็นได้จากคำพูดของเฮนรี ครูมอนด์ ซึ่งได้กล่าวเป็นเชิงเตือนสติ ของผู้ที่สมัครไปประกาศในต่างประเทศว่า “ในการเผยแพร่ศาสนาในต่างประเทศนั้น ไม่มีอะไรที่ใหญ่ยิ่ง และมีอิทธิพลดังคุณค่าความสนใจ และสร้างความประทับใจให้แก่ชนชาตินั้น ได้ดีไปกว่า

การสำแดงความรักของพระเจ้า เพราะการสำแดงความรักของพระเจ้า เป็นภาษาสากลที่ทุกคนชาติสามารถเข้าใจได้ง่าย การเรียนภาษาท้องถิ่นของแต่ละประเทศที่ท่านจะไปนั้น จำต้องใช้เวลาแรมปี แต่การพูดด้วยการสำแดงความรักของพระเจ้านี้ ไม่จำเป็นต้องอาศัยเวลาเลย” ในฐานะที่ท่านเป็นคริสเตียนเป็นผู้ประกาศและเป็นครูวิวารศึกษา จึงควรตระหนักในความจริงข้อนี้ให้ดี

ข. ท่านดำรงชีวิต เพื่อพระคริสต์ อย่างจริงจังหรือไม่ การที่จะทำให้ให้นักเรียนเชื่อถือในคำสั่งสอนของท่านและสนิทในพระคริสต์ ท่านต้องดำเนินชีวิตของท่านเพื่อพระคริสต์อย่างแท้จริง กระทำทุกสิ่งทุกอย่างให้พวกเขาเห็นจริงตามคำสั่งสอนของท่าน เพื่อเร่งเร้าให้เขาปฏิบัติตาม หากท่านไม่ปฏิบัติตาม ไม่เป็นแบบอย่างอันดีงามของพวกเขาถือว่าเป็นปฏิบัติอย่างหละหลวมครึ่ง ๆ กลาง ๆ แล้ว ก็ไม่ผิดอะไรกับท่าน โทกหมคเต้จต่อพวกเขา นักเรียนและบรรดาผู้ที่ท่านแสวงหา จะยอมเชื่อและทำตามก็แต่ในสิ่งที่สามารถนำมาปฏิบัติได้เท่านั้น ในเมื่อท่านเองเป็นผู้แนะนำพวกเขาแต่ท่านยังไม่สามารถกระทำได้ เช่นนี้แล้ว จะทำให้เขาเชื่อท่านได้อย่างไร จงจำไว้ว่าการกระทำนั้นได้ผลหนักแน่น และมีอิทธิพลมากกว่าการพูดมากมายนัก ท่านได้สำรวจตัวเองและขอพระเจ้าทรงขจัดข้อบกพร่องนี้หรือยัง ถ้ายัง ก็จงรีบจัดการเสีย มิฉะนั้นการสอนของท่านก็จะไม่มีคุณค่าอะไรเลย

ค. ท่านมีความซื่อสัตย์ต่อพระเจ้า จริงหรือไม่การสอนและการดำรงชีวิตของท่าน ควรเป็นไปอย่างซื่อสัตย์ต่อพระเจ้า ทั้งในที่ลับและที่แจ้ง อย่าได้กระทำอย่างคนหน้าไหว้หลังหลอกเป็นอันขาด เด็กทั่ว ๆ ไปมักเกลือกกลั้วอยู่กับการมดเท็จอยู่แล้ว จึงยอมมีปฏิพานไหวพริบรู้เท่าทันว่า ใครเป็นคนซื่อสัตย์หรือคดโกง แต่อย่างไรก็ตามแม้ท่านจะสามารถโกหกอำพรางมนุษย์ด้วยกันได้ แต่ท่านจะอำพรางพระเจ้าไม่ได้เลย ความซื่อสัตย์เท่านั้นที่จะเป็นบ่อเกิดแห่งความศรัทธา และมีอิทธิพลเหนี่ยวนำสิ่งใด ๆ ได้ โดยเฉพาะการซื่อสัตย์ต่อพระเจ้า ย่อมมีอำนาจเหนือสิ่งอื่นใดถ้าท่านสามารถดำเนินชีวิตของท่าน ให้เป็นชีวิตแห่งชัยชนะมีความซื่อสัตย์ และเสียสละเพื่อพระเจ้าแห่งอย่างจริงจังแล้วท่านก็จะเป็นกำลังสำคัญยิ่ง ในการประกาศข่าวประเสริฐของพระเจ้า และนำนักเรียนให้ตัดสินใจรับเอาพระคริสต์เป็นพระผู้ช่วยได้โดยไม่ยากนัก

2. การนำนักเรียน ให้กระทำตามการตัดสินใจ

เมื่อท่านสามารถนำนักเรียนให้ตัดสินใจได้แล้ว ขั้นตอนต่อไป ก็คือการนำนักเรียนให้ทำตามที่เขาได้ตัดสินใจนั้นเพื่อรับเอาความรอด

คนส่วนใหญ่มักเข้าใจว่า เด็ก ๆ พร้อมทั้งจะรับความรอด ก็ต่อเมื่อมีอายุได้ 12 ขวบขึ้นไป แต่แท้จริงแล้วหาเป็นเช่นนั้นไม่ เด็กบางคนอาจจะรับเชื่อในพระคริสต์เมื่ออายุเพียง 6 ขวบเราไม่มีหลักเกณฑ์อันใดในการที่จะยึดถือเป็นมาตรฐานว่า เด็กอายุเท่าใดจึงพร้อมที่จะรับความรอดนอกจากจะถือว่าเมื่อใดเด็กรู้สึก สำนึกในความบาปของตนยอมรับพระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอด เมื่อนั้นเด็ก

จึงพร้อมที่จะรับความรอด แต่อย่างไรก็ตาม หากบิดามารดาผู้ปกครอง และครูผู้วางศิลาตัวแรกสามารถเตรียมเด็ก ๆ ให้รับพิศชอบด้วยตนเอง และครูผู้วางศิลาตัวแรกสามารถเตรียมเด็ก ๆ ให้รับพิศชอบด้วยตนเอง ให้เชื่อพระคริสต์ พร้อมที่จะบังเกิดใหม่รับความรอดได้ตั้งแต่อายุยังน้อย ก็ย่อมจะดีกว่าปล่อยให้ละเลยจนกระทั่งอายุมาก เพราะเป็นการปลุกฝังความรู้สึกที่ดีให้แก่เด็ก ทำให้เขา รู้ตัวว่าเป็นคนบาป รู้จักฟังพระเจ้าตั้งแต่เยาว์วัย

แม้ว่าเรื่องการบังเกิดใหม่ เป็นการปฏิบัติพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ภายในจิตใจของมนุษย์ แต่พระองค์ก็ยังจำเป็นต้องทรงใช้พระวจนะของพระองค์ (พระคริสตธรรมคัมภีร์) อยู่นั่นเอง (ยากอบ 1: 18; เปโตร 1:23-25; เอเฟซัส 6:17) ซึ่งเป็นหน้าที่ที่ครูผู้วางศิลาตัวแรกและผู้ปกครองจะต้องระมัดระวัง อย่าได้เร่งรัดหรือบีบบังคับเป็นอันขาดครูผู้ปกครองมีหน้าที่เพียงแต่สั่งสอนให้นักเรียนรู้พิศชอบการชำระจิตใจจนให้รู้ถึงความผูกพันระหว่างมนุษย์กับพระเจ้า ให้สำนึกในความผิดบาป สอนให้เชื่อพระเจ้า ส่วนการตัดสินใจนั้นเป็นเรื่องของนักเรียนเอง ครูไม่ควรบีบบังคับ เพราะเรื่องความเชื่อ การบังเกิดใหม่ และการรับความรอด เป็นกิจการฝ่ายจิตวิญญาณ ซึ่งทุกคนต้องรับเอาด้วยความสมัครใจของตนเองผู้หนึ่งผู้ใดจะกะเกณฑ์ให้รับเอานั้นหาได้ไม่ (ขอให้ดู ยอห์น 1:13; 3:5,6 ทิตัส 3:5 ประกอบ)

หากท่านต้องการให้นักเรียนของท่าน ได้รับความรอดก็จงอธิษฐานขอให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้า ใช้พระวจนะของพระองค์ เตรียมจิตใจนักเรียนให้พร้อมเพื่อรับสารภาพบาป และบังเกิดใหม่ อันเป็นรากฐานสำคัญเสียก่อนเกิด

การที่ท่านจะรู้ได้ว่าเมื่อใดนักเรียนของท่าน จึงพร้อมที่จะรับความรอดนั้น ไม่ใช่ปัญหายุ่งยากนัก เพราะขึ้นอยู่กับที่ท่านเตรียมตัวให้พร้อมเป็นสำคัญ ถ้าท่านทำสำเร็จเมื่อใด นักเรียนก็จะพร้อมเมื่อนั้น ท่านจะต้องเตรียมตัวให้พร้อมดังนี้

ก. ต้องรับการทรงนำ จากพระวิญญาณบริสุทธิ์การเตรียมตัวที่สำคัญที่สุดในการนำวิญญาณของมนุษย์ ให้ได้รับประสบการณ์ในการบังเกิดใหม่ ก็คือการเชื่อฟังทำตามพระบัญชาของพระเจ้า พระองค์ได้ตรัสสั่งไว้ว่า “จงประกอบด้วยพระวิญญาณ” โดยเหตุที่การนำวิญญาณให้เข้าสู่ชีวิตใหม่ในพระคริสตนั้น เป็นพระราชกิจของพระเจ้า ฉะนั้นท่านจึงต้องยอมให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงนำท่านและครอบครองทุกส่วนในร่างกายของท่าน ต่อไปนี้เห็นความสำคัญของการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่า มีความจำเป็นต่อท่านมากสักเพียงใด

(1) พระเยซูได้ตรัสไว้อย่างชัดเจนว่า การทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ มีความสำคัญและจำเป็นต่อการนำวิญญาณมาก โดยตรัสว่า “ท่านทั้งหลายจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดช เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์จะเสด็จมาเหนือท่านและท่านทั้งหลายจะเป็นพยานฝ่ายเรา...” (กิจการ 1:8)

(2) การที่ชีวิตของท่านเต็มบริบูรณ์ ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์นั้น เป็นสิ่งสำคัญยิ่ง เพราะว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์เพียงผู้เดียวเท่านั้น ที่จะนำท่านไปสู่ความจริงทั้งปวง (ยอห์น 16:13) สอนให้ท่านรู้จักผิดในทางที่ถูกที่ควร (ลูกา 12:12) เตือนท่านให้ระลึกถึงคำสั่งสอนของพระเยซูคริสต์ (ยอห์น 14:26) และสามารถนำท่านให้มีคำพูดที่ประกอบด้วยฤทธิ์อำนาจ (กิจการ 4:33)

(3) บรรดาอัครสาวกมิได้ลงมือปฏิบัติหน้าที่ ในการนำวิญญาณเลย จนกระทั่งพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จลงมาสวมทับเขาแล้ว นั่นแหละจึงได้เริ่มออกไปประกาศ แม้แต่พระเยซูเองก็เช่นเดียวกัน ก่อนที่พระองค์จะเริ่มปฏิบัติพระราชกิจ พระองค์ยังต้องได้รับการชโลมจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ การดำเนินงานของท่านจะไม่สัมฤทธิ์ผลเลย หากว่าท่านไม่ประกอบด้วยพระวิญญาณ

ข. ต้องทำความรู้จักกับนักเรียนเป็นรายบุคคล

ขั้นต่อไป ก็คือการทำความรู้จักกับนักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อให้รู้ถึงอุปนิสัยใจคอ ส่วนดี และส่วนเสียของนักเรียนแต่ละคน เพื่อว่าจะได้ทำการแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนได้อย่างถูกต้อง ถ้าท่านไม่ทำเช่นนี้ ก็ไม่ผิดอะไรกับว่า ท่านเป็นนายแพทย์รู้จักวิธีที่จะรักษาคนไข้ แต่ยังไม่ได้ตรวจคนไข้เลย เมื่อเป็นเช่นนั้น ก็ไม่สามารถใช้ยารักษาได้อย่างถูกต้อง ฉะนั้นการทำความรู้จักกับนักเรียนเป็นรายบุคคล จึงมีความสำคัญต่อการสอนของท่านมาก หากท่านปฏิบัติพระเจ้า ในด้านการนำวิญญาณด้วยความสัตย์ซื่อมานะพากเพียงอย่างจริงจัง เอาใจใส่ เชื่อฟัง และปฏิบัติตามคำแนะนำทุกอย่างที่กล่าวไว้ในหนังสือเล่มนี้แล้ว ท่านก็จะได้ชื่อว่าเป็นครูวิวารศึกษาที่แท้จริง ๆ เป็นกำลังสำคัญของคริสตจักร เป็นบุคคลที่วงการต่าง ๆ ต้องการ

ค. ต้องอธิษฐานเพื่อนักเรียน เป็นรายบุคคลเป็นประจำ

การเตรียมพร้อมประการที่สามของท่าน ได้แก่การอธิษฐาน นอกเหนือไปจากการอธิษฐานเพื่อเป็นส่วนรวมแล้ว ท่านจะต้องอธิษฐานเพื่อนักเรียนเป็นรายบุคคลอีกด้วยหากท่านอธิษฐานเพื่อนักเรียนของท่าน อย่างสม่ำเสมอเป็นประจำ การสอนของท่านจะกินความลึกซึ่งจับใจนักเรียนและให้ความอบอุ่นแก่นักเรียนมาก เหตุที่เป็นเช่นนี้ ก็เพราะการอธิษฐานเป็นกุญแจ ที่จะไขความรู้จากพระเจ้ามาสู่นักเรียน และเป็นทางผ่านในการทูลเสนอความต้องการของตัวท่านและนักเรียน ให้พระเจ้าทรงทราบนั่นเอง ถ้าท่านไม่อธิษฐานทูลเรื่องราวของนักเรียนต่อพระเจ้า และขอให้พระองค์ทรงนำท่าน ทรงเตรียมจิตใจของนักเรียนแล้ว ท่านจะไม่สามารถสอนนักเรียน ให้เข้าใจถึงเรื่องราวของพระเจ้าได้เลย ยกตัวอย่างง่าย ๆ เช่น สมมุติว่าท่านจะเดินทางไปต่างประเทศ ท่านก็ต้องขอหนังสือเดินทางจากกระทรวงการต่างประเทศ โดยความเห็นชอบหนังสือเดินทางจากกระทรวงการต่างประเทศ โดยความเห็นชอบของกรมตำรวจ แล้วก็จะต้องขออนุญาตต่อรัฐบาลของประเทศ ที่ท่านจะเดินทางไปโดยติดต่อผ่านทางสถานทูตของประเทศนั้น ๆ ให้เรียบร้อยทุกอย่างเสียก่อน แล้วจึงจะมีสิทธิ์เดินทางไปได้ หาก

ท่านไม่ติดต่อแจ้งความจำนงให้เขาทราบ เขาก็ยอมไม่ออกใบอนุญาตให้ท่าน แล้วท่านจะเดินทางไปได้อย่างไร หากความสะดวกสบายได้จากไหน กลับจะให้โทษเสียด้วยซ้ำไป

มร. แฟรงค์ จี. โคลแมน ผู้เชี่ยวชาญในการนำวิญญาณของเด็ก ได้ให้หลักสำหรับปฏิบัติในการรับเอาพระคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของแต่ละบุคคลไว้สามขั้นดังนี้

ขั้นแรกได้แก่ การไตร่ตรอง

ขั้นที่สอง การตัดสินใจ

ขั้นที่สาม การปฏิบัติตามที่ได้ตัดสินใจนั้น

ขอให้ท่านนำไปใช้ในชั้นเรียนของท่านให้เกิดผลเกิด

บันไดแห่งการรับเอาพระคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดมีเป็นขั้น ๆ ดังต่อไปนี้

1. ความต้องการของมนุษย์ โรม 3: 23 เยรมีย์ 17:9

2. ส่วนของพระเจ้า ยอห์น 3: 16 อีสยาห์ 53:6

3. ส่วนของพระคริสต์ 1 โครินธ์ 15: 3, 4; 1เปโตร 2:24

4. ส่วนของข้าพเจ้า ในการสำนึกความผิดบาป กิจการ 3: 19 อีสยาห์ 55:7 สุภาษิต 28:13 การรับเอาความรอดซึ่งพระเยซูได้ทรงซื้อไว้ด้วยพระโลหิตของพระองค์ โดยเชื่อว่า พระเจ้าทรงโปรดให้พระเยซูเสด็จมาสิ้นพระชนม์ เพื่อไถ่บาปของข้าพเจ้า ยอห์น 1:12 กิจการ 16:31 เอเฟซัส 2:8

5. ส่วนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ 2 โครินธ์ 5: 17 ทิตัส 3:5 โรม 8:16

ท่านจะต้องปฏิบัติตามหลักการ หรือบันไดแต่ละขั้นดังกล่าวมานี้ สอนให้นักเรียนของท่านเข้าใจอย่างแจ่มแจ้งจนเขาพร้อมที่จะปฏิบัติได้ด้วยตนเอง คำสอนหรือศัพท์ใด ๆ ที่ค่อนข้างยาก ท่านต้องอธิบายให้เขาเข้าใจอย่างละเอียดอย่าปล่อยให้ปัญหานั้นแก่นักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความสัมพันธ์ระหว่างพระภาคหนึ่ง ๆ แห่งตรีเอกานุภาพของพระเจ้า (เรื่องตรีเอกานุภาพนี้จะได้อธิบายอย่างละเอียดอีกครั้งอีกครั้งหนึ่งใน บทที่ 10) สำหรับคำอธิบายที่เช่นเดียวกัน จงสอนให้นักเรียนอธิบายแต่คำที่ง่าย ๆ เพื่อเป็นพื้นฐานเสียก่อน จนกว่านักเรียนจะมีความรู้แตกฉานพอสมควรแล้ว จึงสอนให้อธิบายแบบอื่น ๆ ต่อไป ค่อย ๆ ดำเนินเป็นขั้น ๆ อย่าทำให้นักเรียนสับสนเป็นอันขาด

แม้ว่าพระเจ้าจะทรงใช้ท่าน ให้นำนักเรียนมาเชื่อพระองค์ ด้วยวิธีการต่าง ๆ หลายแบบ แต่การรับผิดชอบของท่าน หากจำกัดอยู่เฉพาะแต่ในชั้นเรียนของท่านเท่านั้นไม่ จะต้องคลุ้มไปถึงการนำวิญญาณของคนอื่น ๆ ที่ไม่เชื่ออีกด้วย อนึ่งแม้ว่าครูวิวารศึกษาทุกคนจะต้องปฏิบัติหน้าที่การงานที่พระเจ้าทรงมอบหมายให้ ด้วยความสามารถของตนเองโดยไม่พึ่งพิงผู้ใด แต่ทั้งนี้มิได้หมายความว่าท่านจะต้องแยกตัวเองเป็นเอกเทศโดยไม่ประสานงานกับผู้อื่น ท่านจะต้องร่วมมือกับคริสตจักร และผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องทุกคนทุกวิถีทาง อย่างใกล้ชิด ไม่ว่าจะเป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การปรับปรุง

นโยบายของโรงเรียนและคริสตจักร การอธิษฐานเผื่อกันและกัน หรือด้านใด ๆ ก็ตาม เพื่อให้การนำ
วิญญาณมาหาพระเจ้ารอดหน้าไปอย่างไม่หยุดยั้ง (ขอให้อู 1 โครินธ์ 9: 22)

3. การนำนักเรียน ให้เจริญเติบโตจนกระทั่งเป็นผู้ใหญ่ในพระคริสต์

การที่ท่านสามารถนำนักเรียน ให้ได้รับความรอดนั้น นับว่าเป็นการกระทำที่ดีเยี่ยมแล้ว แต่นั่น
เป็นเพียงการเริ่มต้นในชีวิตคริสเตียนของนักเรียนเท่านั้น ท่านจะต้องช่วยนำวิญญาณของพวกเขาให้
เจริญพัฒนายิ่ง ๆ ขึ้นอีก จนกระทั่งเป็นผู้ใหญ่ในพระคริสต์

คำแนะนำสำหรับครูในการนำวิญญาณ

ท่านจะต้องปฏิบัติดังนี้

1. นำนักเรียนเป็นรายบุคคล (เพราะว่าความรอดเป็นสิ่งที่ต้องรับเอาเป็นส่วนตัว)
2. ต้องใช้พระคัมภีร์อยู่เสมอ ข้อพระคัมภีร์ใดที่ท่านเห็นว่า จำเป็นต้องใช้ก็ต้องท่องให้จำขึ้นใจ เพื่อ
จะอ้างอิงได้อย่างถูกต้อง และไม่ต้องเสียเวลาค้นหา ครูผู้วิเวกศึกษาและผู้นำวิญญาณทุก ๆ คน จะต้อง
ศึกษาค้นคว้าพระคัมภีร์ของตนให้ถี่ถ้วน และต้องรู้ว่าในการนำวิญญาณนั้น จำต้องใช้ข้อพระคัมภีร์
ใดบ้าง แต่ละข้อสัมพันธ์กับชีวิตความเป็นอยู่ของนักเรียนอย่างไร แล้วสอนให้นักเรียนเกิดความซาบซึ้ง
ในแต่ละข้อนั้น ๆ
3. อย่าใช้วิธีนำวิญญาณที่ซ้ำ ๆ ซาก ๆ
4. จงเน้นถึงพระเยซูคริสต์ และการสิ้นพระชนม์ของพระองค์ เพื่อไถ่บาปของมนุษย์ (เพราะการ
รับความรอดนั้น มิใช่เป็นการรับเอาวัตถุสิ่งของ หากแต่เป็นการรับเอาพระคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด)
5. พึงระวังในการใช้คำว่า “เดี๋ยวนี้ท่านได้รับความรอดแล้ว” เพราะเป็นหน้าที่ของพระวิญญาณ
ที่จะสำแดงให้นักเรียนรู้อเอง
6. จัดโอกาสต่อไปนี้ให้นักเรียนได้เป็นพยาน ว่าเขาได้รับเชื่อพระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้
รอดแล้ว
 - ก. เป็นพยานแก่นักเรียนทุกคน (ซึ่งอยู่ร่วมในเวลาที่ถูกวางตัวรับเอาพระคริสต์)
 - ข. เป็นพยานให้ศิษยาภิบาลฟัง
 - ค. เป็นพยานให้แก่เพื่อนนักเรียน ที่อยู่ระดับชั้นเดียวกันฟัง
 - ง. เป็นพยานในที่ประชุมของคริสตจักร เกี่ยวกับประสบการณ์ใหม่ในชีวิตของเขา การจัดให้
นักเรียนมีโอกาสเป็นพยานในที่ประชุมของคริสตจักรนี้ นับว่ามีประโยชน์มากครูควรจะต้องขอความ
ร่วมมือจากศิษยาภิบาล และเจ้าหน้าที่คริสตจักรจัดให้นักเรียนเป็นพยาน ในที่ชุมนุมเช่นนี้ทุกคนเพื่อ
เป็นการฝึกฝนเตรียมนักเรียนไว้ ให้พร้อมที่จะออกไปประกาศเป็นพยานในวันหน้าต่อไป

จ. เป็นพยานแก่ชาวโลก การเป็นพยานแก่ชาวโลกอาจกระทำได้หลายวิธีด้วยกัน ในการที่จะให้นักเรียนออกไปเป็นพยานแก่ชาวโลกนั้น ครูจะต้องหนุนน้ำใจให้นักเรียนรับศีลบัปติสมาเสียก่อนเพื่อให้นักเรียนทราบว่า เขาได้ฝังชีวิตของเขาไว้กับพระคริสต์แล้ว และได้ฟื้นขึ้นมาสู่ชีวิตใหม่ในพระองค์ การให้รับศีลบัปติสนี้เป็นการปฏิบัติตามคำสั่งสอนของพระเยซูคริสต์โดยตรง ดังจะเห็นได้จากพระธรรมมัทธิว 28: 19 ซึ่งว่า “เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงออกไปสั่งสอนชนทุกประเทศให้เป็นสาวก ให้รับบัปติสมาในนามแห่งพระบิดา และพระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์”

7. สนับสนุนนักเรียนของท่าน ให้ร่วมประชุมในคริสตจักรทุกโอกาส โดยอบรมสั่งสอนเป็นขั้น ๆ ดังต่อไปนี้

ก. สอนให้รู้จักความหมายของศีลมหาสนิท

ข. ถ้าคริสตจักรของท่านมีชั้นเรียน สำหรับคนที่เข้าเชื่อใหม่ที่ศิษยาภิบาลเป็นผู้สอน ก็จงสนับสนุนให้เขาก้าวขึ้นไปศึกษาในชั้นนั้น

ค. ถ้าไม่มีบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือมิตรสหายไปร่วมประชุมกับเขา ก็ขอให้ท่านไปนั่งเพื่อนให้ความอบอุ่นใจแก่เขา

ง. สอนให้เขารู้ถึงหน้าที่รับผิดชอบ ของสมาชิกคริสตจักร โดยละเอียดถี่ถ้วน ภายหลังจากที่นักเรียนได้รับศีลบัปติสมา และดำเนินชีวิตคริสเตียนอย่างแท้จริงแล้วควรจะให้สิทธิ์แก่เขา เข้าเป็นสมาชิกคริสตจักรได้อย่างสมบูรณ์ เด็กส่วนมากมักจะรอไปจนกว่าจะเป็นเยาวชนและสำแดงตัวเป็นคริสเตียนที่เข้มแข็งเสียก่อน ช่วงระยะเวลาดังกล่าวนี้ นับว่าเป็นระยะหัวเลี้ยวหัวต่อที่สำคัญมาก ครูจะต้องสอดส่องดูแลอย่างใกล้ชิด จนกว่าจะเห็นว่าพวกเขาเจริญวัฒนาขึ้นในพระคริสต์ จนเป็นผู้ใหญ่เต็มขนาดแล้ว จึงค่อยปล่อยให้เป็นอิสระ อย่าด่วนละทิ้งพวกเขาแต่เนิ่น ๆ มิฉะนั้นเขาอาจก้าวพลาดได้โดยง่าย

สรุป

1. การนำวิญญาณของนักเรียนในชั้นของท่าน ให้เชื่อพระคริสต์ มิได้มีความหมายเฉพาะเพียงแต่การตัดสินใจรับเอาพระคริสต์เท่านั้น แต่มีความหมายรวมไปถึงการนำนักเรียนพร้อมที่จะรับเอาพระเยซูจริง ๆ และนำไปเจริญก้าวหน้าในชีวิตคริสเตียน จนกระทั่งเป็นคริสเตียนที่สมบูรณ์ เป็นผู้ใหญ่ในพระคริสต์

2. การเกิดใหม่อย่างแท้จริงนั้น จะต้องพึ่งพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าเท่านั้น คนทุกชั้นทุกวัยไม่ว่าเด็กหรือผู้ใหญ่ ต่างก็สามารถรับประสบการณ์ในการรับความรอดได้เช่นเดียวกัน เมื่อใดที่เด็กรู้สึกตัวว่าพร้อม และมีความต้องการที่จะสารภาพความผิดบาปต่อพระเจ้า แสดงว่าเขาโตพร้อมที่จะรับเอาความรอดแล้ว

3. คำแนะนำสำหรับครูในการนำวิญญาณ

ก. นำนักเรียนเป็นรายบุคคล

ข. ต้องใช้พระคริสตธรรมคัมภีร์อยู่เสมอ

ค. อย่าใช้วิธีนำวิญญาณที่ซ้ำ ๆ ซาก ๆ (จงให้เหมาะกับบุคคลผู้นั้นและสถานการณ์)

ง. จงเน้นถึงพระเยซูคริสต์ และการสิ้นพระชนม์ของพระองค์

จ. ให้นักเรียนรับความแน่ใจ ในการรับความรอดจากพระวิญญาณบริสุทธิ์โดยตรง

ฉ. จัดโอกาสให้นักเรียนได้เป็นพยาน

ช. สนับสนุนให้นักเรียนของท่าน ร่วมประชุมในคริสตจักรทุกโอกาส

ข้อควรคิด

ความหมายของการนำวิญญาณนั้น กว้างขวางมากคือรวมทั้งหมด นับตั้งแต่เริ่มนำนักเรียนให้มาหาพระคริสต์จนกระทั่งเขาบังเกิดใหม่ และเจริญเป็นผู้ใหญ่ในพระคริสต์มิใช่หมายถึงเฉพาะตอนหนึ่งตอนใดเท่านั้น ฉะนั้นท่านจึงควรติดตามไปถึงที่สุด อย่าทำแบบครึ่ง ๆ กลาง ๆ เพราะจะทำให้การนำวิญญาณของท่านไม่สมบูรณ์

บทที่สิบ แบบแผนในการสอน ตามหลัก พระคริสตธรรมคัมภีร์

พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงทรงจิตใจให้อัครสาวกเปาโลเขียนถึงทิโมธีว่า “จงเอาใจใส่ในการอ่านหนังสือ ในการเตือนสติ และในการสั่งสอน กว่าเราจะมา (1 ทิโมธี 4:13) “จงระวังตัว และคำสอนของท่านให้ตั้งเอาใจใส่จดจ่ออยู่กับการเหล่านี้ เพื่อว่า เมื่อกระทำอย่างนี้ ท่านจะช่วยทั้งตัวของท่าน และคนทั้งปวงที่ฟังท่านให้รอดได้” (1 ทิโมธี 4:16) การที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงจิตใจให้อาจารย์เปาโลเขียนเช่นนี้ ก็เพราะพระองค์ทรงเกรงว่าทิโมธี (และผู้รับใช้ของพระองค์ทั้งปวง) จะหละหลวมไม่เอาใจใส่ต่อพระบัญชาของพระองค์ และการกระทำหน้าที่ไม่จริงจัง จึงได้ทรงย้ำเตือนให้ตื่นตัวอยู่เสมอ นั่นเอง ฉะนั้นในฐานะที่ท่านเป็นครูวิวารศึกษา เป็นผู้รับใช้ที่จะต้องพิทักษ์รักษา และนำวิญญาณของบรรดาผู้ที่พระองค์ทรงมอบหมายให้อยู่ในความดูแลของท่าน จึงต้องตื่นตัวอยู่เสมอ เอาใจใส่ต่อหน้าที่การงานให้ดี อย่าให้ผิดพลาด จงอธิษฐาน ขอพระเจ้าทรงนำท่านให้เข้าใจในพระธรรมของพระองค์ได้ อย่างแจ่มแจ้ง มีความรู้ความสามารถแตกฉาน และมีความกล้าหาญในการปฏิบัติงานเพื่อพระองค์ ด้วยความแน่วแน่เป็น “คนงานที่ไม่ต้องอาย”

ในบทที่แล้ว ๆ มา ได้กล่าวถึงโครงการของพระเจ้าหน้าที่รับผิดชอบของครูวิวารศึกษา การเตรียมการสอน การวางระเบียบแบบแผน สำหรับโรงเรียนวิวารศึกษา ฯลฯ สำหรับบทนี้ เป็นบทสุดท้าย จึงขอกว่าเฉพาะแต่หัวข้อที่สำคัญ ๆ อันเป็นแบบแผน ในการสอนตามหลักพระคริสตธรรมคัมภีร์ ซึ่งครูวิวารศึกษาทุกคนจำเป็นต้องรู้ มีดังนี้

1. ตำราที่ใช้เตรียมการสอน

ขอให้ใช้พระคริสตธรรมคัมภีร์เป็นหลัก เพราะว่าพระคริสตธรรมคัมภีร์ เป็นคำสอนของพระเจ้าโดยตรง การศึกษาและการสอนตามพระวจนะของพระองค์ ย่อมเกิดประโยชน์มากกว่าสอนตามหนังสืออื่นใด ครูวิวารศึกษาทุกคน ควรมีพระคริสตธรรมคัมภีร์ ไว้ใช้เป็นส่วนตัวนอกจากนั้น หากว่าท่านสามารถหาหนังสือที่ดี มีคุณค่าอื่น ๆ มาศึกษาค้นคว้า เพื่อเตรียมตัวไว้รับใช้พระเจ้าตลอดชีวิต ก็จะเป็นประโยชน์อย่างใหญ่หลวง โดยริเริ่มจัดให้มีคลังสมุดคริสเตียนขึ้น หนังสือที่ควรมีไว้ประจำคลังสมุดของท่านมีมากมายหลายเล่มด้วยกัน เป็นต้นว่า “คู่มือหัวข้อพระคริสตธรรมคัมภีร์” (มี 3 เล่มจบ) “คู่มือพระคริสตคัมภีร์” (ของฮาลเลย์) เป็นต้น หากขาดเล่มใด ก็อาจขอความช่วยเหลือได้จากศิษยาภิบาล หรือผู้ประกาศประจำจังหวัดหรือประจำท้องถิ่นของท่าน เชื่อว่า คงจะได้รับความร่วมมือด้วยดีให้ได้ ครูก็ควรเสียสละทรัพย์ส่วนตัวซื้อหาเอาไว้บ้าง อย่างมุ่งแต่จะได้มาฝ่ายเดียวโดยไม่ยอมเสียสละอะไรเลย การทำงานเพื่อพระเจ้าย่อมหมายถึงการเสียสละ หากท่านเสียสละเพื่อพระเจ้าอย่างจริงจังแล้ว ท่านก็

จะมีอุปการณ์การสอนและเครื่องมือต่าง ๆ ซึ่งจะทำให้ท่านเป็นครูที่มีสมรรถภาพในการสอนดีที่สุดในยุคนี้ และจะได้รับพระพรนิรันดร์

ข้อบกพร่องอย่างหนึ่ง ในวงการศึกษามนุษย์ในปัจจุบันนี้คือ ต่างมีความตระหนี่ถี่เหนียว ไม่ยอมลงทุนในการแสวงหาความรู้ ทั้ง ๆ ที่ต้องการความรู้ จะซื้อสมุดหนังสือ หรือตำราอะไรสักเล่มหนึ่ง ก็บ่นก่อนขอค่าแพงขณะเดียวกันกลับนำเงินไปใช้จ่ายในสิ่งที่ไร้สาระ อย่างฟุ่มเฟือย เครื่องอุปโภคบริโภคต่าง ๆ แม้จะแพงเท่าใดก็ไม่บ่นว่าพยายามสรรหามาบำเรอความสุข ความสะอาดให้ได้ แต่ครั้งจะซื้อตำราหาความรู้บ้าง ก็กระทำอย่างเสียมิได้ เช่นนี้ลองคิดดูเถิดว่า เป็นการกระทำที่น่าละอายเพียงใด ทั้ง ๆ ที่ตำรา วิชา ความรู้ เป็นสิ่งที่คงอยู่ได้ อย่างไม่มีวันเก่าแก่หรือเสื่อมสูญ ส่วนเครื่องใช้ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นวินิยุงานเสียง อะไรก็ตามย่อมมีวันเก่าแก่ผุพังไป จงไตร่ตรองดูให้ดี แล้วตัดสินใจให้แน่ว แน่วว่าคริสเตียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งครูวิวารศึกษา ควรจะดำเนินชีวิตแบบใด อย่าลืมนึกว่าพระเจ้าจะทรงอวยพรให้ เฉพาะแต่ผู้ที่เสียสละเพื่อพระองค์เท่านั้น

2. ความสำคัญแห่งการสอน

หลักคำสอนของคริสเตียน หรือหลักคำสอนของพระคริสตธรรมคัมภีร์ เป็นหลักคำสอนที่สำคัญยิ่ง เพราะว่าเป็นการเปิดเผยพระวจนะแห่งความจริงของพระเจ้า ซึ่งเป็น “เบ้าหลอม” ในอันที่จะหล่อหลอมปลูกปั้น ชีวิตของคริสเตียนให้เป็นไปตามแบบพระฉายาของพระองค์ จงจำไว้ว่าไว้ว่า โดยการเอาใจใส่สอนตามหลักคำสอนของพระคริสตธรรมคัมภีร์ “ท่านจะช่วยทั้งตัวท่าน และคนทั้งปวงที่ฟังท่านให้รอด” และผลที่ท่านจะได้รับในบั้นปลายนั้น จะยังยืนอยู่เป็นนิรันดร์ ฉะนั้นจะเห็นได้ว่าการศึกษาเข้าใจ มีคุณค่าสำหรับท่าน และผู้ที่ได้ยินได้ฟังคำสอนมากของท่านยิ่งนักหนึ่งในฐานะที่ครูวิวารศึกษาทำหน้าที่ ความสว่างของโลก เป็นผู้นำวิญญาณของคนทั่วโลกให้มาหาพระเจ้า ฉะนั้นจึงต้องตระหนักถึงความสำคัญในภาระหน้าที่ของท่านให้ดี จงประพฤติตนให้เหมาะสม เป็นแบบอย่างอันดีงามของคนทั่วไป

3. หลักคำสอนที่สำคัญยิ่ง

หลักคำสอนของศาสนาคริสต์ เป็นหลักคำสอนที่มีมาตั้งแต่โบราณกาล และเป็นที่ยอมรับเชื่อถือของมหาชนตลอดมา เป็นหลักคำสอนที่ตั้งอยู่บนรากฐานแห่งความจริงที่ยั่งยืนถาวร และไม่มีวิทยาการแขนงใด ๆ ที่จะขัดแย้งหรือลบล้างได้ หลักคำสอนให้นักเรียนทุกคนรู้ มีหลายประการด้วยกัน เช่น เรื่องตรีเอกานุภาพของพระเจ้า ว่าด้วยพระเจ้าทรงมีสามพระภาค คือพระบิดาเจ้า พระเยซูคริสต์พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระเจ้าที่เที่ยงแท้พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสามารถติดต่อกับมนุษย์ได้ เป็นส่วนบุคคล พระเจ้าทรงดลใจให้มนุษย์เขียนพระคริสตธรรมคัมภีร์ขึ้น

ตามการทรงนำของพระองค์ พระเยซูทรงตายเพื่อไถ่บาปของมนุษย์ มนุษย์ได้รับการไถ่โทษโดยพระโลหิตอันประเสริฐของพระองค์ ทุกคนที่เชื่อไว้วางใจในพระเยซูว่าพระองค์ทรงเป็นพระผู้เป็นเจ้า และเป็นพระผู้ช่วยให้ออก จะได้รับชีวิตนิรันดร์ พระเจ้าจะทรงลงโทษผู้ที่ปฏิเสธพระองค์ไม่ยอมเลิกกระทำความบาป ให้ทนทุกข์ทรมานให้ถึงไฟนรกเป็นนิตย์ พระเยซูจะเสด็จกลับมาอีก เพื่อรับเอาคนที่เชื่อฟังพระองค์ ขึ้นไปอยู่กับพระองค์ในสวรรค์

สำหรับผู้ที่เป็สมาชิกของคณะ ซี. เอ็ม. เอ. มิซซันยอมชิมซาบคิดว่า คณะนี้ไค้ย้าและยึดถือหลักคำสอนเกี่ยวกับพระกิตติคุณไว้เป็นพิเศษ เรียกว่า “พระกิตติคุณสี่ประการ” ซึ่งว่าด้วย พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้ออก ทรงเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ทรงเป็นแพทย์ผู้ประเสริฐและทรงเป็นพระมหากษัตริย์ ซึ่งจะเสด็จกลับมาอีก เมื่อเราเข้าใจในหลักคำสอนของพระองค์ รู้ถึงสภาพอันแท้จริงของชาวโลก ผู้ซึ่งต้องตายเพราะความผิดบาปของเขา และทราบถึงพระประสงค์ของพระเยซูคริสต์ ว่าทรงต้องการให้เราออกไปเผยแผ่พระกิตติคุณของพระองค์ ให้แก่ชาวโลก นำทุกคนให้มาเป็นสาวกของพระองค์เช่นนี้แล้ว ก็ควรที่จะยินดีภาคภูมิใจ และตระหนักซึ่ง ถึงความสำคัญของภาระหน้าที่ที่พระเจ้าได้ทรงมอบหมายให้ ออกปฏิบัติงานด้วยความเข้มแข็งเด็ดเดี่ยว ยึดเอาความเชื่อและความรักของพระเจ้าเป็นที่ตั้งแล้วท่านจะได้รับผลตอบแทนล้ำค่า และยังยืนอยู่ตลอดไปในสวรรค์

ต่อไปนี้จะไค้แยกอธิบาย ถึงหลักคำสอนที่สำคัญยิ่งอันเป็นรากฐานของศาสนาคริสต์ ดังไค้กล่าวมาแล้วในตอนต้น เพื่อให้เข้าใจชัดเจนยิ่งขึ้น

ก.ตรีเอกานุภาพของพระเจ้า

เรื่องนี้กล่าวถึงสภาพของพระเจ้าโดยตรงว่า พระองค์ทรงมีสามพระภาค คือพระบิดา พระเยซูคริสต์พระบุตรและพระวิญญาณบริสุทธิ์ คำว่า “ตรีเอกานุภาพ” นี้มิใช่ศัพท์ของพระคริสตธรรมคัมภีร์ แต่เป็นคำที่เราใช้เพื่ออธิบาย ถึงความสัมพันธ์ของพระภาคทั้งสามของพระเจ้าว่าเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน มีพระเจ้าเพียงองค์เดียว แต่ว่าทรงมีสามพระภาค อย่าได้เข้าใจผิดว่า มีพระเจ้าสามองค์พระองค์ทรงเป็นหนึ่งในสาม และทรงเป็นสามในหนึ่ง เราจึงเรียกว่า “ตรีเอกานุภาพ” ความสัมพันธ์ระหว่างพระบิดาเจ้า พระเยซูคริสต์พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์นี้อาจเปรียบได้เช่นเดียวกับไอน้ำ กลุ่มเมฆ และเม็ดฝนนั่นเอง แม้มองเฝิน ๆ จะเพี้ยนกันอยู่บ้าง แต่แท้จริงก็คืออันหนึ่งอันเดียวกันนั่นเอง หากท่านกัันดูในพระคริสตธรรมคัมภีร์ ท่านจะเห็นความสัมพันธ์นี้ไค้อย่างชัดเจน โดยเฉพาะตอนที่พระเยซูทรงรับศีลบัพติศมาที่แม่น้ำจอร์แดน ขณะนั้นท้องฟ้าไค้แหวกออกเป็นช่อง พระวิญญาณบริสุทธิ์ไค้เสด็จลงมาขโลมพระองค์ และมีพระสุรเสียงของพระเจ้าตรัสจากท้องฟ้าเป็นพยานถึงพระองค์ (มัทธิว 3:16,17) นอกจากนั้นยังมีชื่อพระคัมภีร์อื่น ๆ อีกเช่น ยอห์น 14:16-26, มัทธิว 28:19 เป็นต้น

ก.พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระเจ้า

พระเยซูคริสต์ทรงปฏิสนธิ และประสูติจากหญิงสาวพรหมจารี พระองค์ทรงเป็นพระบุตรองค์เดียวของพระเจ้าทรงบริบูรณ์ด้วยพระคุณความรัก และความจริง (พระองค์ทรงรับสภาพในพระกายเดียว คือทรงเป็นพระเจ้าอย่างแท้จริง ยอห์น 10: 30, 14:9) และเป็นทั้งมนุษย์ในเวลาเดียวกัน กล่าวคือพระองค์ทรงเป็นทั้งพระบุตรของพระเจ้า และบุตรมนุษย์ในเวลาเดียวกัน แม้ว่าพระองค์จะทรงสภาพเช่นนี้ ก็หาได้ทำให้พระองค์มีฐานะต่ำต้อยไปจากความเป็นพระเจ้า ของพระองค์แต่อย่างใดไม่

การที่พระเยซูคริสต์ทรงมีสภาพ เป็นทั้งบุตรพระเจ้าและบุตรมนุษย์ในเวลาเดียวกันนี้เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับพระองค์มาก เพราะว่าได้ทำให้พระองค์เป็นคนกลางระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ ได้อย่างสมบูรณ์ (1 ทิโมธี 2:5) ในฐานะที่พระองค์ทรงเป็นมนุษย์ พระองค์จึงทรงสามารถตายเพื่อไถ่โทษบาปมนุษย์ จึงเป็นการเพียงพอสำหรับมนุษย์ชาติทั้งปวง (ฮีบรู 2:17,18; 4:15,16; 7:24,25)หากว่าพระเยซูคริสต์มิใช่พระบุตรของพระเจ้าแล้ว พระองค์ไม่ทรงสามารถช่วยให้เรากินดื่มกับพระเจ้าได้เลย

ค. พระลักษณะและพระราชกิจ ของพระวิญญาณบริสุทธิ์

เราจะต้องศึกษาให้เข้าใจอย่างแจ่มแจ้ง และจดจำไว้ว่า พระวิญญาณบริสุทธิ์มิใช่เป็นเพียงอิทธิพลหรืออำนาจหากแต่ทรงมีพระลักษณะเป็นบุคคล (ในการศึกษาพระคริสตธรรมคัมภีร์ เรียกว่า “พระอัครลักษณะ” คือทรงมีพระลักษณะเป็นของพระองค์เอง) พระองค์ทรงเป็นพระภาคหนึ่งในตรีเอกานุภาพของพระเจ้า ขอให้สังเกตดูการใช้สรรพนามเมื่อกล่าวถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ใน ยอห์น 14:16,17; 15:26; 16:7-14 จะเห็นได้ว่า สรรพนามเหล่านั้นแล้วบ่งให้เห็นว่าพระองค์ทรงมีพระลักษณะเป็นบุคคล และหากท่านศึกษาพระคริสตธรรมใหม่โดยตลอด ท่านก็พบข้อความที่บ่งถึงคุณลักษณะความสามารถ และพระราชกิจของพระองค์ซึ่งล้วนแต่เน้นให้เห็นว่า พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงมีพระลักษณะเป็นบุคคล หรือเสมือนบุคคล เช่นเดียวกัน (หรืออธิบายอย่างง่าย ๆ ก็คือผู้ที่มิใช่ลักษณะเป็นบุคคล เช่นเดียวกัน (หรือบุคคลเท่านั้น จึงจะสามารถกระทำพระราชกิจเช่นนั้นได้ขอให้ดู 1 โครินธ์ 2:10-13; 12:8; โรม 8:26; 15:30; ยอห์น 14:26; กิจการ 5:3; 7:51 และ เอเฟซัส 4:30) แต่อย่างไรก็ตาม โปรดอย่าได้เข้าใจผิดคิดว่า “สภาพเป็นบุคคลหรือเสมือนบุคคล” ซึ่งกล่าวถึงพระวิญญาณนี้ เล็งถึง “สภาพบุคคล หรือ เสมือนบุคคล” ของมนุษย์ทั่ว ๆ ไป หากแต่เป็นสภาพบุคคลแห่งตรีเอกานุภาพของพระเจ้า ซึ่งเป็นสภาพบุคคลของพระเจ้าโดยเฉพาะ

พระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ก็คือ การคลี่คลายหรือ นำบาป ใ้รู้สำนึกในความผิดพลาดของตนเองกลับใจใหม่ (ยอห์น 16:8) หันมาเชื่อฟังในพระเยซูคริสต์ช่วยนำวิญญาณของเขาให้รอด ให้บังเกิดใหม่ (ยอห์น 3:3-8) ส่วนหน้าที่รับผิดชอบและสิทธิพิเศษของผู้เชื่อก็คือ จะต้อง “ประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” พระวิญญาณบริสุทธิ์จะประทับอยู่และกระทำพระราชกิจของพระองค์ ภายในผู้เชื่อโดยทางพระเยซูคริสต์ (ยอห์น 14:16,17) เราต้องเชื่อว่า การรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

หรือการชำระให้บริสุทธิ์โดยพระวิญญาณ เป็นประสบการณ์ที่สำคัญ ซึ่งผู้เชื่อทุกคนควรจะได้รับ หลังจากบังเกิดใหม่จริง ๆ (กิจการ 8:12-16; 19:2)

ในสมัยนี้ ครู อาจารย์ และศิษยาภิบาลส่วนใหญ่มักละเลยมิได้เน้นให้เห็นถึงความสำคัญ ของหลักคำสอนนี้จะเน้นครุวิวารศึกษาทุกคน จึงควรศึกษาให้เข้าใจชัดเจนแล้วนำไปสอนให้ถูกต้องตามหลักพระคริสตธรรมคัมภีร์

ง. พระเจ้าทรงเป็นผู้ดลใจมนุษย์ให้เขียน พระคริสตธรรมคัมภีร์

พระคริสตธรรมคัมภีร์มีใช้หนังสือทั่ว ๆ ไป แต่เป็นหนังสือที่พระเจ้าทรงดลใจให้มนุษย์เขียน ขึ้น เพื่อป้องกันมิให้ข้อผิดพลาดบกพร่องใด ๆ ในการเขียนพระคริสตธรรมคัมภีร์ พระเจ้าจึงได้ทรงใช้พระ วิญญาณบริสุทธิ์ดลใจ และนำผู้เขียน ให้เขียนตามการทรงนำของพระองค์ (2 ทิโมธี 3:16; 2 เปโตร 1:21) ผู้เขียนพระคริสตธรรมคัมภีร์มีหลายคนประกอบด้วยชนทุกชั้น มีตั้งแต่คนเลี้ยงแกะ ชาวประมง จนถึงกษัตริย์ แม้ว่าบุคคลเหล่านี้จะต่างชั้นวรรณะและการศึกษา แต่ก็สามารถเขียนให้สอดคล้องกันได้ อย่างน่าอัศจรรย์ยิ่ง ทั้งนี้เพราะว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ดลใจให้เขาเขียนไปตามการทรงนำของพระองค์ นั่นเอง แม้ว่าพระคริสตธรรมคัมภีร์เล่มนี้เราใช้กันอยู่ทุกวันนี้ จะเป็นฉบับที่แปลมาจากภาษาอื่น มิใช่ แปลมาจากต้นฉบับภาษาเดิมที่พระเจ้าทรงดลใจให้เขียนขึ้นก็ตาม แต่ก็เป็นที่พระวาระของพระเจ้า เป็น คำสอนของพระองค์อยู่นั่นเอง เราคริสเตียนเชื่ออย่างมั่นคงว่าพระคริสตธรรมคัมภีร์ เป็นหนังสือแห่ง ความจริงเล่มเดียวในโลกที่เราสามารถยึดถือปฏิบัติตามได้ อย่างไม่ต้องกลัวว่าจะผิดพลาด เป็นรากฐาน แห่งคำสอนที่ประเสริฐที่สุด ซึ่งเราสามารถกล่าวอ้างข้อความแทบทุกตอน โดยขึ้นต้นด้วยคำว่า “พระเจ้าตรัสว่า...” ได้อย่างมั่นใจ

จ. การได้โทษแทนมนุษย์ โดยพระโลหิตของพระเยซูคริสต์

หากท่านศึกษาพระคริสตธรรมคัมภีร์โดยละเอียดแล้วจะเห็นว่า พระคริสตธรรมคัมภีร์ตลอดทั้ง เล่มเผยถึงวิธีที่จะคืนดีกับพระเจ้าเพียงวิธีเดียว ดังที่ได้กล่าวใน โรม 5: 1, 11 คือว่า “กลับเป็นไมตรีกับ พระเจ้า”

การคืนดีหรือการกลับเป็นไมตรีกับพระเจ้า ในสมัยพระคริสตธรรมใหม่ หมายถึงการที่พระ เยชูทรงทนทุกข์ทรมานและทรงตายเพื่อไถ่โทษแทนเรา ทรงเอาความชอบธรรมของพระองค์รับโทษ แทนความผิดของเรา เพื่อนำเราให้คืนดีกับพระเจ้า เนื่องจากพระองค์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า ทรงเป็นผู้บริสุทธิ์ ดังนั้นพระองค์จึงสามารถตายไถ่โทษแทนเราได้ ถ้าพระองค์ทรงปล่อยให้มนุษย์เรา คืนดีกันเองแล้ว เราจะไม่สามารถช่วยตัวเองได้เลย แม้แต่บ่อยครั้งก็เพราะเราเป็นคนบาปนั่นเอง พระ เยชูคริสต์ทรงรับโทษแทนคนบาปทั้งปวง ทรงยอมหลังพระโลหิตของพระองค์ และยอม สิ้นพระชนม์เพื่อเรา พระองค์ทรงแบกรับความทุกข์ทรมานทั้งปวง ทั้ง ๆ ที่ความทุกข์ทรมานเหล่านั้น

ควรจะตกอยู่กับเราผู้เป็นคนบาป (ขอให้อู เลวีนิติ บทที่ 16 อีสยาห์ 53: 6; มัทธิว 20:28; มาระโก 10:45; 2 โครินธ์ 5:21; กาลาเทีย 2:20; 1 เปโตร 3:18)

เนื่องจากพระเยซูได้ทรงตาย เพื่อไถ่โทษบาปของเราโดยพระโลหิตอันประเสริฐของพระองค์ ฉะนั้นเราจึงได้รับการยกโทษบาป และสามารถยืนอยู่เฉพาะพระพักตร์ของพระเจ้า เสมือนหนึ่งเราไม่เคยมีความผิดบาปมาก่อนเลย (เอเฟซัส 1: 7; โคลโลสี 1:14; 1 เปโตร 1:18, 19)

ทั้งหมดนี้เป็นรากฐานแห่งการที่เราจะแน่ใจได้ว่า เราจะได้รับชีวิตนิรันดร์ การเข้าใจในหลักคำสอนนี้ นับว่าเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อว่าจะได้สอนคนอื่นถึงความมั่นใจในจำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อที่เราจะได้สอนคนอื่นถึงความมั่นใจในความรอดได้อย่างถูกต้อง ทั้งนี้เพราะมีหลายคนที่ได้ศึกษาหลักคำสอนแห่งการไถ่โทษความผิดบาปแทนมนุษย์ โดยพระโลหิตของพระเยซู แต่เพียงผิวเผิน จึงไม่สามารถเข้าใจได้ถูกต้องอย่างถูกต้อง การเข้าใจผิด จะก่อให้เกิดผลเสียได้ง่าย ฉะนั้นครูรวีวารศึกษาควรระวังให้ดี

ฉ. ความรอดนิรันดร์ และความพินาสนิรันดร์มนุษย์สามารถเลือกทางเดินของตนเองได้ โดยเสรีว่าจะเลือกเอาทางแห่งความรอด หรือทางแห่งความพินาสพระคริสตธรรมคัมภีร์ ได้สอนถึงทางเดินทั้งสองนี้ไว้อย่างละเอียดว่า ถ้าเลือกทางเดินตามพระคริสต์ ก็จะได้รับชีวิตนิรันดร์ (ยอห์น 5:24-29; 12:44-50; มาระโก 16:15,16; 1ยอห์น 5:12) เมื่อเราได้ทราบดังนี้แล้ว ปัญหาสุดท้ายจึงอยู่ที่การตัดสินใจของตัวเราเองว่า จะต้องเลือกเอาทางใดทางหนึ่งให้แน่นอนลงไป

เพื่อนมนุษย์ซึ่งอยู่รอบ ๆ ตัวเรา ส่วนใหญ่ ยังไม่เข้าใจในเรื่องราวของพระเจ้า ไม่ทราบถึงความบริสุทธิ์ของพระองค์ และไม่ทราบว่าความบาปของมนุษย์ร้ายกาจเพียงใดหรือถึงจะมีความรู้ในเรื่องนี้บ้าง ก็เป็นแต่เพียงผิวเผิน ดังนั้นไม่ค่อยมีผู้ใดทำการประกาศตักเตือนเพื่อนมนุษย์ ให้แสวงหาความรอด เพื่อให้ “หนี” จากพระพิโรธของพระองค์ ซึ่งจะมีมาในอนาคต ฉะนั้นในฐานะที่เราเป็นคริสเตียน จึงควรประพฤติตัวให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่เขา หากทางนำเขามาหาพระเจ้าให้จงได้ ให้เหมือนดังที่อาจารย์เปาโลกล่าวไว้ว่า “เหตุฉะนั้นเมื่อเรารู้จัก ความเกรงกลัวองค์พระผู้เป็นเจ้าแล้ว เราก็จะช่วยคนทั้งหลายให้เห็นจริงได้” ทั้งนี้เพื่อให้พระประสงค์ของพระเจ้า ในการประทานพระคุณแก่มนุษย์สำเร็จผล

(เอเฟซัส 1: 3-12) พระเจ้าไม่พึงประสงค์ให้ผู้อื่นผู้ใดต้องพินาส พระองค์จึงได้ประทานสิทธิพิเศษให้เราในการสั่งสอนนำวิญญาณของผู้ที่หลงหาย ให้กลับมาหาพระองค์สำนึกในความผิดบาป เชื่อฟังและอยู่ในร่มพระคุณของพระองค์ตลอดไป

ซ. การเสด็จกลับมาครั้งที่สอง ของพระเยซูคริสตเจ้า

พระเยซูคริสตเจ้าได้ทรงสัญญาไว้ว่า พระองค์จะเสด็จกลับมาอีก (ยอห์น 14:3, มัทธิว บทที่ 24 และ 25) หลังจากที่พระองค์ได้ทรงฟื้นคืนพระชนม์ และเสด็จจากภูเขามะกอกเทศขึ้นสู่สวรรค์แล้ว ทูตของพระองค์ได้ยืนยันถึงพระสัญญานี้อย่างชัดเจน (กิจการ 1:11) หลักคำสอนเกี่ยวกับการเสด็จกลับมา

ของพระเยซู เป็นหลักคำสอนที่สำคัญมากซึ่งพระคริสตธรรมคัมภีร์ได้ย้ำเตือนอยู่เสมอโดยเฉพาะอย่างยิ่งในพระคริสตธรรมใหม่ จนแทบจะกล่าวได้ว่าคิดเฉลี่ยแล้วทุก ๆ ยี่สิบห้าข้อพระธรรม จะมีข้อหนึ่งซึ่งเกี่ยวกับข้อกับการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์ ฉะนั้นคริสเตียนจึงควรเตรียมไว้ให้พร้อม อย่าให้หลงระเหิดความผิดบาปตามอย่างชาวโลกเป็นอันขาด เพื่อ “คอยทำรักความหวังใจ อันให้มีสุข และการสำแดงสง่าราศีของพระเจ้าใหญ่ยิ่ง คือพระเยซูคริสตเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรานั้น” (ดีดัส 2:13) หากว่าเราดำเนินชีวิตคริสเตียน โดยคำนึงถึงการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์ ซึ่งเป็นความหวังของคริสตจักรตลอดจนความหวังของคริสตสมาชิกเป็นส่วนบุคคล ความหวังนี้ก็จะบรรลุสำเร็จ ในอันที่จะชำระจิตใจให้บริสุทธิ์ตลอดไปขอให้เราทั้งหลายจงอธิษฐานดังนี้เถิด “พระเยซูเจ้า เชิญเสด็จกลับมาเถิด”

4. จงหลีกเลี่ยง คำสอนที่ผิดแปลกไปจากพระคริสตธรรมคัมภีร์

คำสอนใด ๆ ที่ผิดไปจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ ก็อย่าได้เอาใจใส่เป็นอันขาด เพราะมิใช่คำสอนของพระเจ้าหากท่านขึ้นเอาใจใส่คำสอนเหล่านั้น ก็อาจจะให้เกิดปัญหายุ่งยากขึ้นได้ในภายหลัง คำสอนแปลก ๆ ดังกล่าวนี้ มักจะโน้มน้าวจิตใจของเราให้ออกนอกกลุ่มออกทางอยู่เสมอ จนกระทั่งเห็นผิดเป็นชอบไป จงยึดมั่นในพระคุณของพระเจ้าให้แน่นอน อย่าหันเหง่าย ๆ เกลือกว่าจะเดินผิดพลาด

(ฮีบรู 13: 9) ข้อเตือนใจอีกประการหนึ่งก็คือ จงพยายามหลีกเลี่ยงการทุ่มเถียงกัน เนื่องด้วยมีความคิดเห็นในพระคริสตธรรมคัมภีร์แตกต่างกัน อย่าทะเลาะเบาะแว้งกันเพราะเรื่องนี้เลย (1 ทิโมธี 6:3, 4) เพราะจะทำให้ชาวโลกเข้าใจผิด เยาะเย้ยคูหมิ่น และขาดความเชื่อถือ จงปล่อยให้เป็นที่ของพระเจ้าเถิด พระองค์จะทรงจัดการให้เอง

5. หลักคำสอน ของพระคริสตธรรมคัมภีร์และตัวท่านเอง

“จงระวังตัวและคำสอนของท่านให้ดี” นี่เป็นคำเตือนที่ควรแก่การเอาใจใส่เป็นอย่างยิ่ง คำสอนของท่านจะมีเหตุผลน่าสรรเสริญเชื่อนั้น ใ่วว่าจะมาหาจากความรู้ความสามารถ โดยการศึกษาทางสมองเพียงอย่างเดียวก็หาไม่ แต่จะต้องประกอบด้วยคำพูดที่เกิดจาก ประสบการณ์ฝ่ายจิตวิญญาณของท่านเอง ดังนั้นครูวิวารศึกษา และผู้ร่วมงานวิวารศึกษาทุกคน จึงต้องระมัดระวังในการพูดจา และการสอนให้มาก จงพูดและสอนแต่เนื้อแท้ของพระวจนะของพระเจ้าเท่านั้น อย่าพูดในสิ่งที่ไร้สาระปราศจากเหตุผลอันน่าเชื่อถือเป็นอันขาด เนื่องจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ (โดยเฉพาะอย่างยิ่งพระกิตติคุณทั้งสี่ ที่พระเจ้าได้มอบหมายให้แก่เรานั้น) มิใช่เป็นสิ่งที่เพียงคำสั่งสอนธรรมดา หรือกฎแห่งการดำเนินชีวิตธรรมดาสามัญ หากแต่เป็นพระพรอันประเสริฐที่ทำให้เรามองเห็นความจริงในชีวิตของเราเองได้ เพราะว่าพระเจ้าได้ทรงพิสูจน์พระองค์เองให้เราเห็นแล้วว่า พระองค์ได้ทรงปฏิบัติตาม “คำสัญญาอันใหญ่ยิ่งเลิศประเสริฐ” ของพระองค์ ซึ่งเราสามารถรับเอาไว้เป็นประสบการณ์ส่วนตัวของเรา

ในการที่จะสั่งสอนให้ผู้อื่นรู้ เพื่อถวายสง่าราศีให้แก่พระเจ้า และเป็นพยานฝ่ายพระคริสต์ หากท่านดำเนินตามคำสอนนี้อย่างเคร่งครัด พระเจ้าก็จะทรงใช้ท่านให้เกิดผลเพื่อพระองค์ จิตใจของท่านก็จะรุ่มร้อนไปด้วยความจริงของพระองค์ และสามารถถ่ายทอดความรู้สึกนี้ให้แก่ผู้อื่นได้อย่างน่าอัศจรรย์

สรุป

1. หลักคำสอนของพระคริสตธรรมคัมภีร์นั้น เป็นหลักคำสอนที่สำคัญยิ่ง เพราะเป็นหลักคำสอนที่พระเจ้าได้ประทานให้เรา ซึ่งจะกลายเป็นพระพรในชีวิตของเราและของคนอื่น

2. หลักคำสอนของคริสเตียนนั้น เป็นการเปิดเผยพระวาระของพระเจ้า ซึ่งทำให้ผู้เชื่อกลายเป็นผู้ที่มีชีวิตคริสเตียน และมีคุณลักษณะคริสเตียนที่แท้จริง เมื่อเราเอาใจใส่จดจ่ออยู่กับคำสอนเหล่านั้น เราก็สามารถช่วยคนอื่นๆ ให้ได้รับความรอด และเชื่อฟังทำตามคำสอนเหล่านั้นได้ด้วย

“จงระวังตัว และคำสอนของท่านให้ดี”

ข้อควรคิด

จงไตร่ตรองถึงหลักคำสอนของพระคริสตธรรมคัมภีร์ตามที่ปรากฏในบทเรียนนี้ แล้วจะสรุปเป็นข้อๆ ตามความคิดเห็นของท่าน